

LUC DELLISSE

CLAUDE LAVERDURE

DOD MORANE

presenteert... **JULES VERNE**

**REIS NAAR
HET MIDDELPUNT DER AARDE**

1

BOB MORANE

presenteert... JULES VERNE

REIS NAAR HET MIDDELPUNT DER AARDE

Bewerking en scenario

Luc DELLISSE

Tekening en kleuren

Claude LAVERDURE

ANANKE

Voorwoord

Reis naar het Middelpunt der Aarde, hier bewerkt voor strip, is zonder twijfel een van de meest actuele romans van Jules Verne. Het is zijn eerste boek waarin - ver voor dinosaurushype van tegenwoordig - reuzenreptielen uit het mesozoïcum een rol spelen.

Wanneer professor Lidenbrock en zijn assistent Axel het spoor van de IJslandse alchimist Arne Saknussemm volgen en in de krater van de Sneffels zijn afgedaald, doen ze zeer vreemde ontdekkingen...

Hoe kunnen we de honderdste sterfdag van de auteur van Reis naar het Middelpunt der Aarde beter herdenken?

Henri Vernes

Waarschuwing

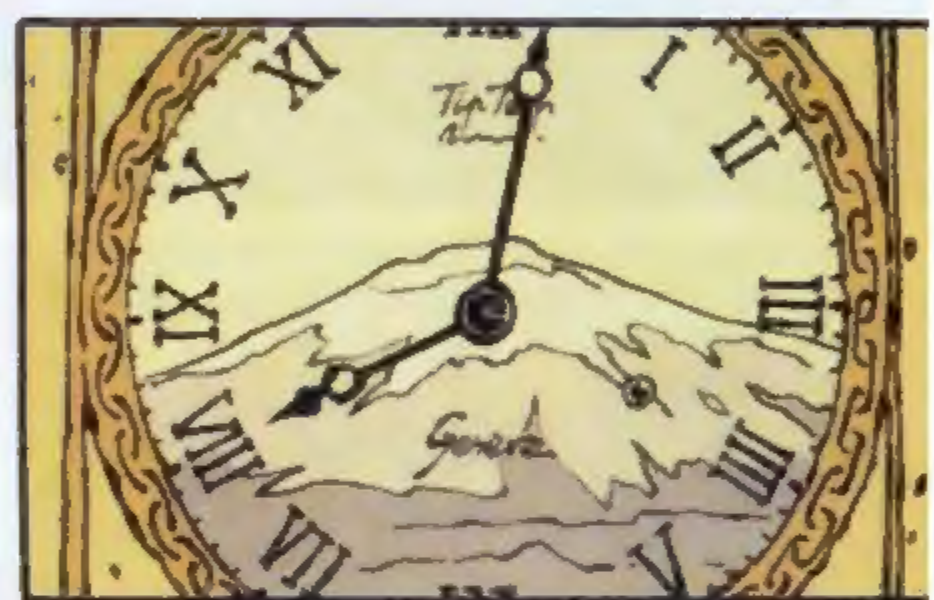
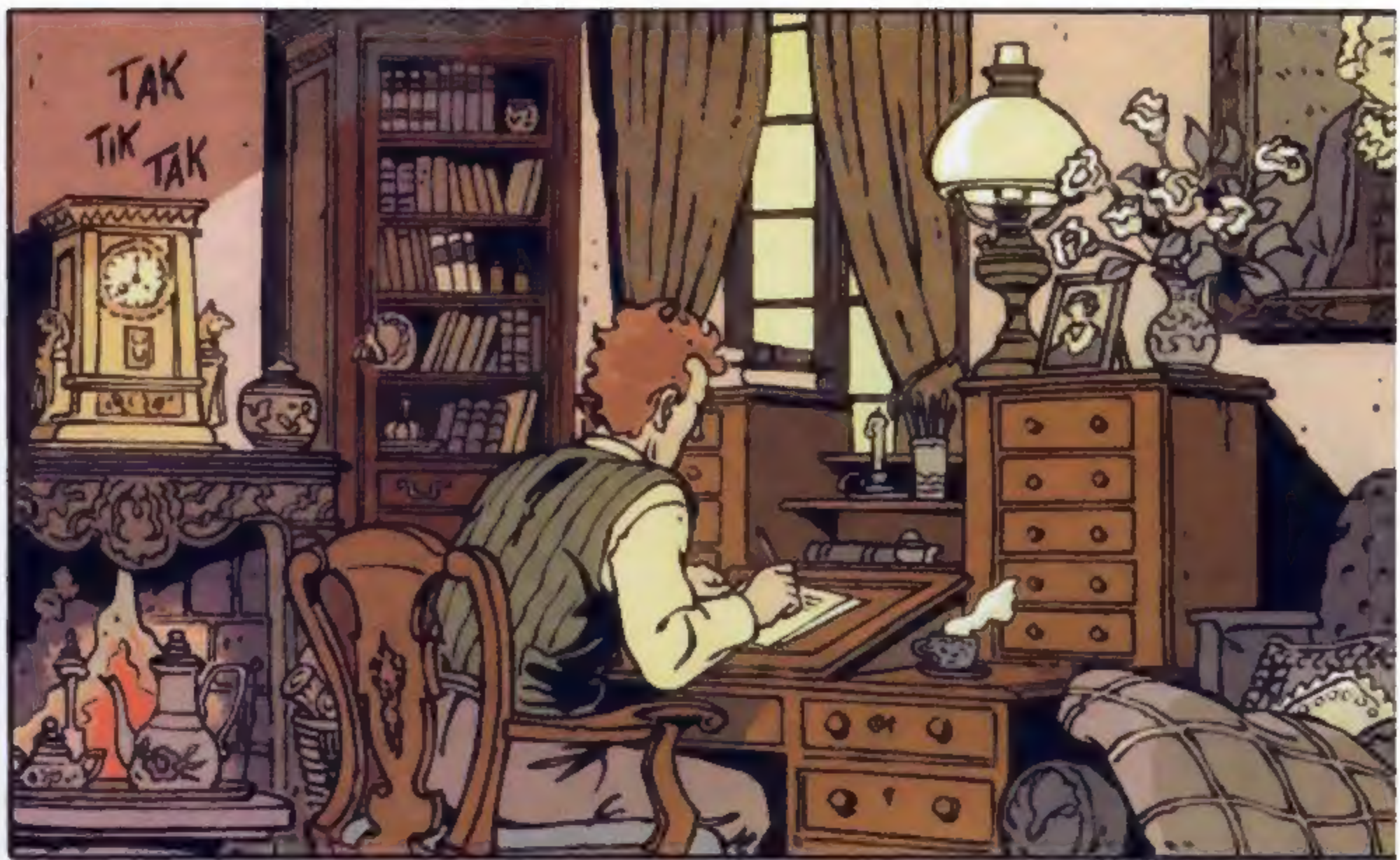
Deze bewerking van een van Jules Verne's meesterwerken is in de eerste plaats een eerbetoon aan de fantasie in haar meest zuivere vorm.

Wij hebben de inhoud, de personages en de onderliggende mythologie van de roman gerespecteerd.

Maar wij hebben het verhaalritme versneld en meer de nadruk gelegd op de emoties en de humor om de actie aan te passen aan de moderne gevoelswereld, en om zichtbaar te maken wat slechts werd gesuggereerd.

De Auteurs

Het veer brengt ons naar de andere kant van de fjord.

Het is dwaasheid, professor. Zie van deze expeditie af.

Wat? Ben je bang?

Als je m'n dochter wilt trouwen, zul je je als een man moeten gedragen!

Over een uur zijn we aan de voet van de vulkaan...

DRIING

Wie is daar?

Meneer Hetzel, uw uitgever. Hij wil u spreken.

Om acht uur 's ochtends?

Ik weet dat ik je stoort, beste vriend, maar het is belangrijk.

Je stoort mij nooit! Ga zitten.

Ik kreeg vanochtend een telegram uit New York. Ze vroegen naar je nieuwe boek. Je bent wat aan de late kant.

Neem een slok rum. Daar
kikker je van op.

Wat een hitte...! Om gek
van te worden!

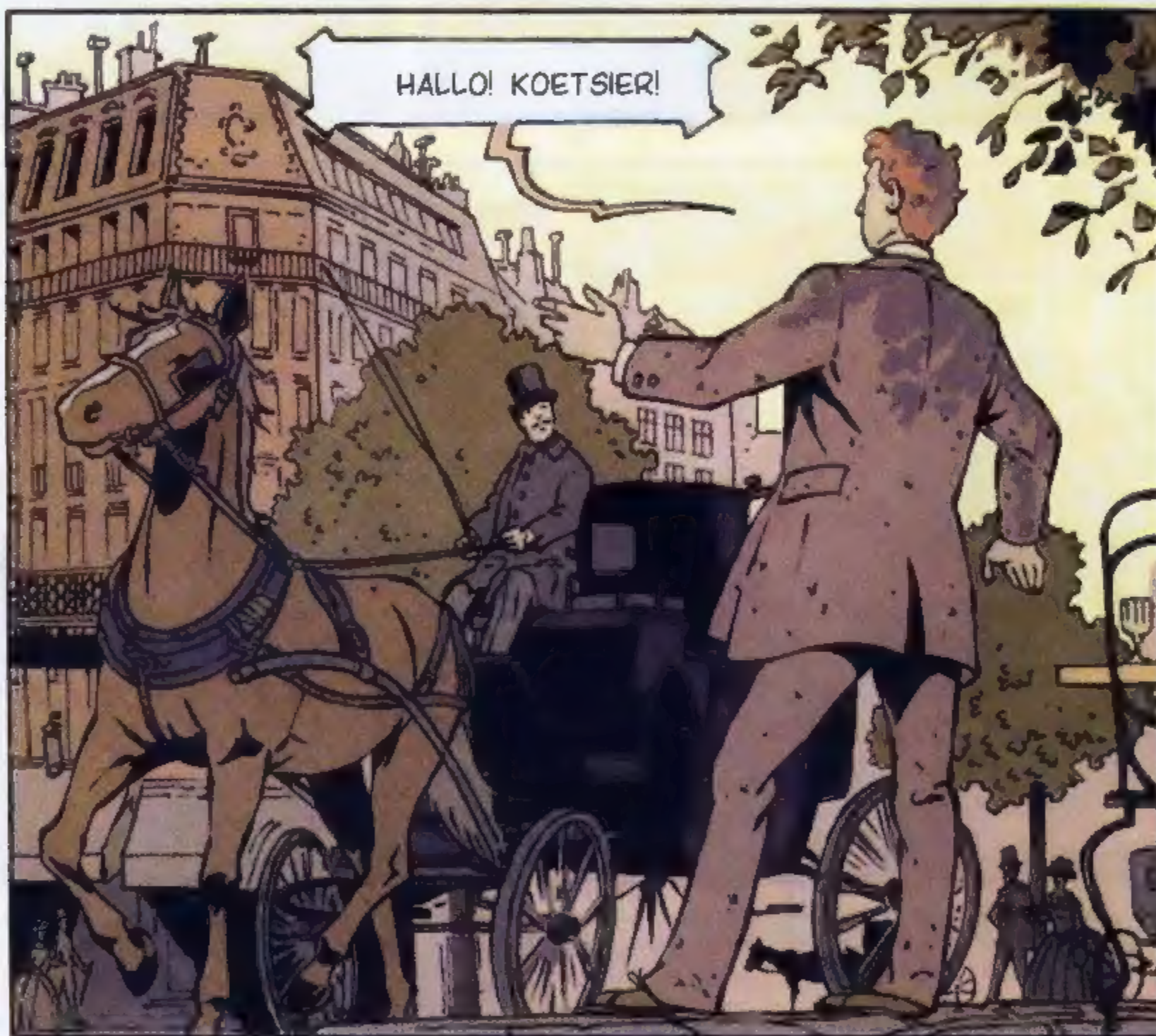

Ga je mee wandelen in het
bos, schat?

Hou op! Ik ben duizend
regels achter op mijn
schema.

O, als je aan je
dwangarbeid bezig bent,
zal ik niet aandringen!

HALLO! KOETSIER!

Ik ben nu volkomen de
draad kwijt...

Twaalf uur! Die vervelende
Hetzel...

Als ik een halve idioot nodig heb voor dit
boek, zal ik aan hem denken.

Wat een herrie. Mijn personages hebben geluk... in hun rustige huisje...

In Hamburg... Ze weten nog niet wat ze boven het hoofd hangt. Axel rookt een sigaret. Hij heeft honger.

Nee, toch niet. Ingrid is alleen in de bibliotheek. Hij komt binnen.

Jij? Niet aan het werk?

Het is al zeven uur. Professor Lidenbrock zal zo wel komen.

Hij wil niet dat er in de bibliotheek wordt gerookt.

Je vader is een maniak. Hij is bang voor brand.

Mag ik een trekje?

Daar is papa!

Punctueel als een Zwitsers horloge.

SLAM

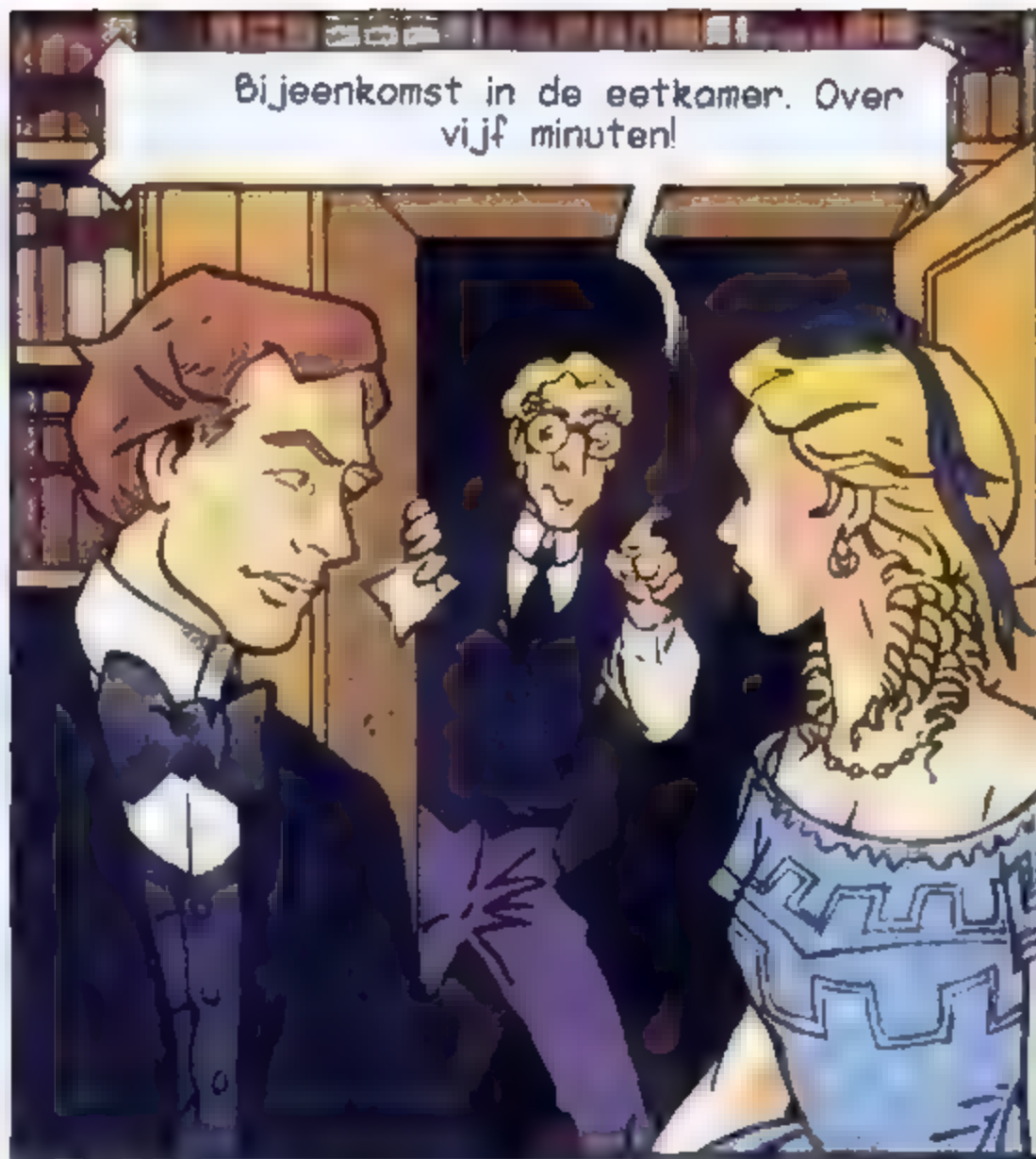

Luister, kinderen! Een geweldige buitenkans. Jullie raden het nooit

Tra la la!

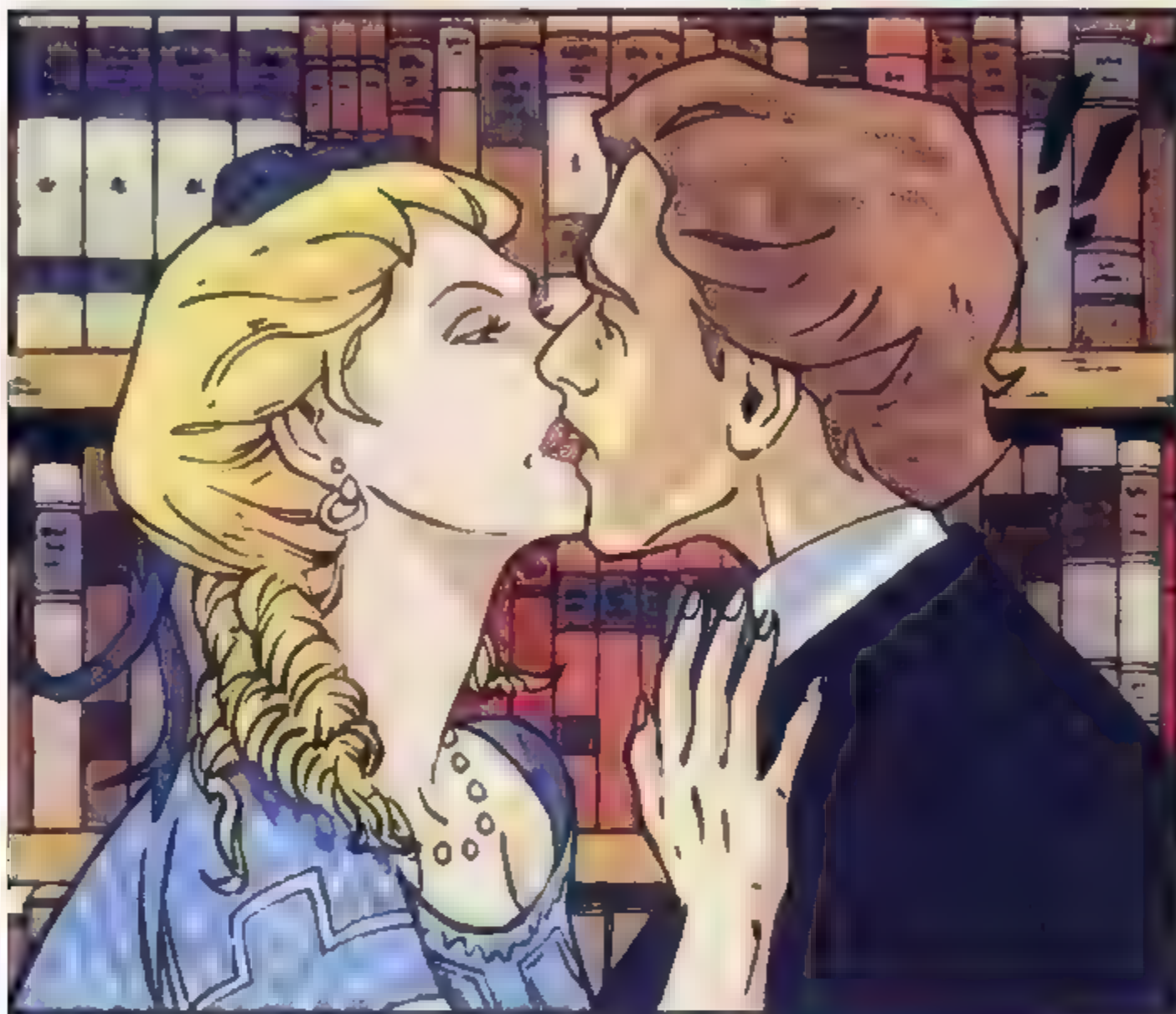

Bijeenkomst in de eetkamer. Over vijf minuten!

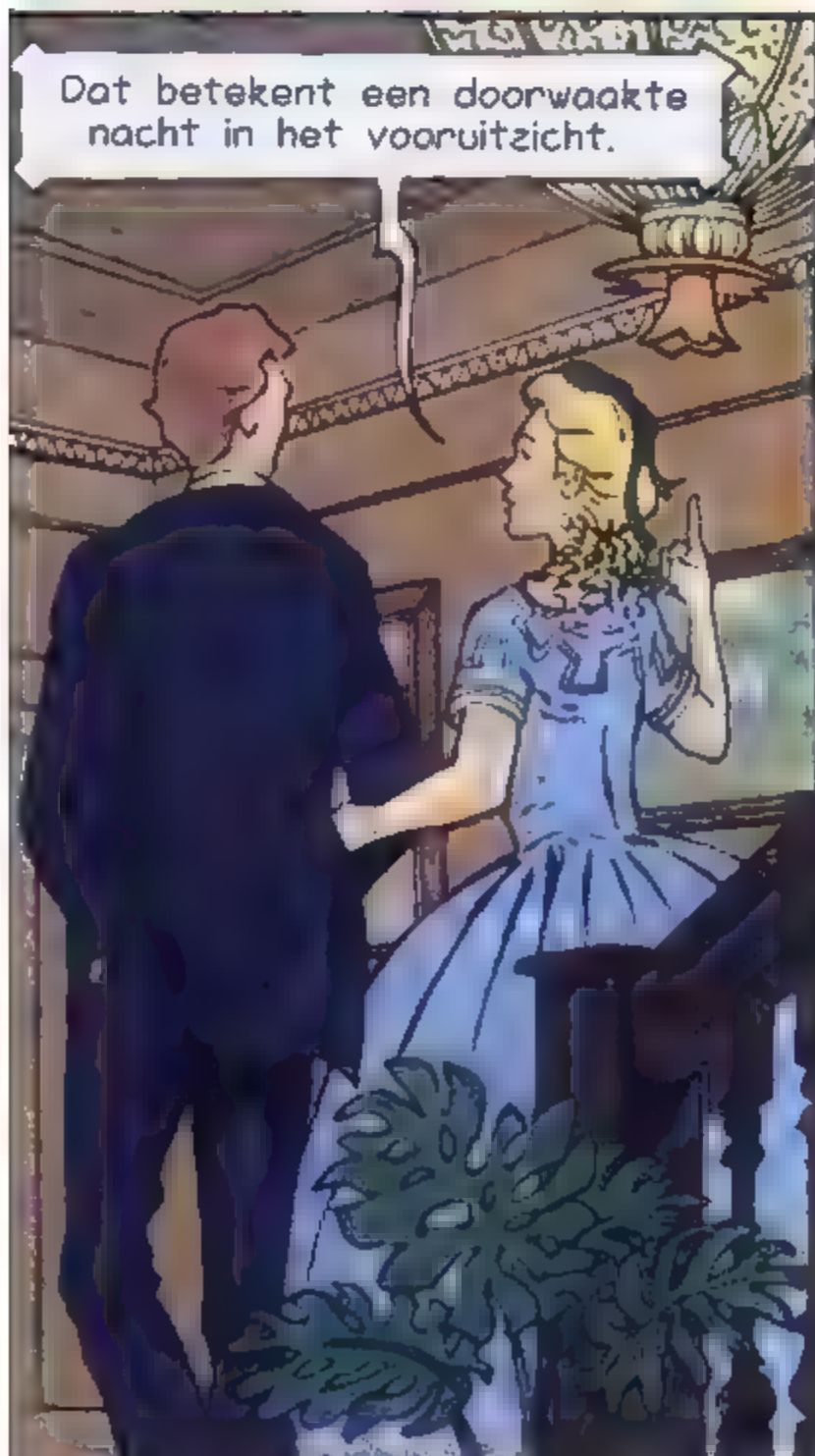

Weet je wat er gaat gebeuren, Axel?

Nee...

Dat was om even energie op te doen! Want je weet wat het betekent als vader zo is.

Dat betekent een doorwaakte nacht in het vooruitzicht.

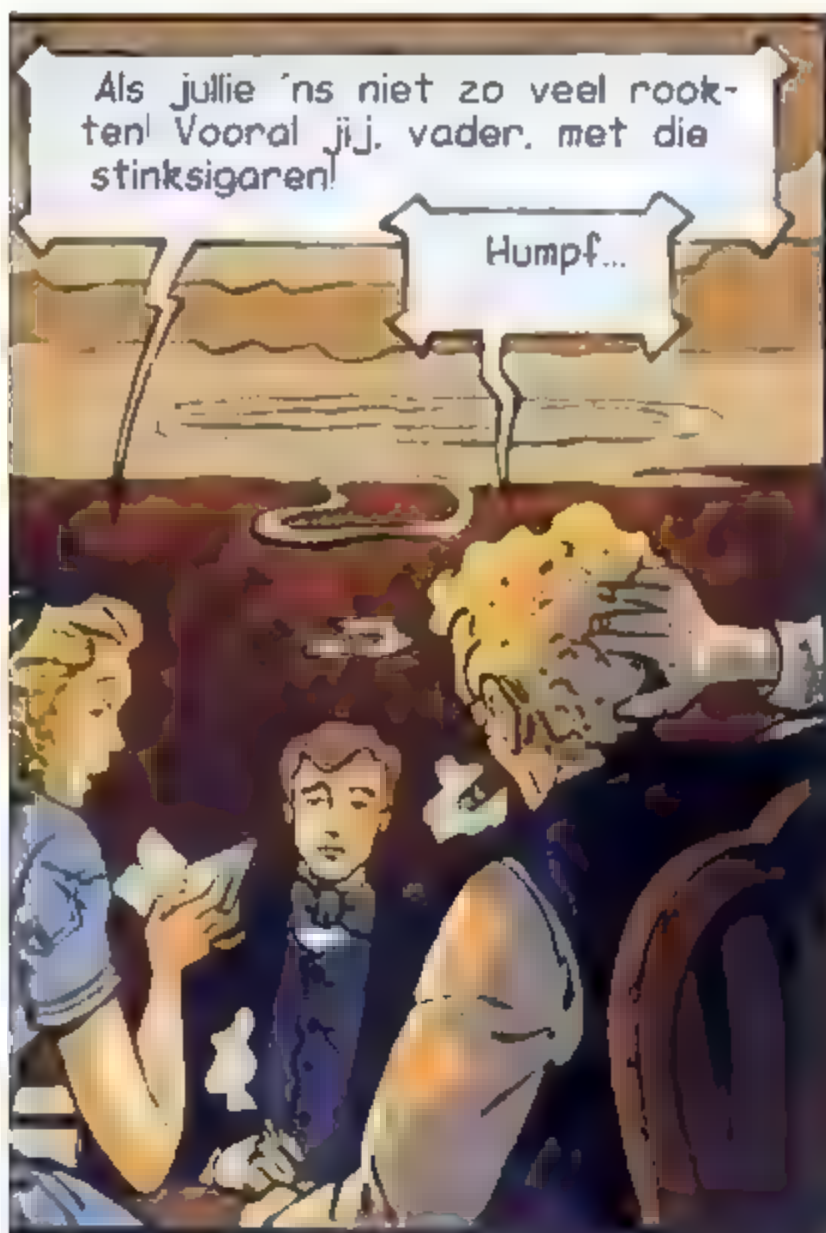

Inderdaad...

We komen er nooit uit!

Wat een hersenbreker! Het is vast latijn. Ik heb de runen vervangen door letters van ons alfabet, maar dat leidt tot niets.

"Stoutmoedige reiziger, daal af in de krater van de Sneffels, wanneer de schaduw van de Scataris hem bedekt...

...op de eerste dag van de maand juli, en je zult het middelpunt der aarde bereiken... getekend Arne Saknussemm.

Zo, zo...

Toe, vader, je gelooft die onzin toch niet?

Dat perkament is authentiek. En Saknussemm was bepaald geen grappenmaker!

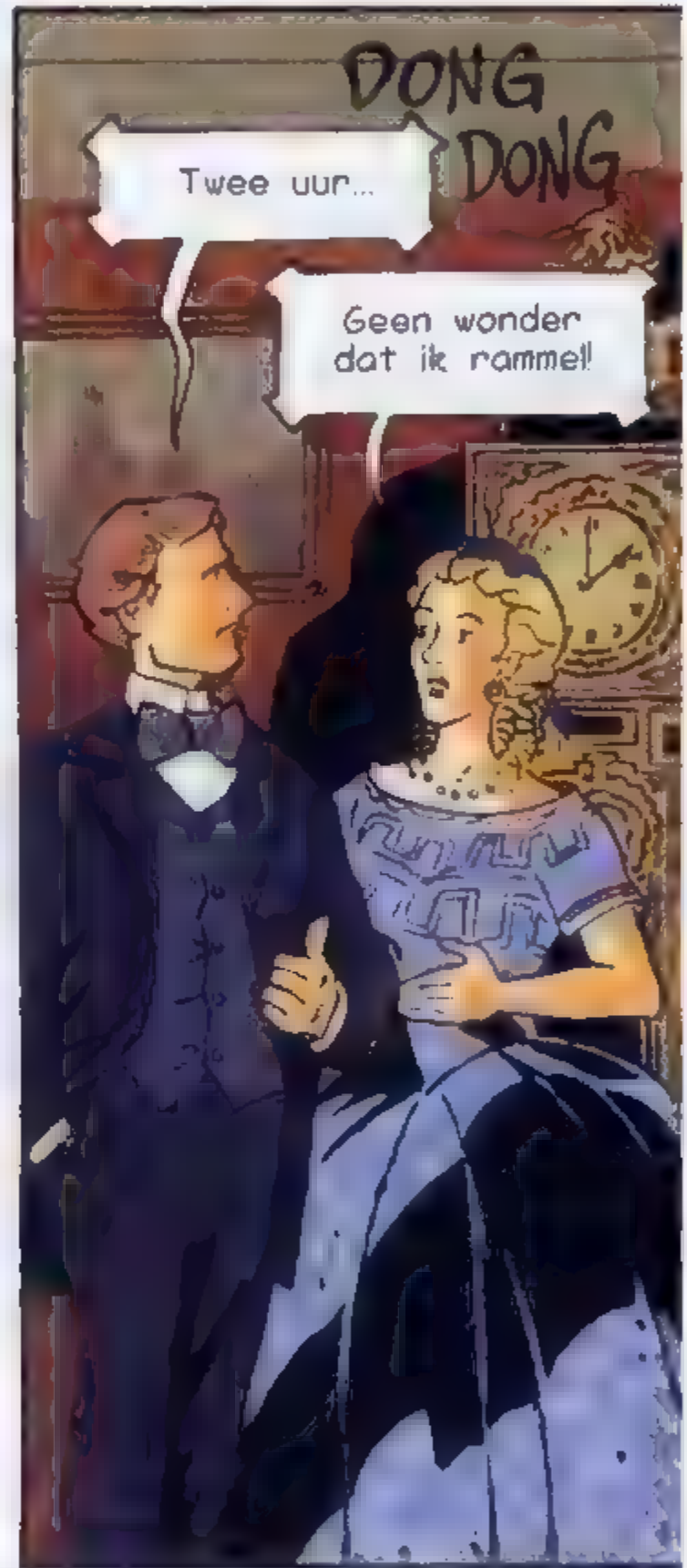

Het middelpunt der aarde, dat kan toch niet?!

Je stelt me teleur.

Je bent bijna net zo dom als een collega van me... Een beetje fantasie, verduiveld!

Twee uur...

Geen wonder dat ik rammel!

Martha! Je kunt opdienen!

Het is hier een gekkenhuis! Dineren om twee uur in de nacht...

Niet zo mopperen op deze bijzondere dag. Drink een glas met ons mee.

Nee, dank u. U zult deze braspartij zonder mij moeten voortzetten. Ik val om van de slaap...

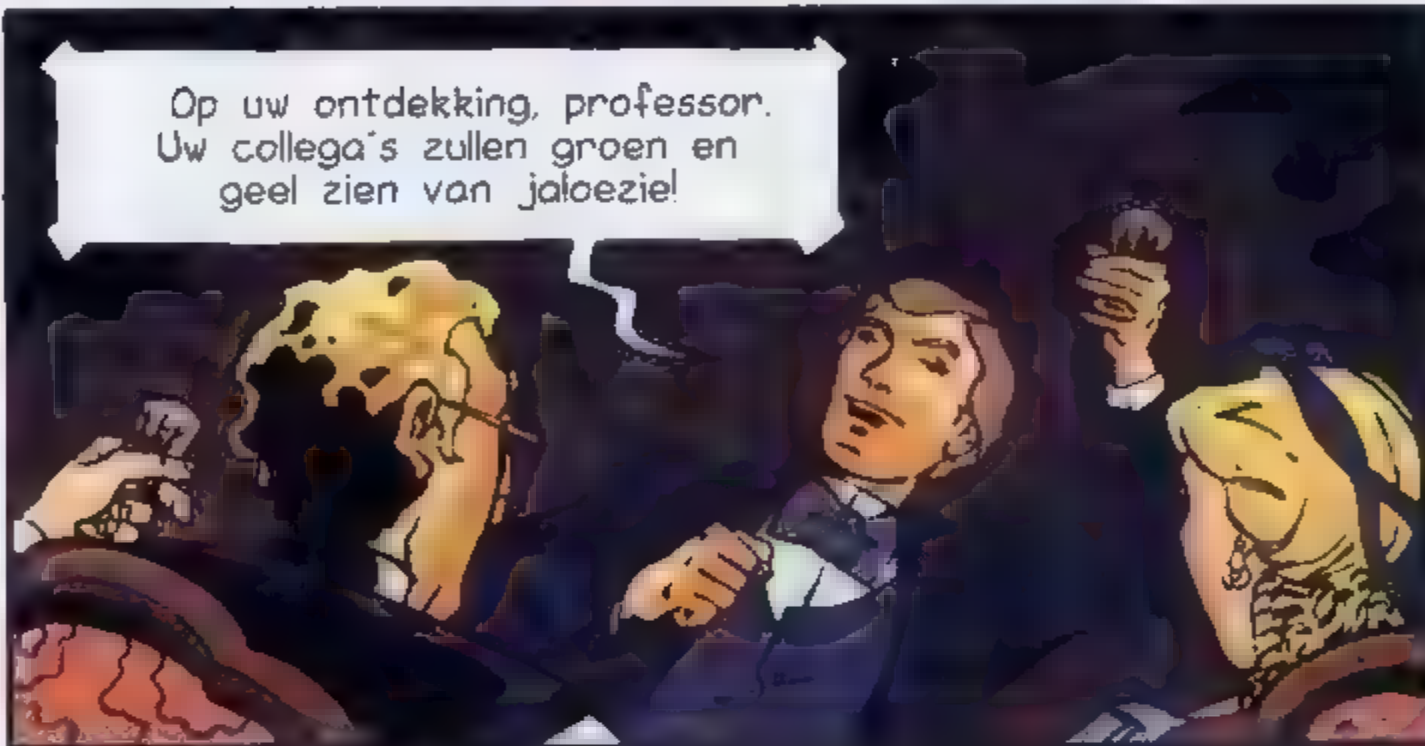
Owaaah... ik ook. Ik kan m'n ogen niet openhouden...

Het schiet niet genoeg op. Er moet iets gebeuren.

Op uw ontdekking, professor. Uw collega's zullen groen en geel zien van jaloezie!

En op Ingrid. Als zij zich geen frisse lucht had toegewaaid...

En zonder die stinksigaar van vader...

Hmm... m'n collega's geloven er niets van. De enige manier om hen te overtuigen...

...is om er zelf heen te gaan.

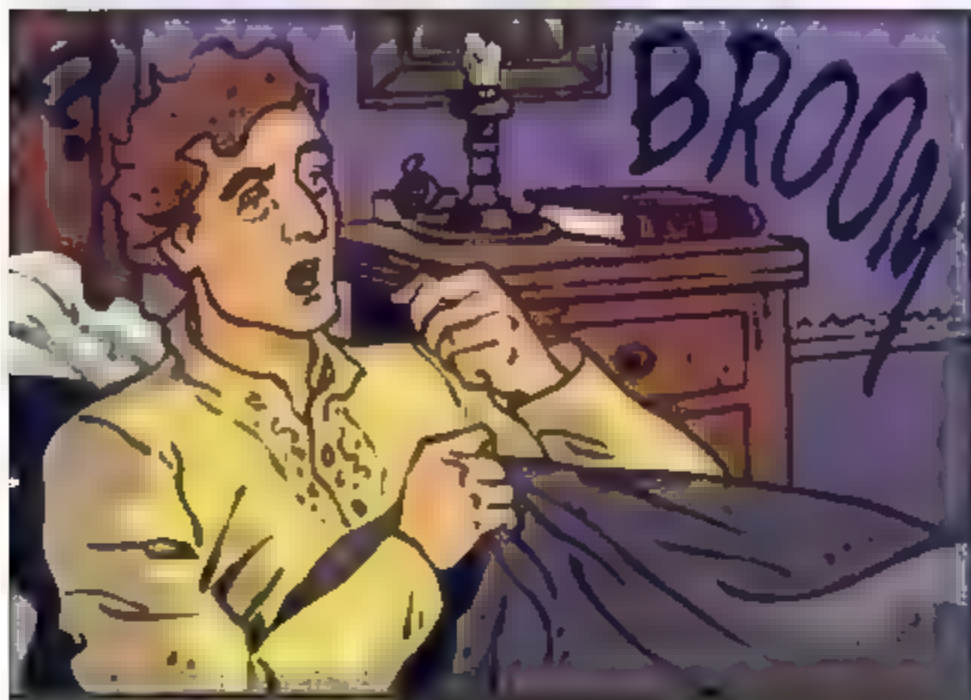
Naar het middelpunt van de aarde?

Natuurlijk!

Ik weet niet hoe de jongelui van tegenwoordig erover denken, maar mijn besluit staat vast. We dalen af in de vulkaan.

Hoe haalt u het in uw hoofd zo'n lawaai te maken op dit uur?

Het is twaalf uur. Moeten we tot middernacht wachten?

Ah, ben je daar?

Ik ben wakker geschrokken. Ik droomde dat je vader in de vulkaan wilde afdalen... Stel je voor!

Goed nieuws voor je, Axel!

Wat dan?

Het was geen droom. Hij gaat in de vulkaan afdalen, en wij ook!

Wat staan jullie daar te smiespelen? Ik heb je nodig, Axel. Het materiaal is al bezorgd.

Is het al zo ver?

Zeker! Dit is de kans van mijn leven. Kleed je aan en help me met uitpakken.

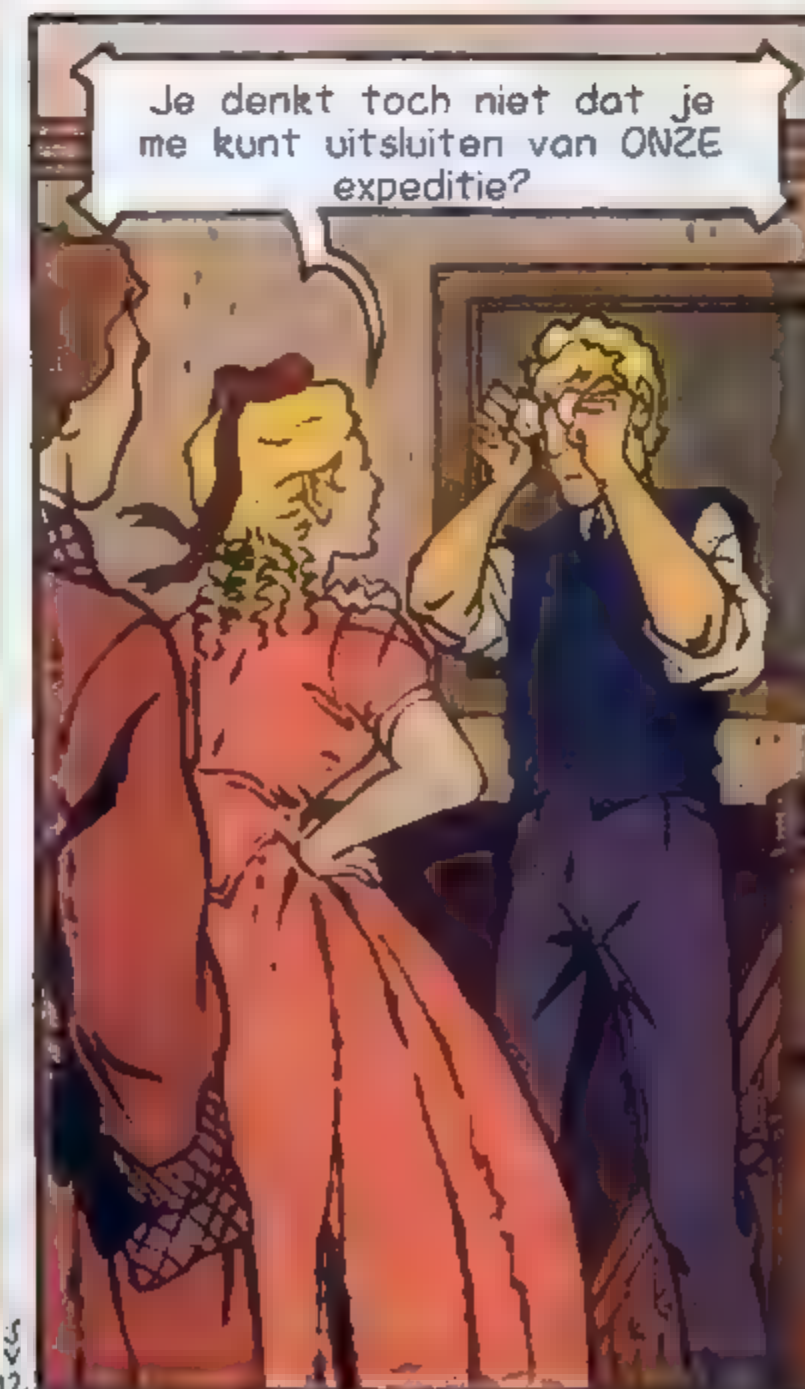
Ik help ook wel mee.

Dat is geen werk voor jou.

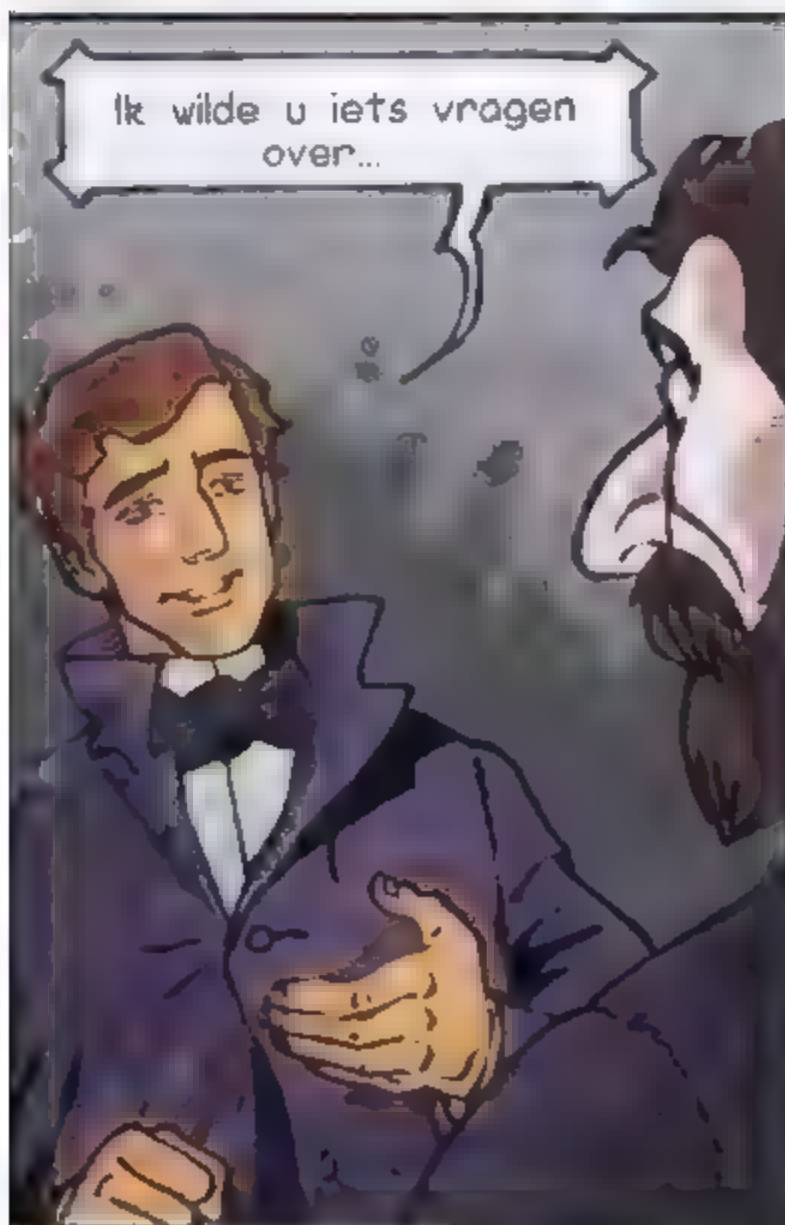
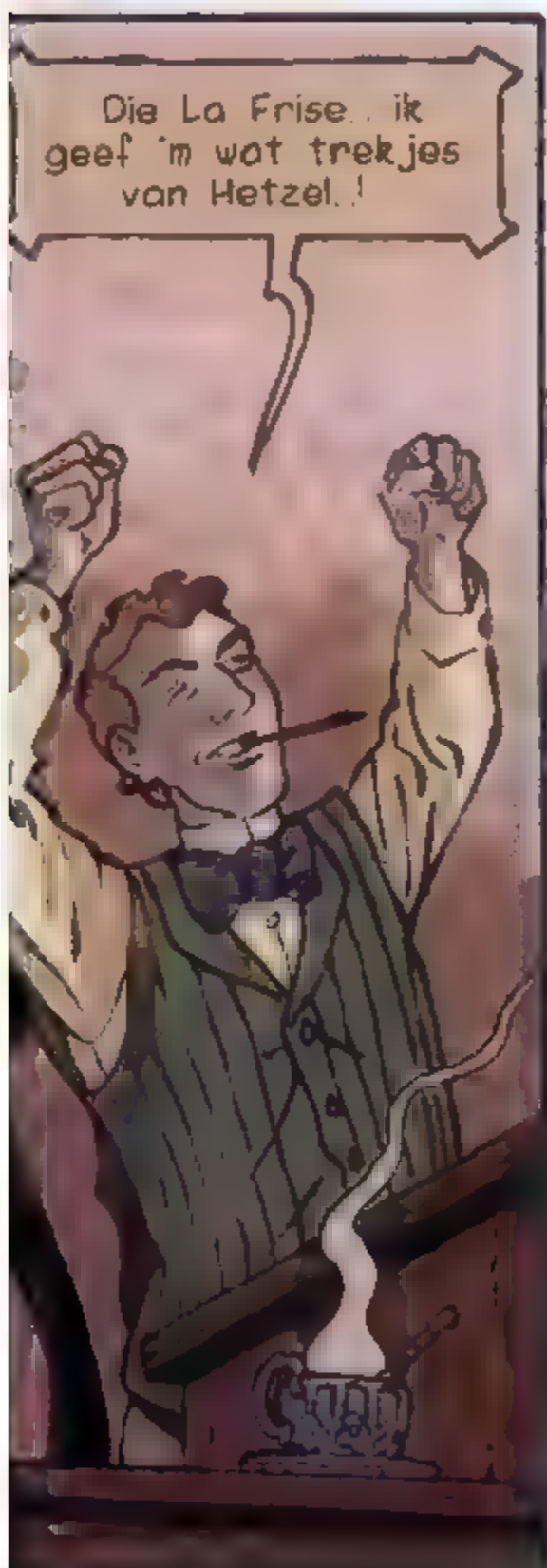

Hoe bedoel je dat?

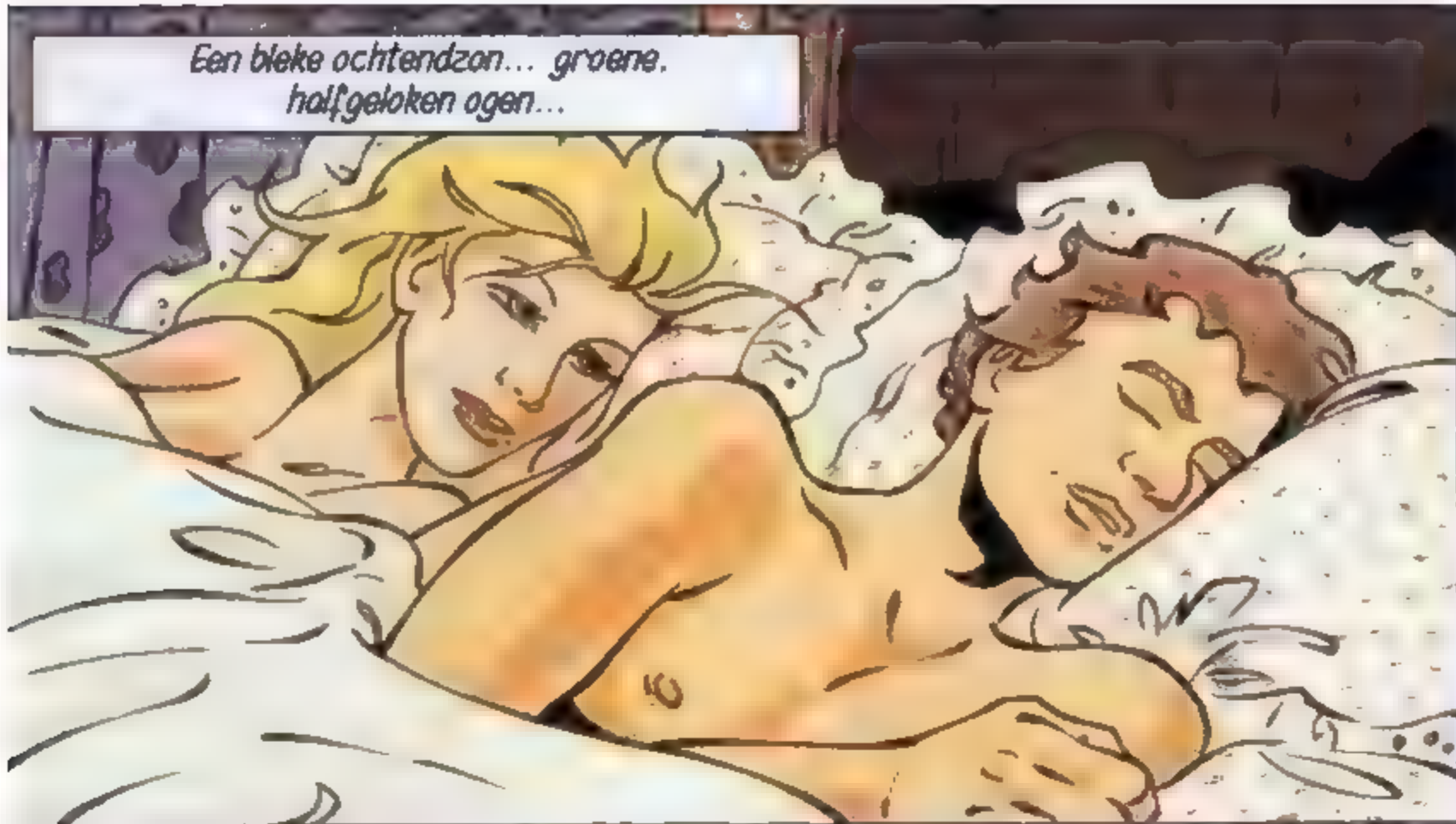
Je denkt toch niet dat je me kunt uitsluiten van ONZE expeditie?

Een bleke ochtendzon... groene,
halfgeloken ogen...

...een halfgeopende mond, gefluisterde
woorden...

Axel...

Ja, schat...

Je neemt me toch mee, hè?
Naar het middelpunt der
aarde...

Maar... je weet
toch dat dat
niet kan.

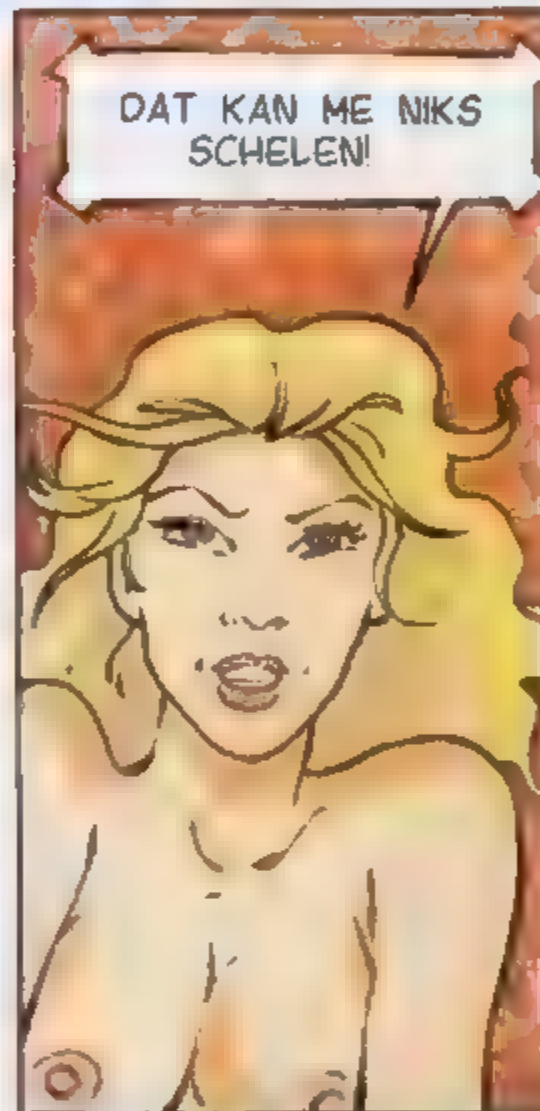

Wat? Weiger je?

Still Straks hoort
je vader ons.

DAT KAN ME NIKS
SCHELEN!

Professor Lidenbrock is allang op.
Hij heeft een ontmoeting met zijn jonge
collega Timmermans in de Wintertuin van
de Universiteit.

Dus u ontfermt
zich over mijn
studenten als ik
weg ben.

Een korte vakantie zal
me goed doe.

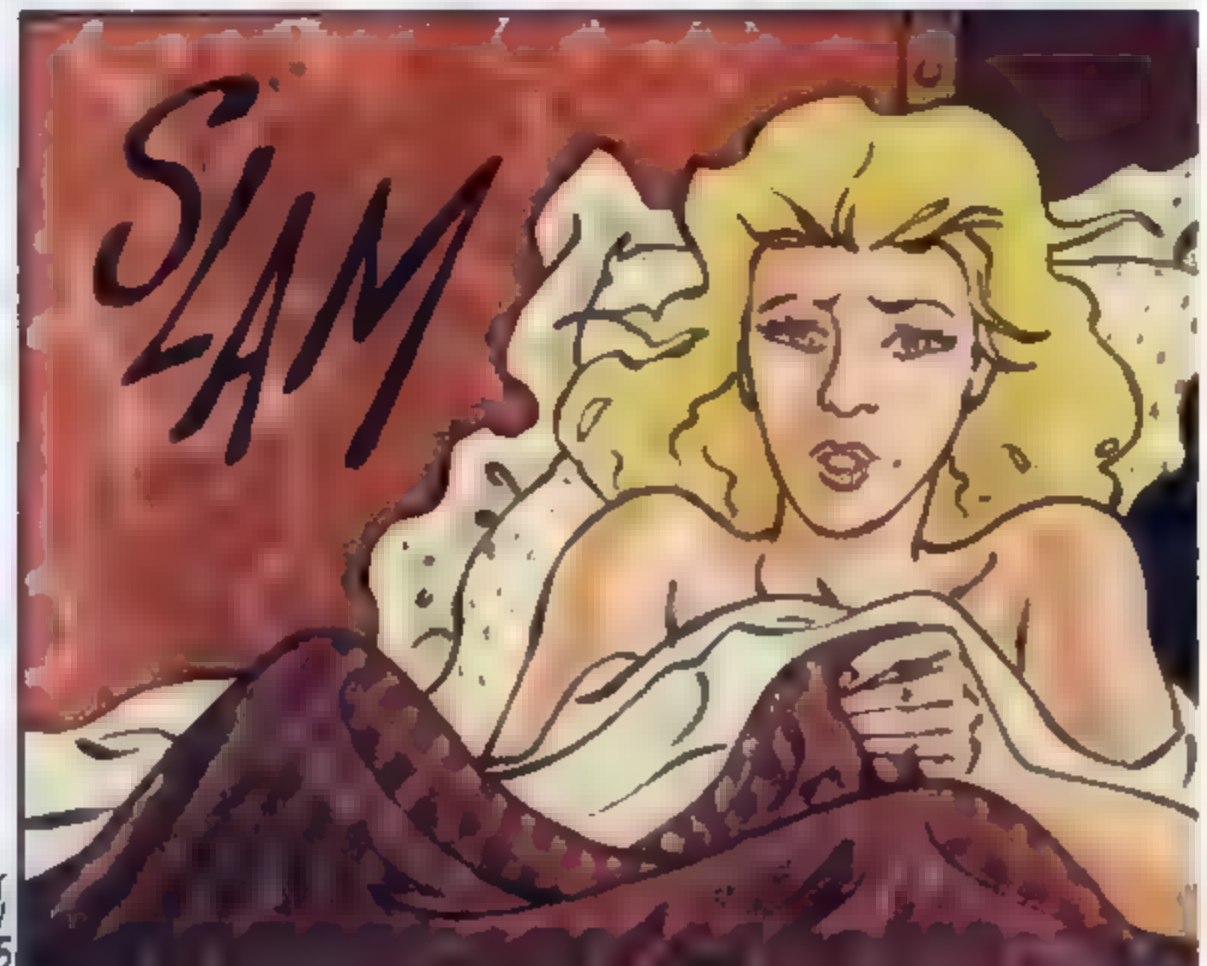
Hou toch op!

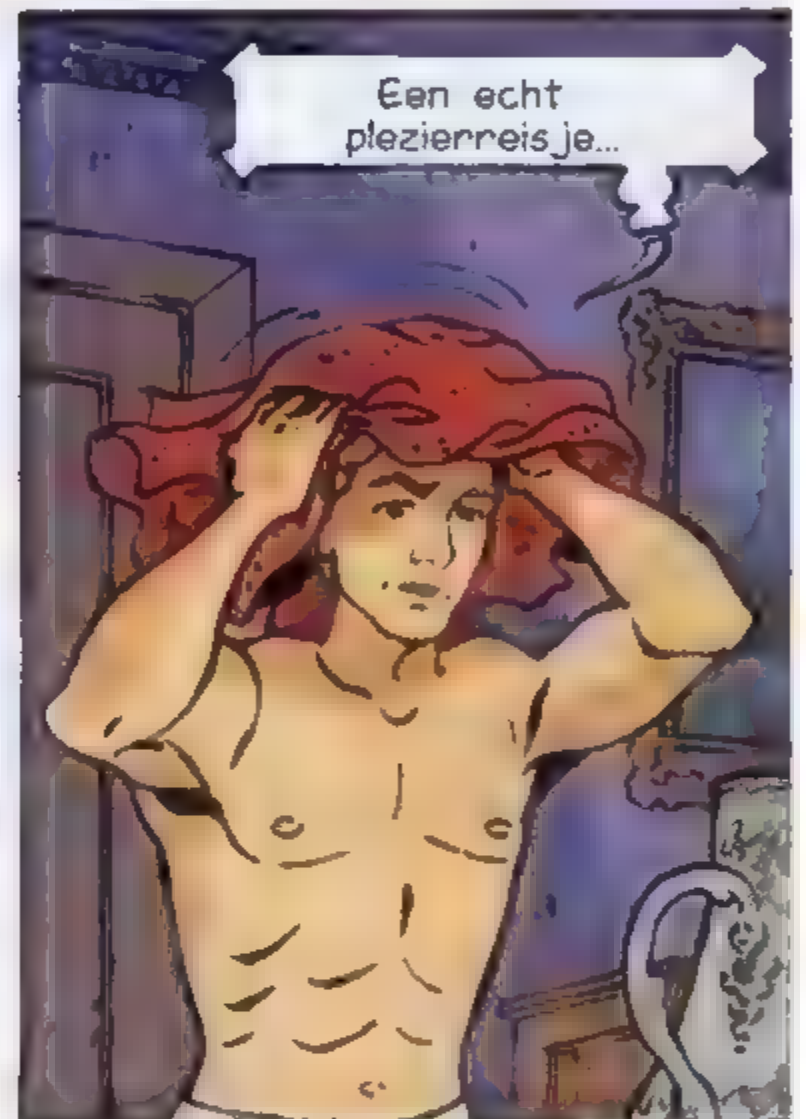

U denkt toch niet dat ik
gek ben?

Hoe bedoelt u?

Komt er nooit een eind aan dat platteland?

Klaag niet zo.

Wah! De zee lijdt aan een soort Sint Vitusdans!

Hou nog even vol. Ik zie de kust al.

Fridriksson! Daar zijn wel

Axel, dit is dr. Per Fridriksson, corresponderend lid van de Academie van Hamburg.

U zult wel dorst hebben. Er is hier vlakbij een café.

Een fles schnapps en drie glazen.

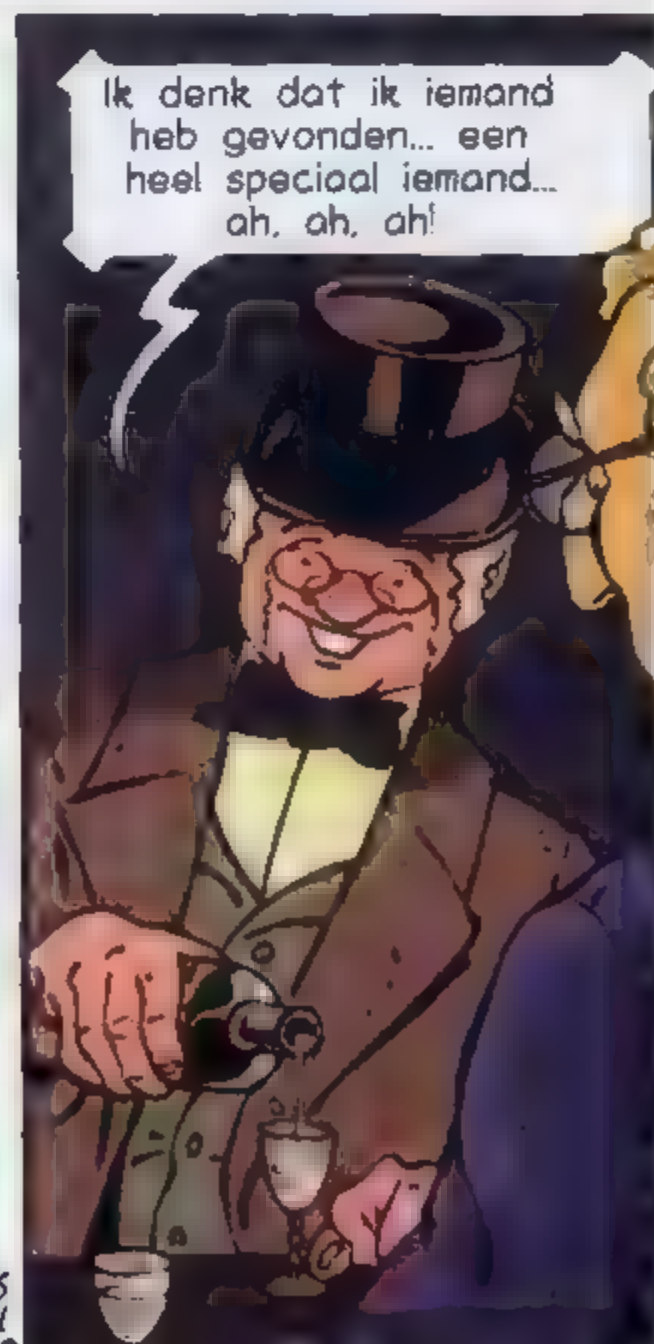
Zo, waarde collega..

Hebt u een betrouwbare gids voor ons?

Ik denk dat ik iemand heb gevonden... een heel speciaal iemand... ah, ah, ah!

Daar is-ie. Hij heet Hans.

Zo, zo...

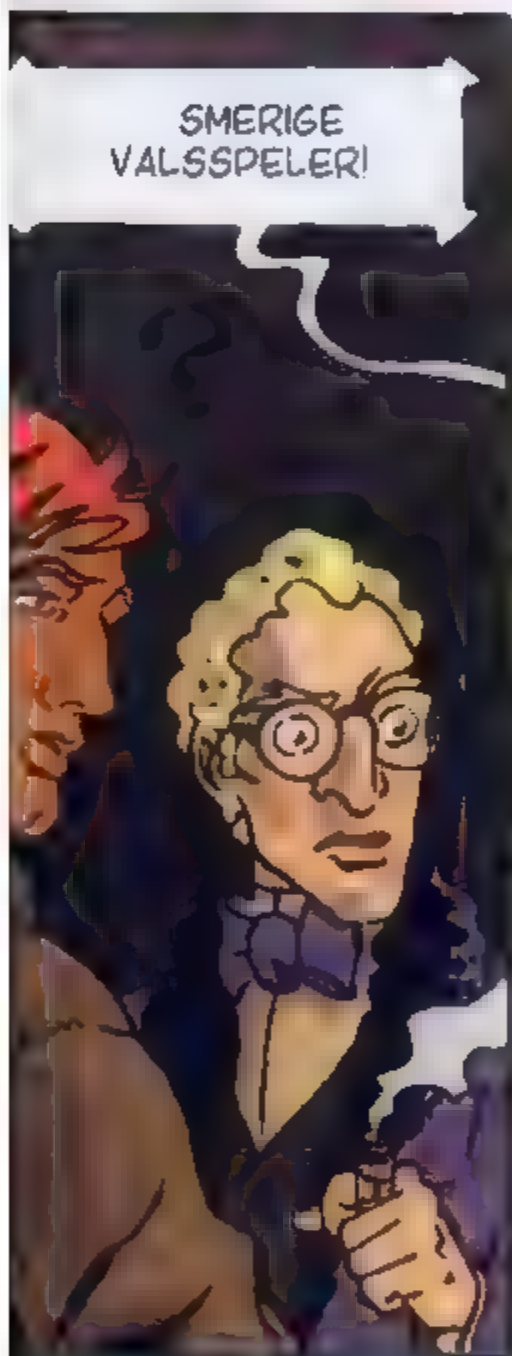
Hij spreekt alleen IJslands dialect. Maar ik denk dat u wel...

Ho gade hüt?

Bla fmar kro, Hans.

Gaat gut, meinher.

SMERIGE VALSSPELER!

U krijgt geen cent, hoort u?

U moet betalen, anders...

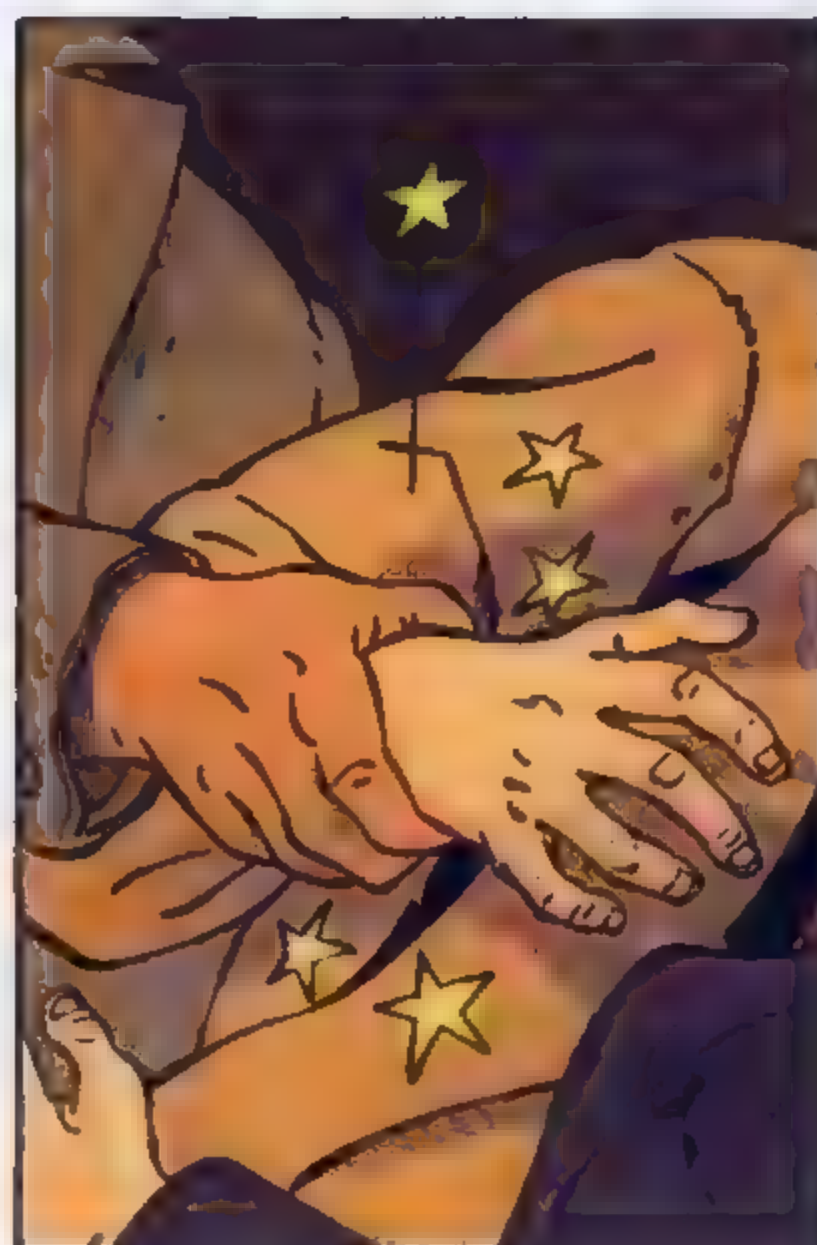
Wat is er aan de hand, Axel?

Ik moest van hem een kaart teruggeven en nu zegt hij dat ik heb verloren... dat ik hem tien kronen schuldig ben!

Loslaten, meinher.

Hou je handen thuis!

Goed, goed, ik ga al...

Jij bent de juiste man!

We bespreken de reis verder bij mij thuis, met een fles aquavit.

We hebben 't geprobeerd, maar het is mislukt.

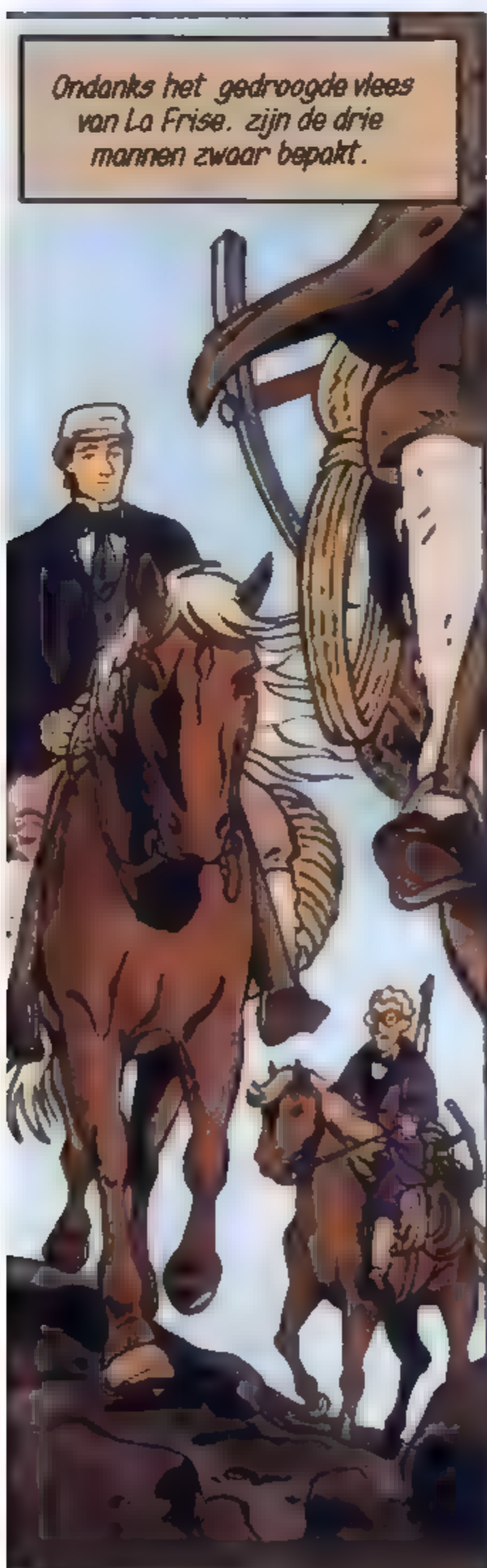

Die gids van ze is een harde jongen!

Jammer voor jou! Je kunt je beloning op je buik schrijven!

Na te veel glazen aquavit en te weinig nachtrust, gaat de expeditie op weg.

Ondanks het gedroogde vlees van La Frise, zijn de drie mannen zwaar bepakt.

De vulkaan komt in zicht.

Fårja der!

Wat zegt hij?

Tot nog toe is het een wandelingetje!

Inderdaad.

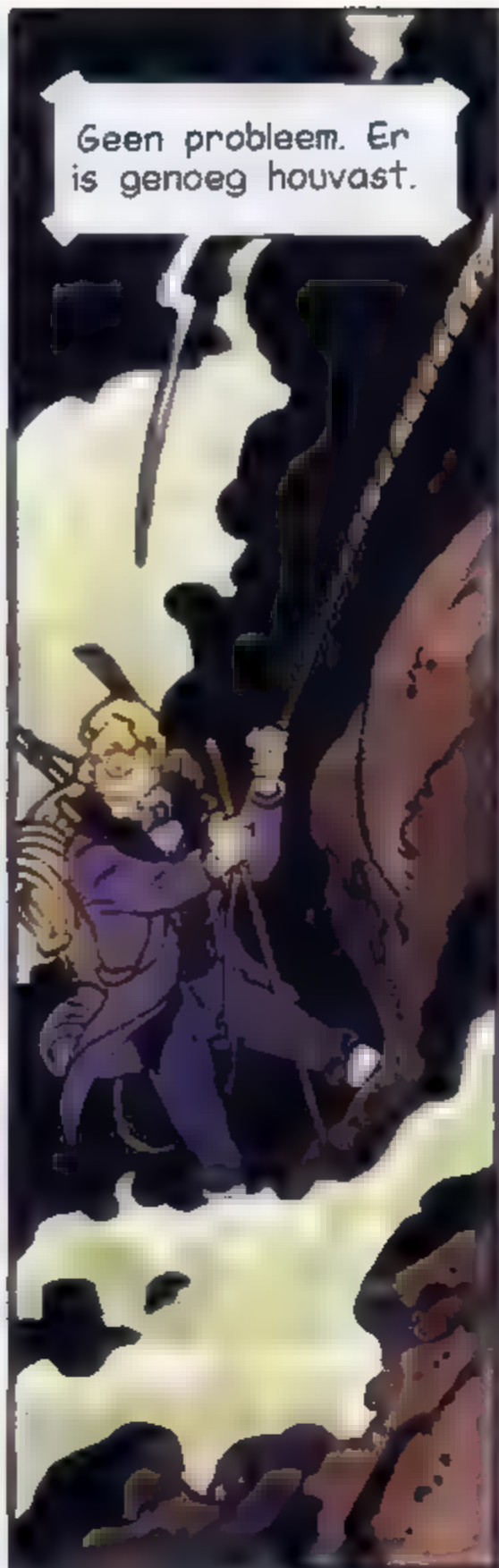
Net het hol van de duivel...

Is het niet schitterend?

Aan u de eer, professor!

Mmm... bedankt.

Geen probleem. Er is genoeg houvast.

De rotsen zitten vol kwarts. Ze glanzen als staal...

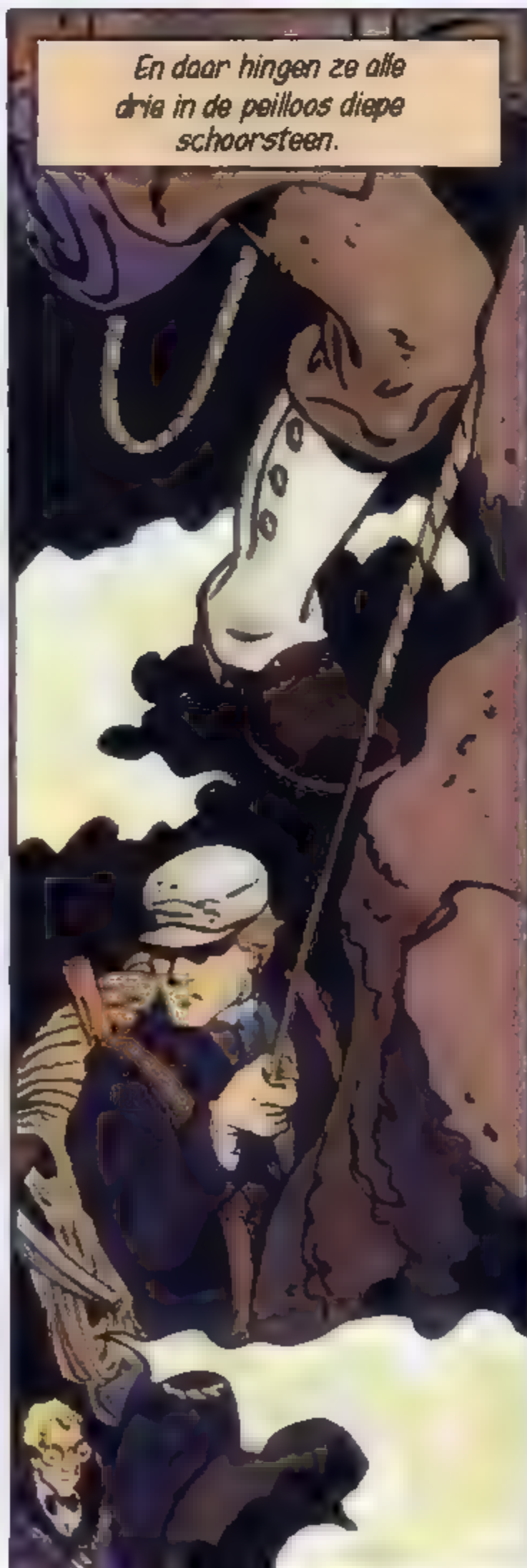

Meinher, bitte...

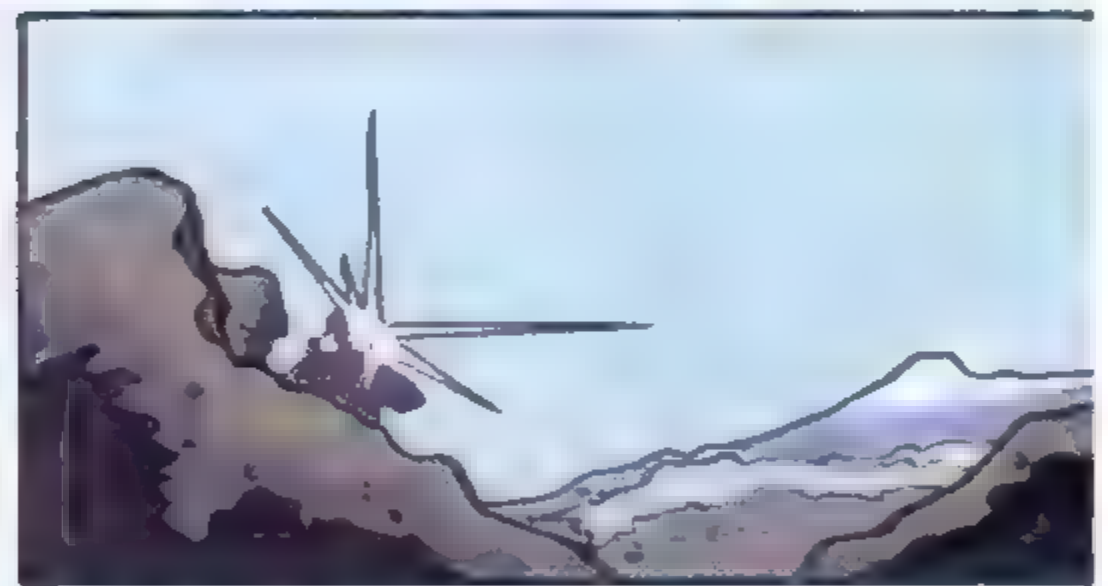
Ja... goed...

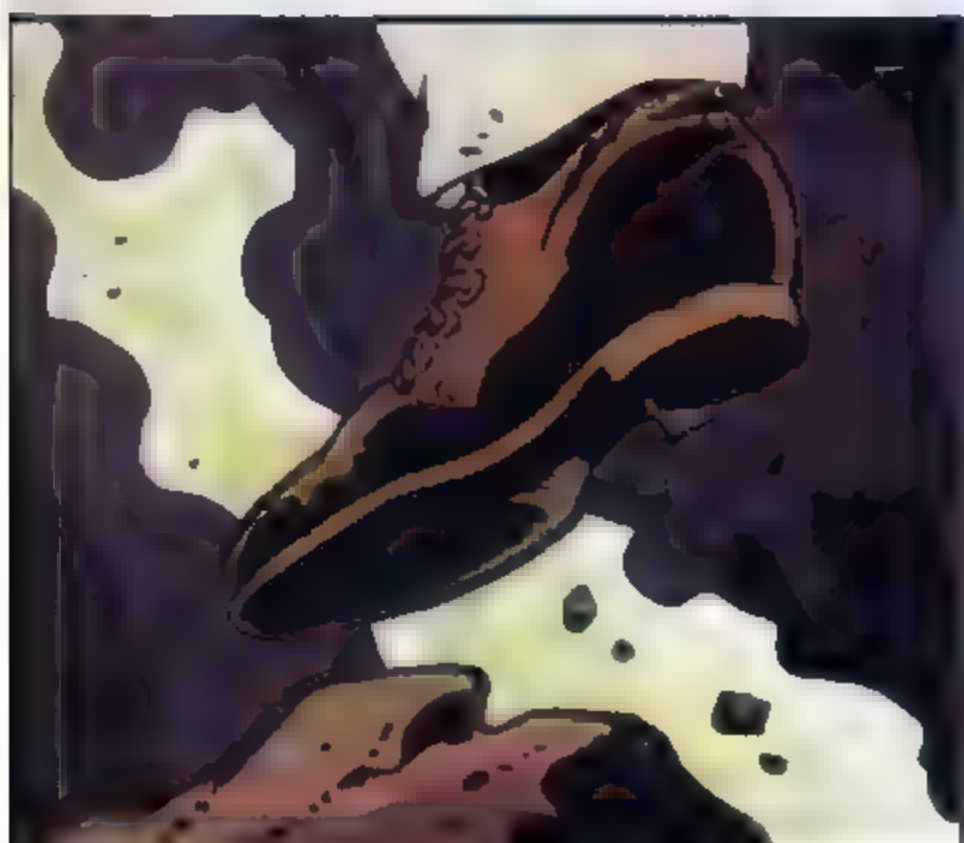
En Ingrid wilde nog wel meekomen!

En daar hingen ze alle drie in de peilloos diepe schoorsteen.

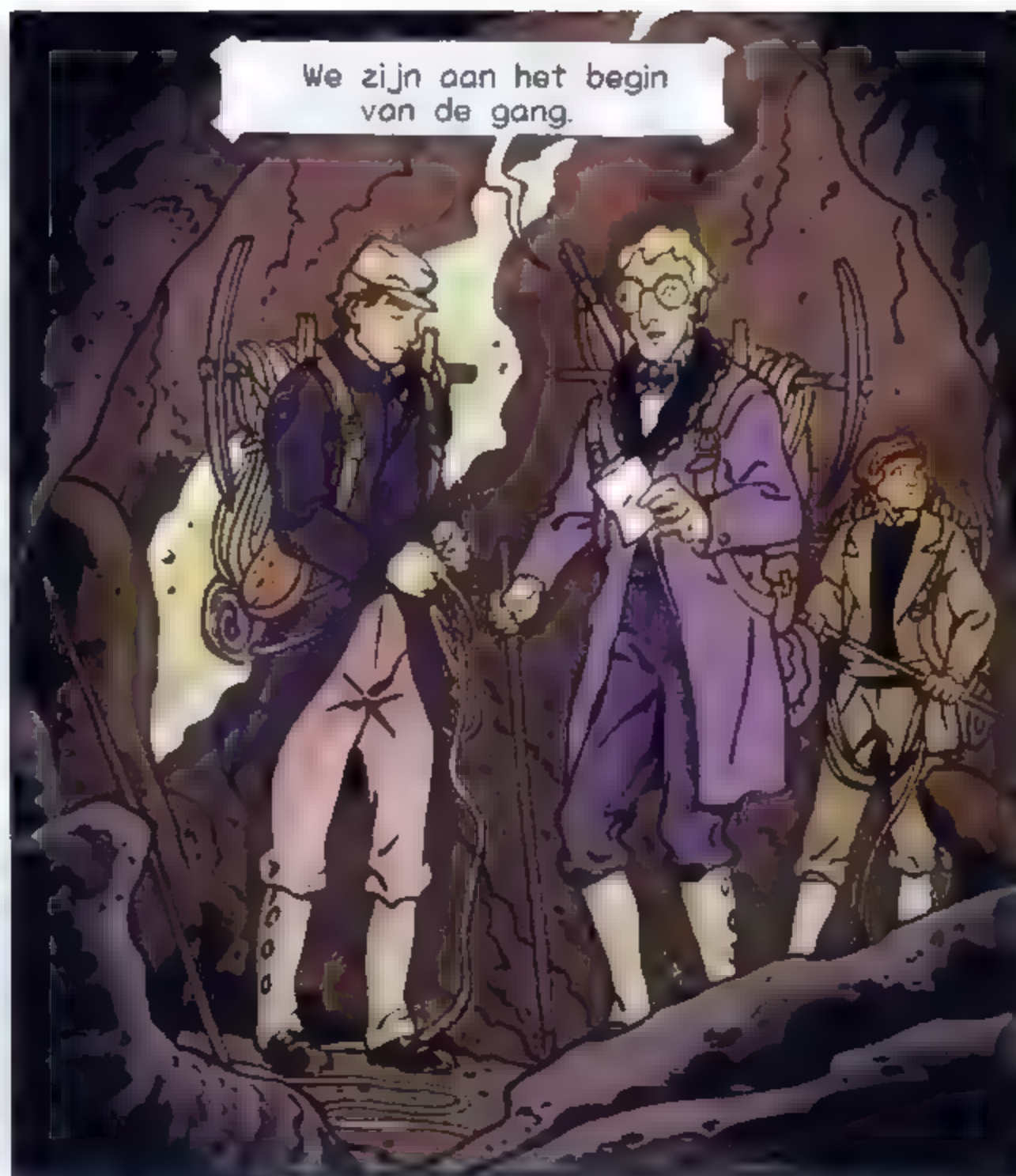
Ze zijn afgedaald.

Over een kwartier volg ik ze...

Oef, wat een afdaling...

We zijn aan het begin van de gang.

Ik zie er wel drie!

Even kijken wat Saknussemm zegt. "de pijl van de zon in het zenith".

Dobbelen we erom?

Stil! Je hebt je belachelijk gemaakt met dat kaartspel...

O, moet u die lichtstraal zien!

Ja. En het is precies twaalf uur.

Daar gaat Hans. Hij heeft 't begrepen.

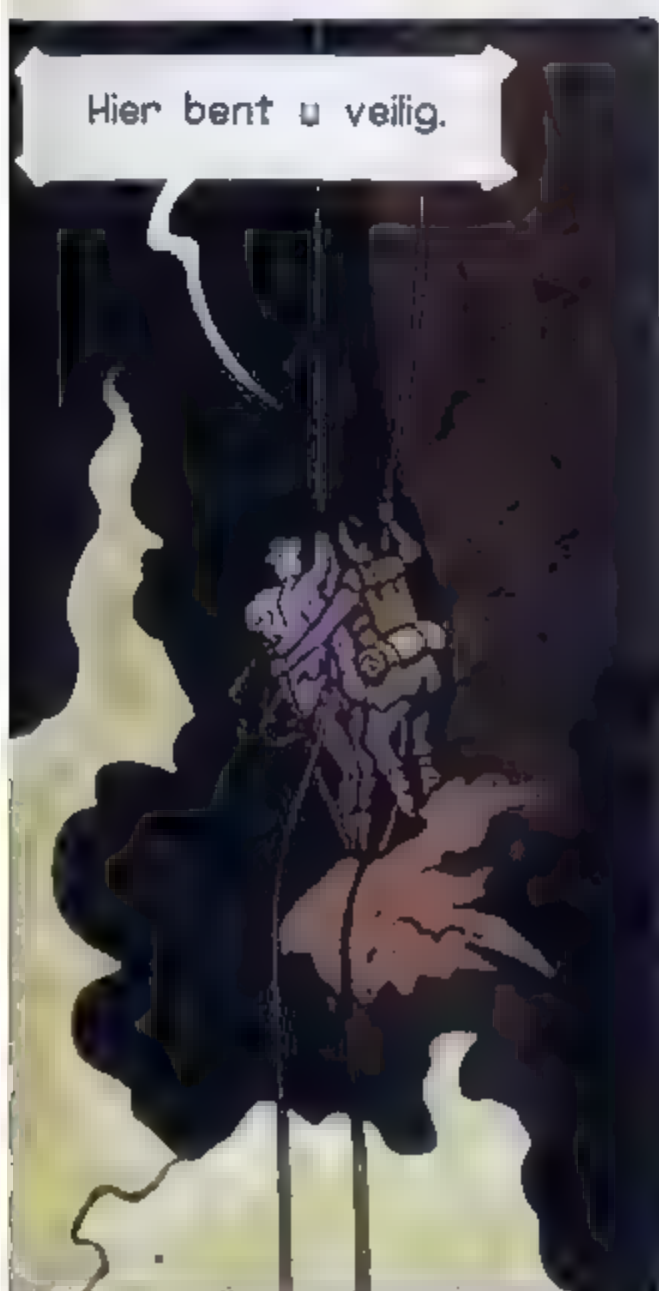
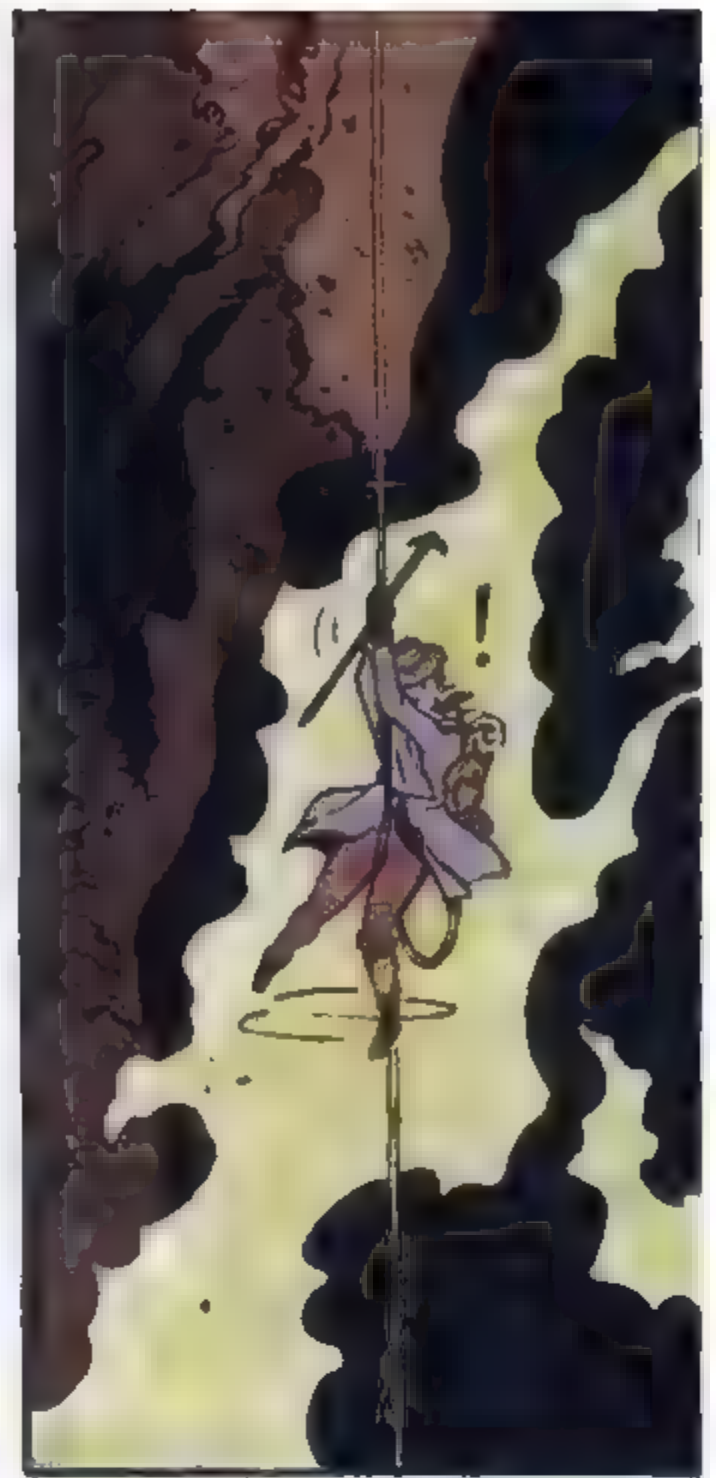
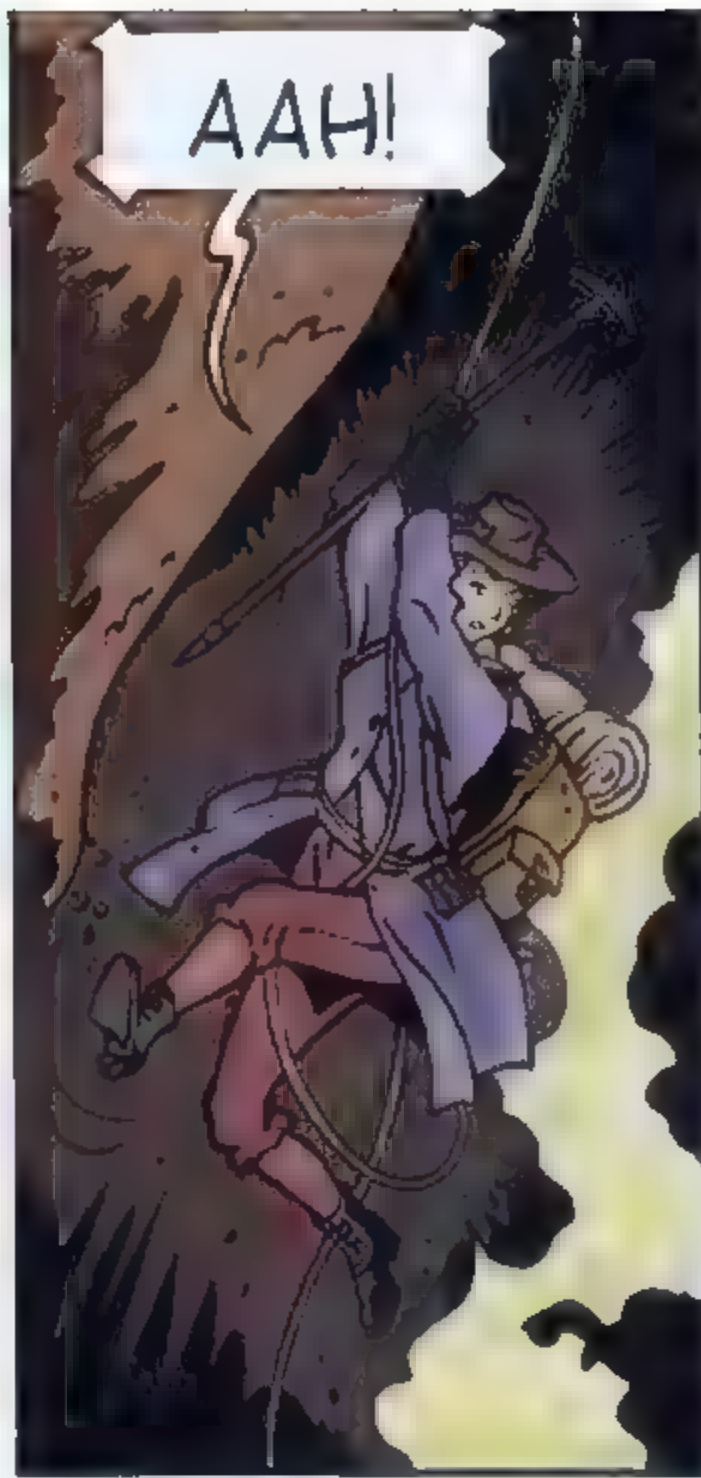
Vreemd, die afdrucken in het eeuwenoude stof...

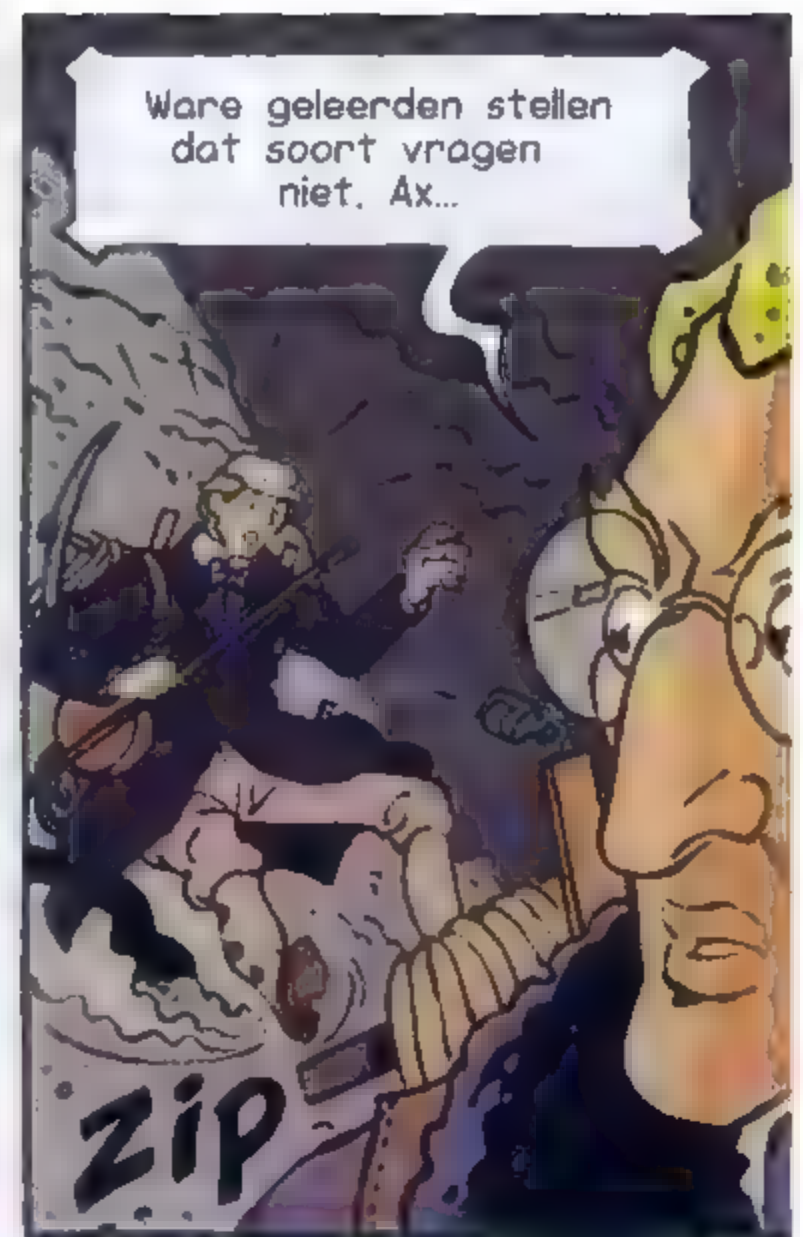
Eeuwenoud, eeuwenoud... Hoe weet u dat?

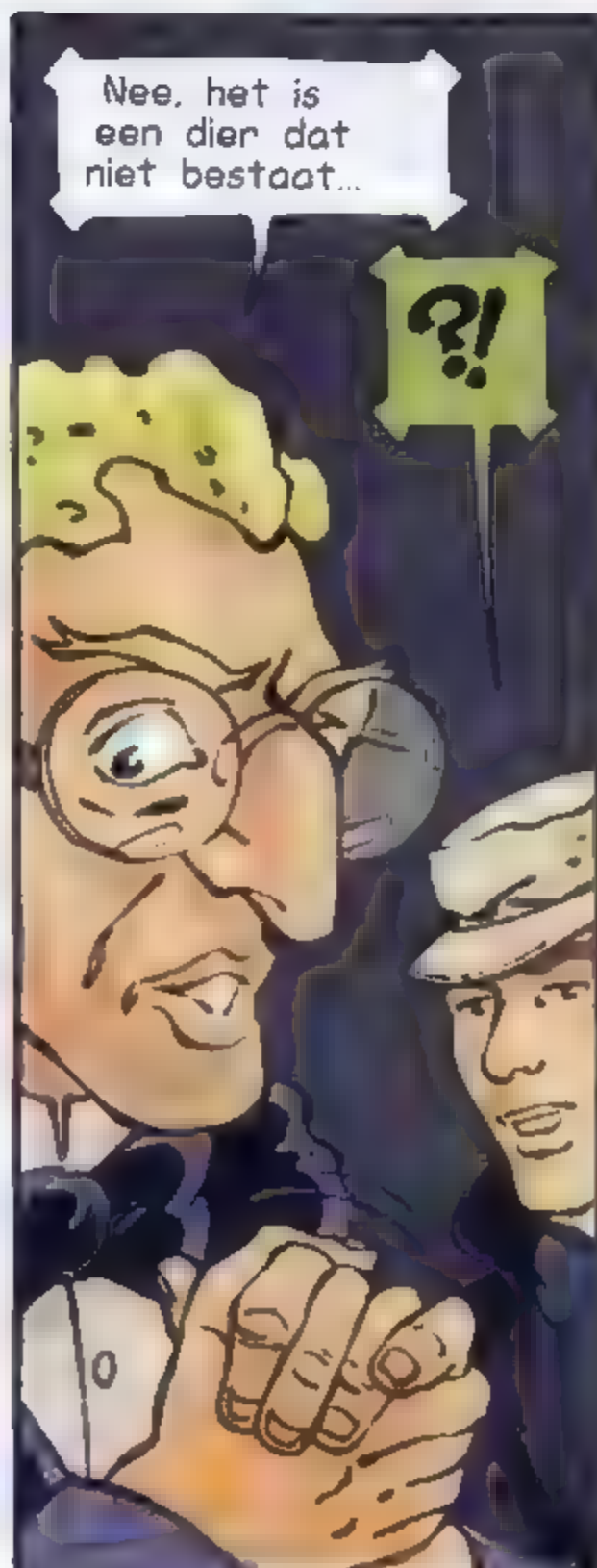

Het lijken wel sporen van een katachtige

Katachtigen in IJsland. Hou toch op, Axel!

Ik wil weten wie u bent en wat u hier doet...

Mijn naam is Timmermans.

Ik ben journalist. Ik maak een reportage over deze expeditie. U moet me daarbij helpen.

En als ik weiger?

Dan probeer ik u over te halen.

Laat me los... AUW!

Kom, we moeten opschieten.

Waarom al die haast opeens?

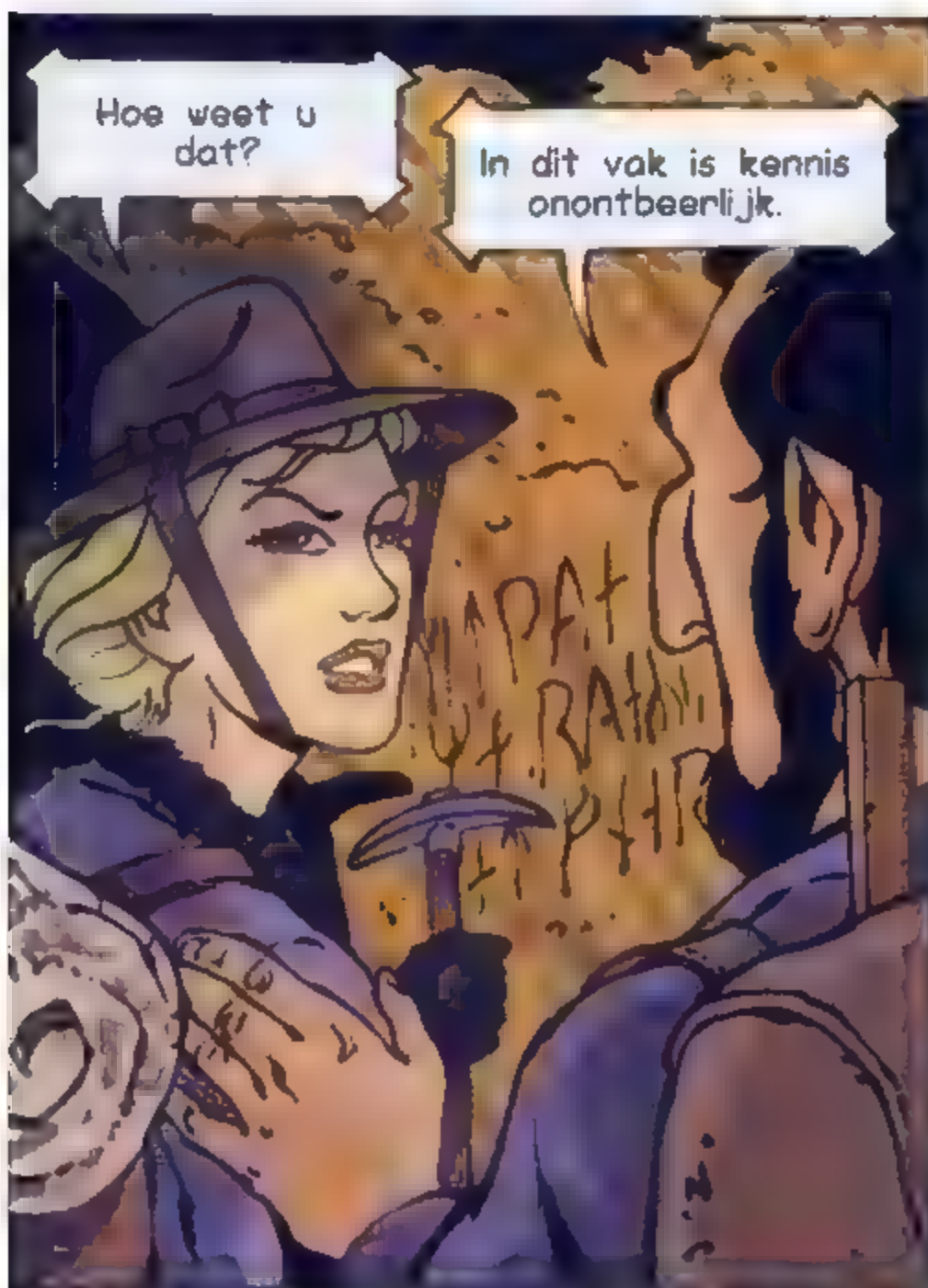

KIJK DAAR!

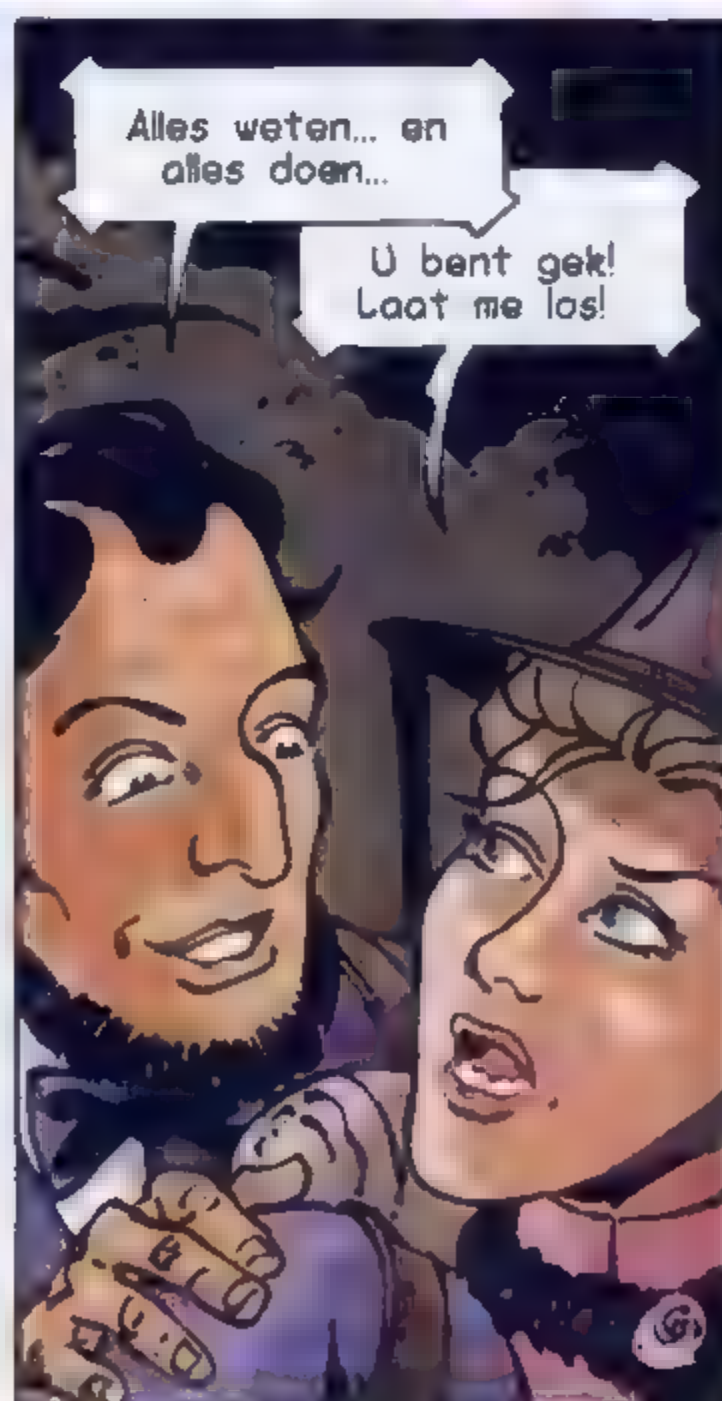
Runetekens...

Als ik het goed begrijp, is het een aanroeping van de goden om hun bescherming af te smeken.

Hoe weet u dat?

In dit vak is kennis onontbeerlijk.

Alles weten... en alles doen...

U bent gek! Laat me los!

Goed. We hoeven alleen maar de voetsporen in het stof te volgen

Hé, ruikt u dat?

Ja... hij heeft alles van de Tiger gigantis Nabokov... ook die gekromde tanden... maar hij is niet groter dan een panter... en z'n vacht is zwart.

Een mutatie?

Misschien...
Of zou...? Ach, dat zien we later wel...

Axel, geef jouw lamp aan Hans en ga in het midden lopen.

We lopen nu al zes uur door deze gang. Zullen we iets gaan eten?

Uitstekend idee.

?!
BRRRRWOOO

Een aardbeving?

Erdvershuiving!
ACHTUNG!

AAA!
KRRRAAK

Een val in een zwart gat... een val naar de dood...

No zo'n klap wordt alles voog...

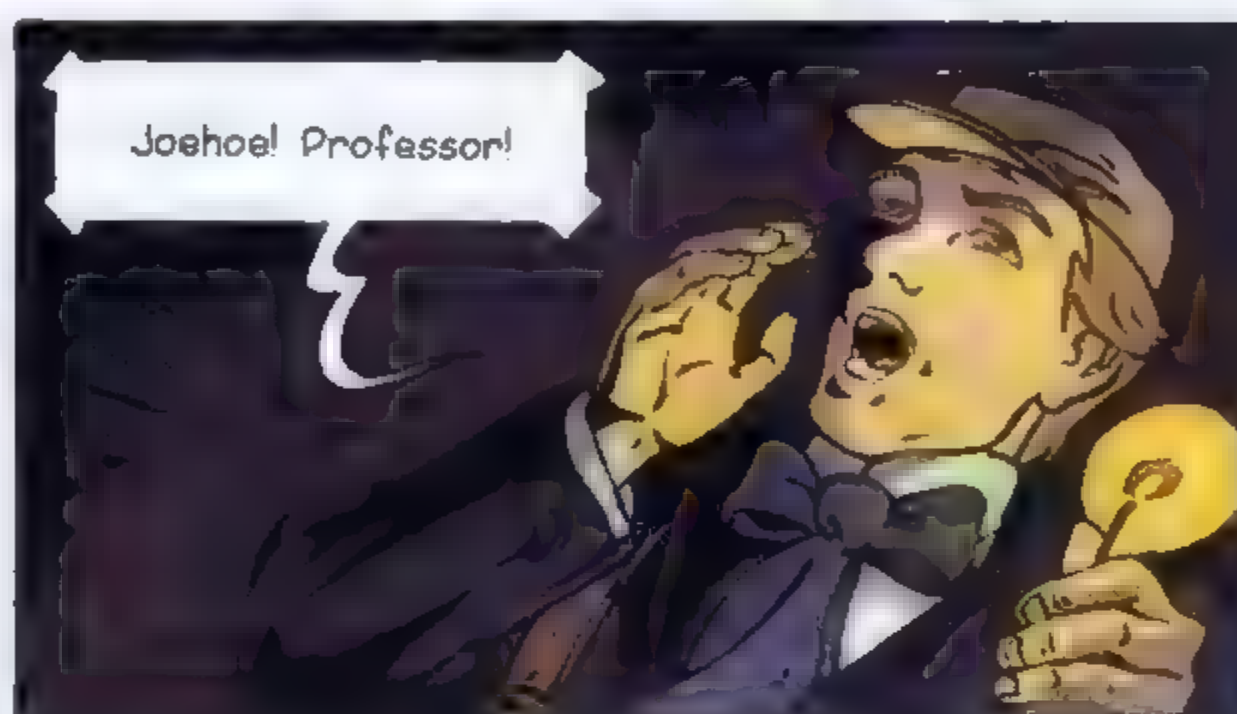
Je weet zelfs niet meer of
het droom of werkelijkheid is...

Nou ja, ik leef nog.
Da's tenminste iets.

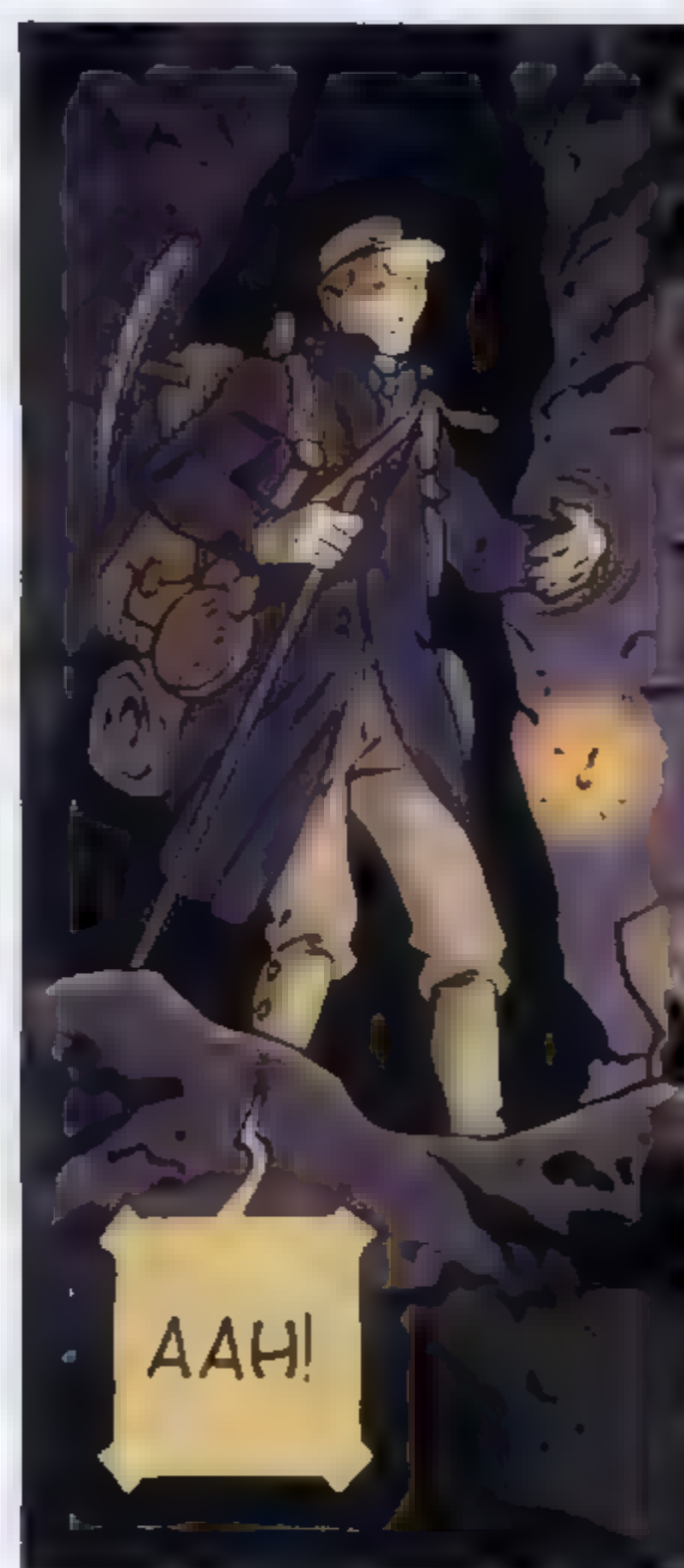
Joehoel Professor!

Geen reactie... Zou...

AAH!

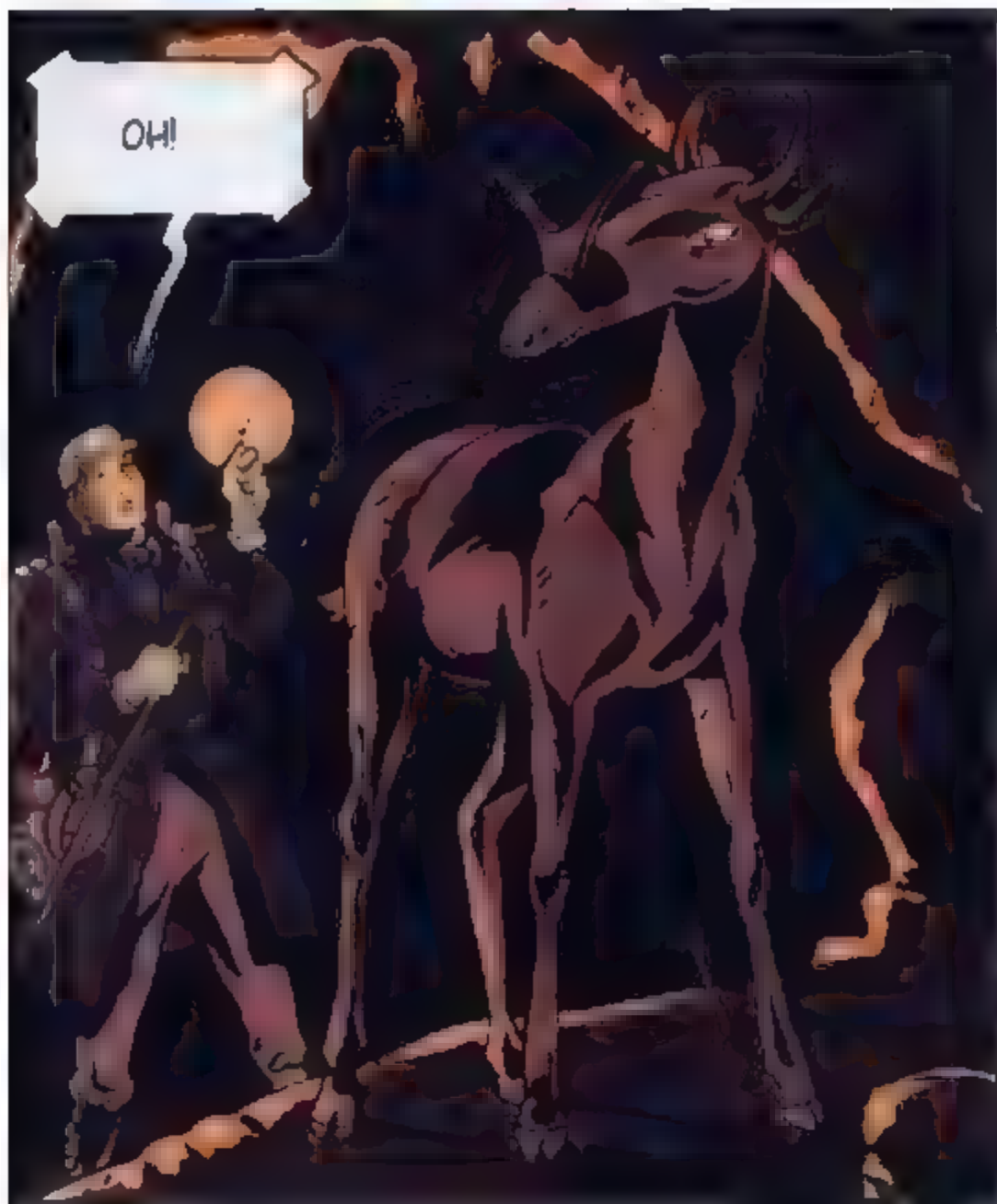
Onmogelijk om die wand te
beklimmen... Te glad!

Het middelpunt der aarde!
Wat een idioot!

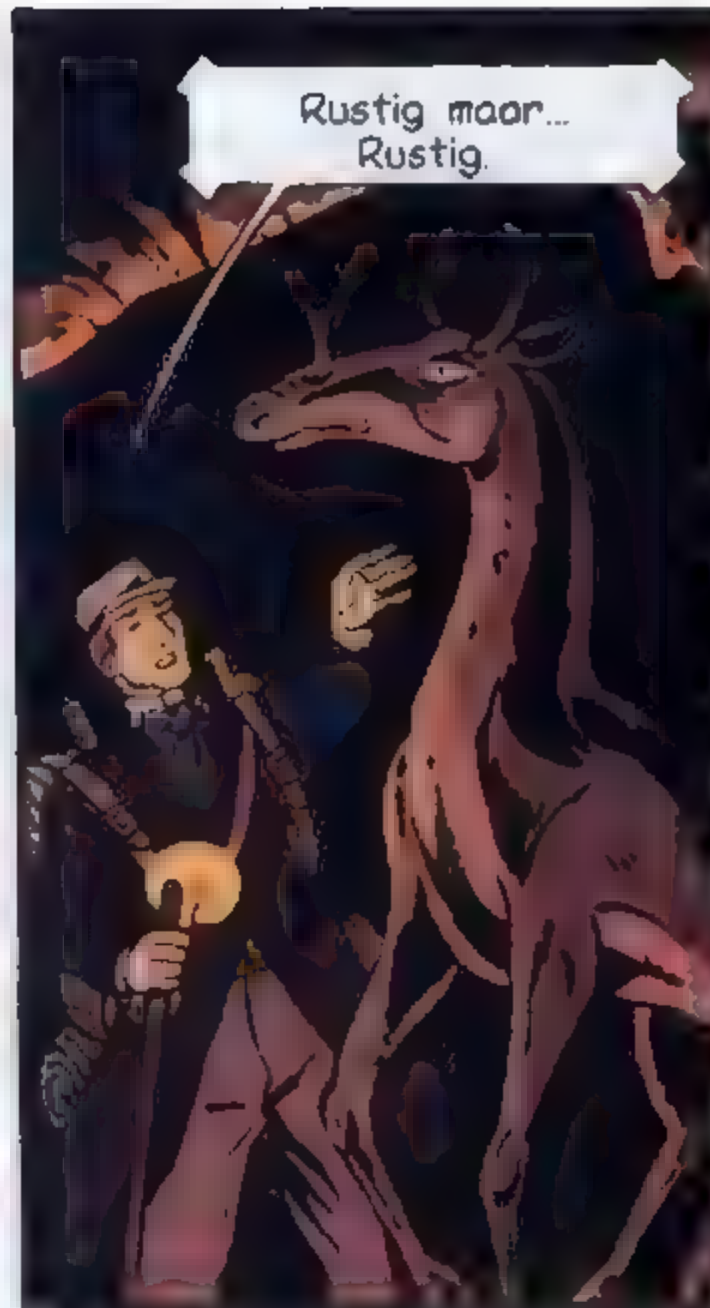

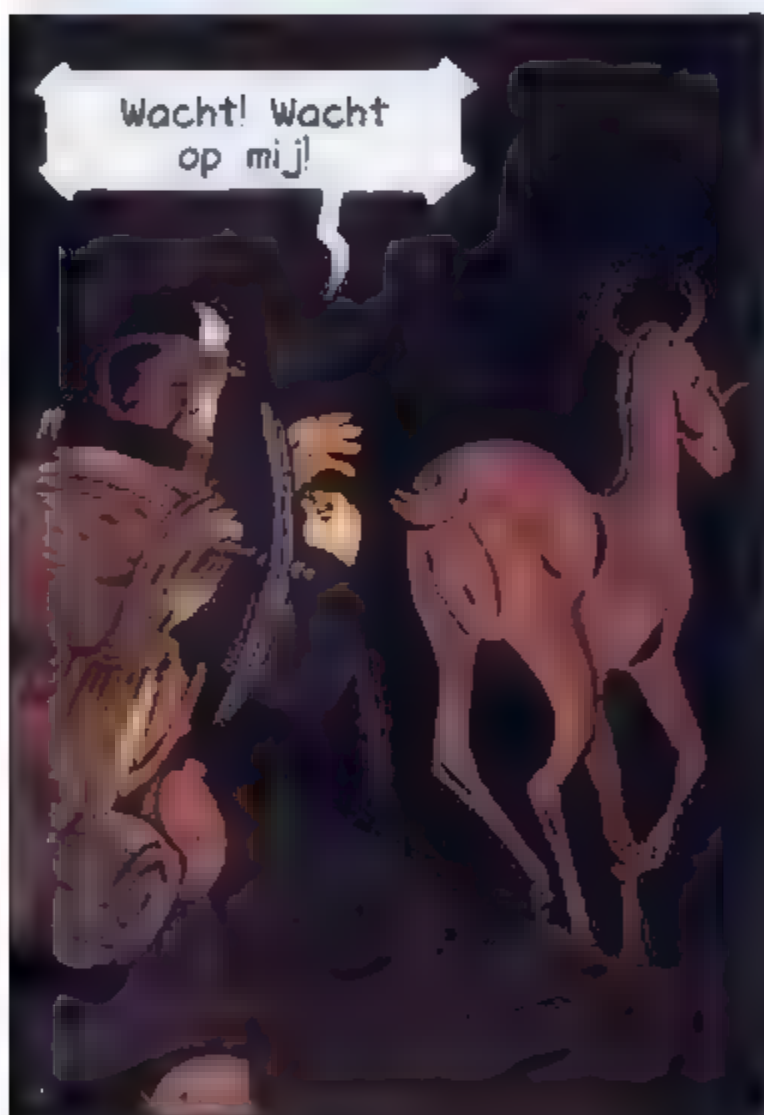
OH!

Een soort hert...
Maar wat een
rare snuit...

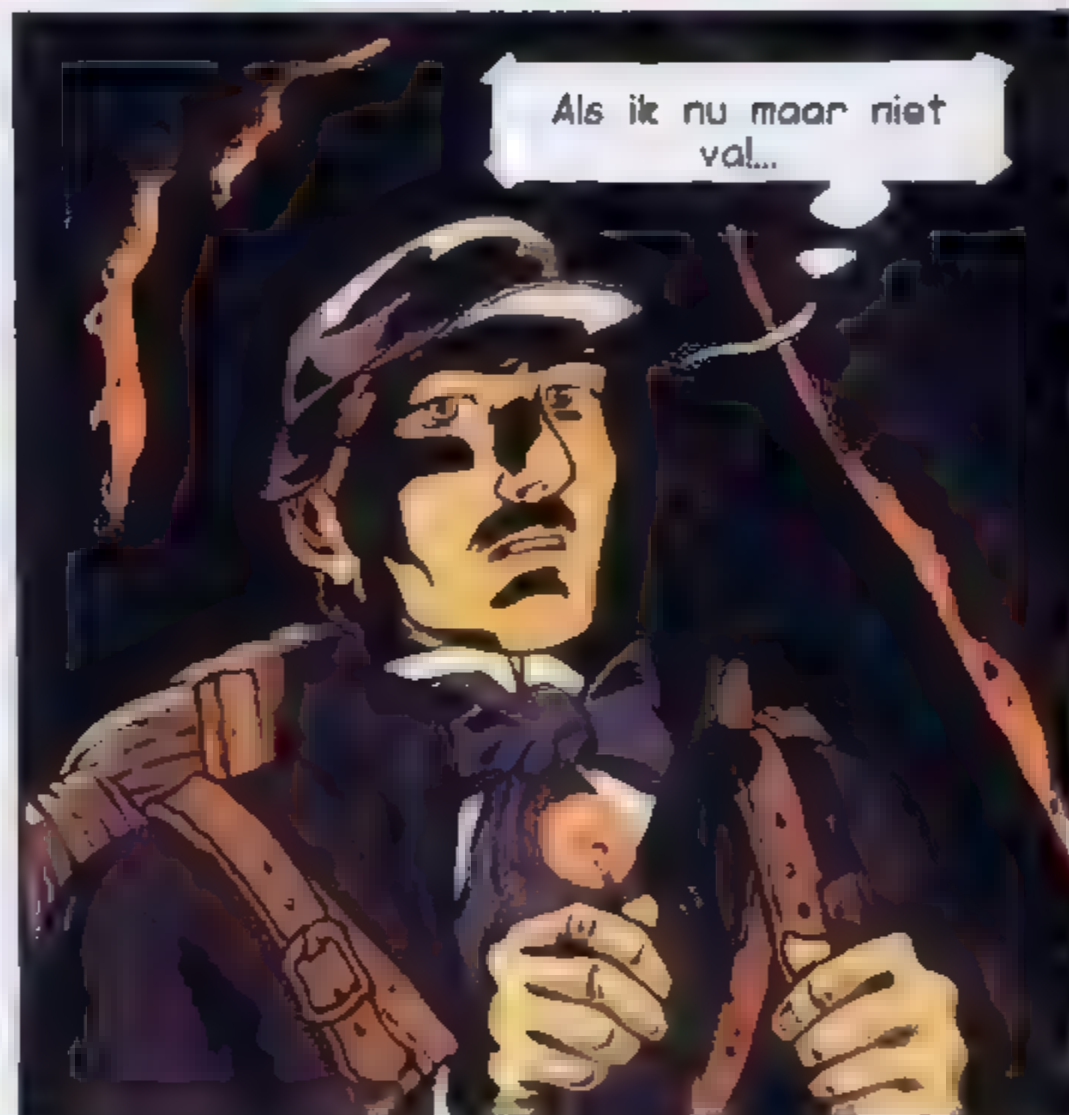
Rustig maar...
Rustig.

Wacht! Wacht
op mij!

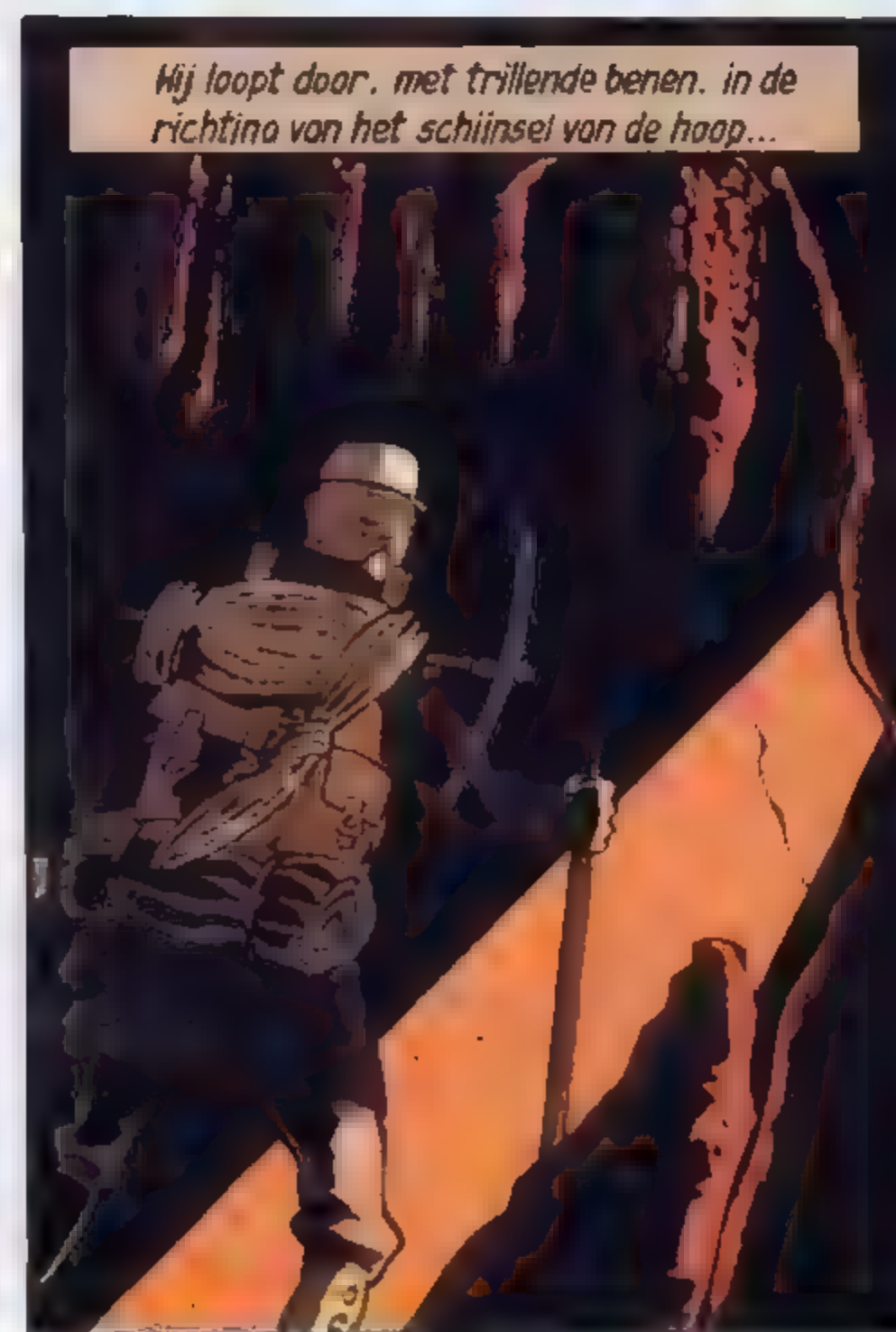
Het geluid van
hoeven... Rechts...

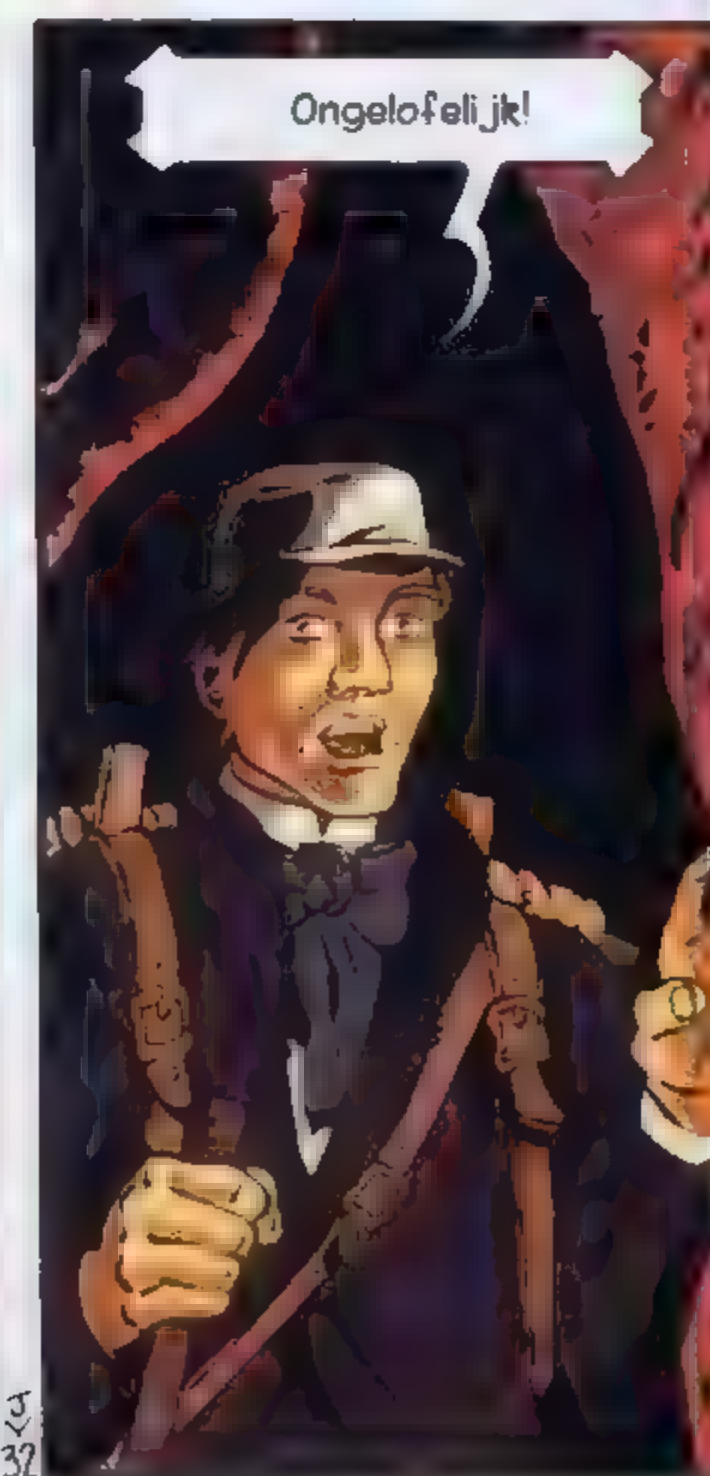
Als ik nu maar niet
val...

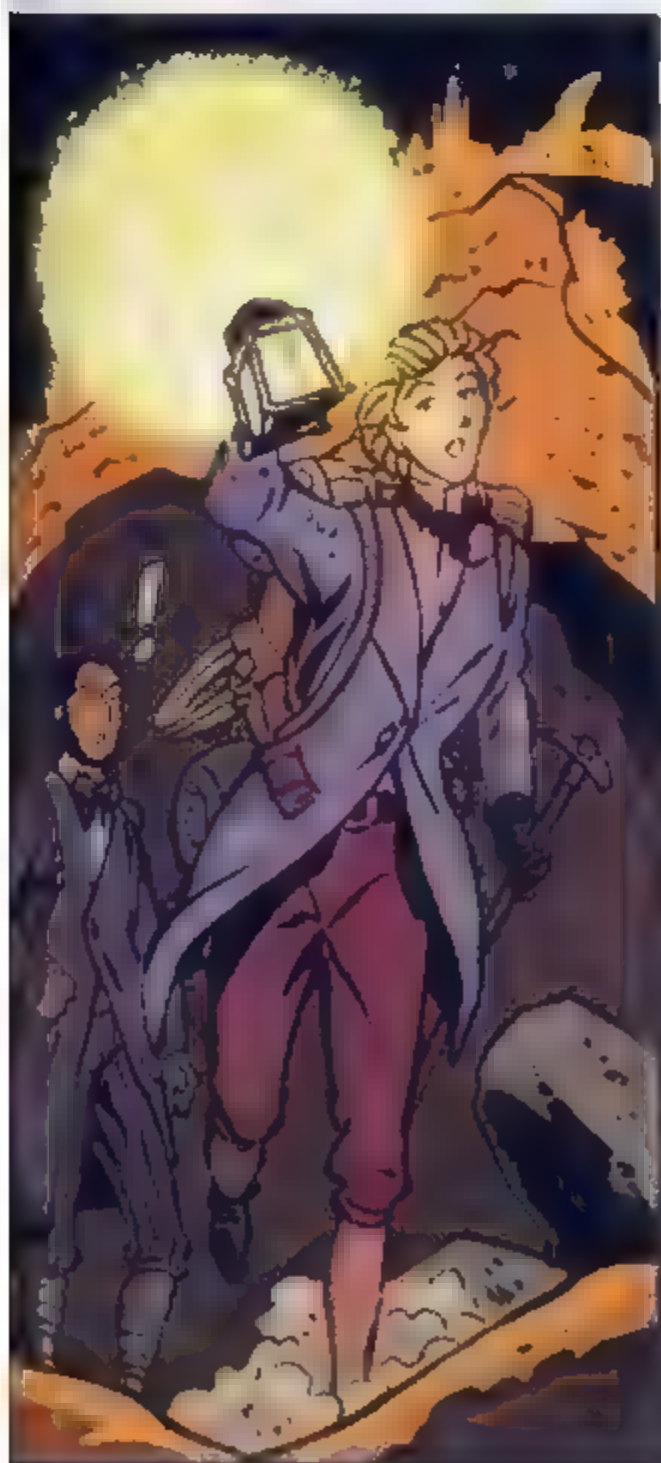
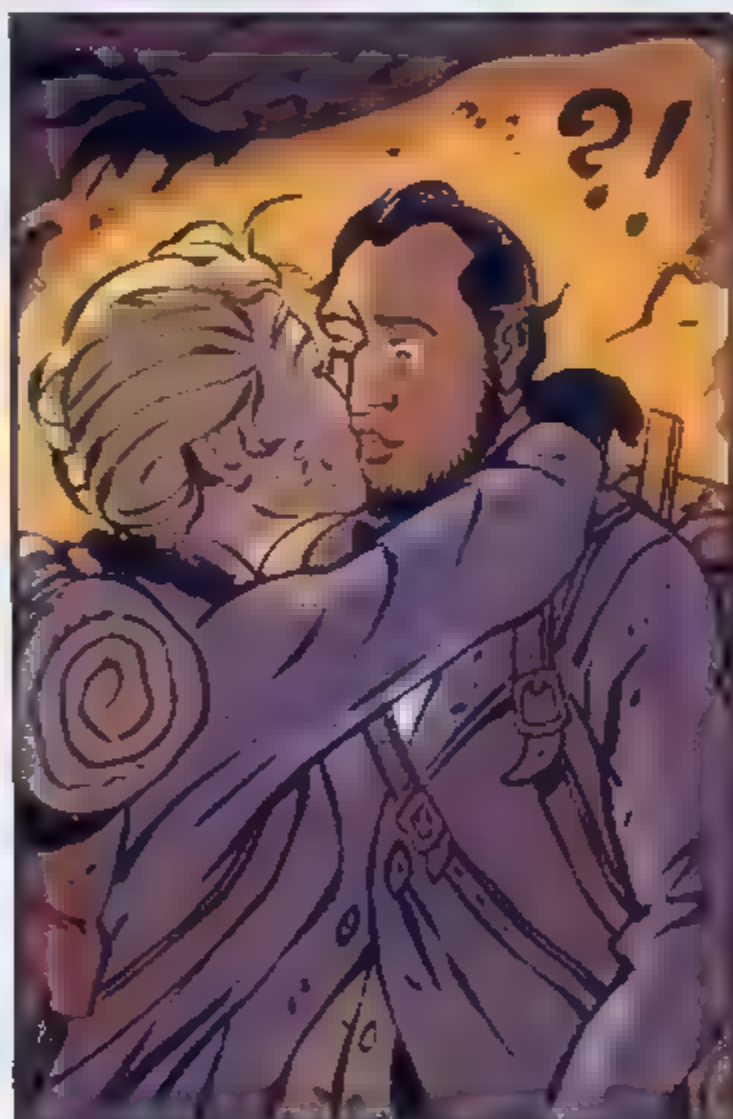
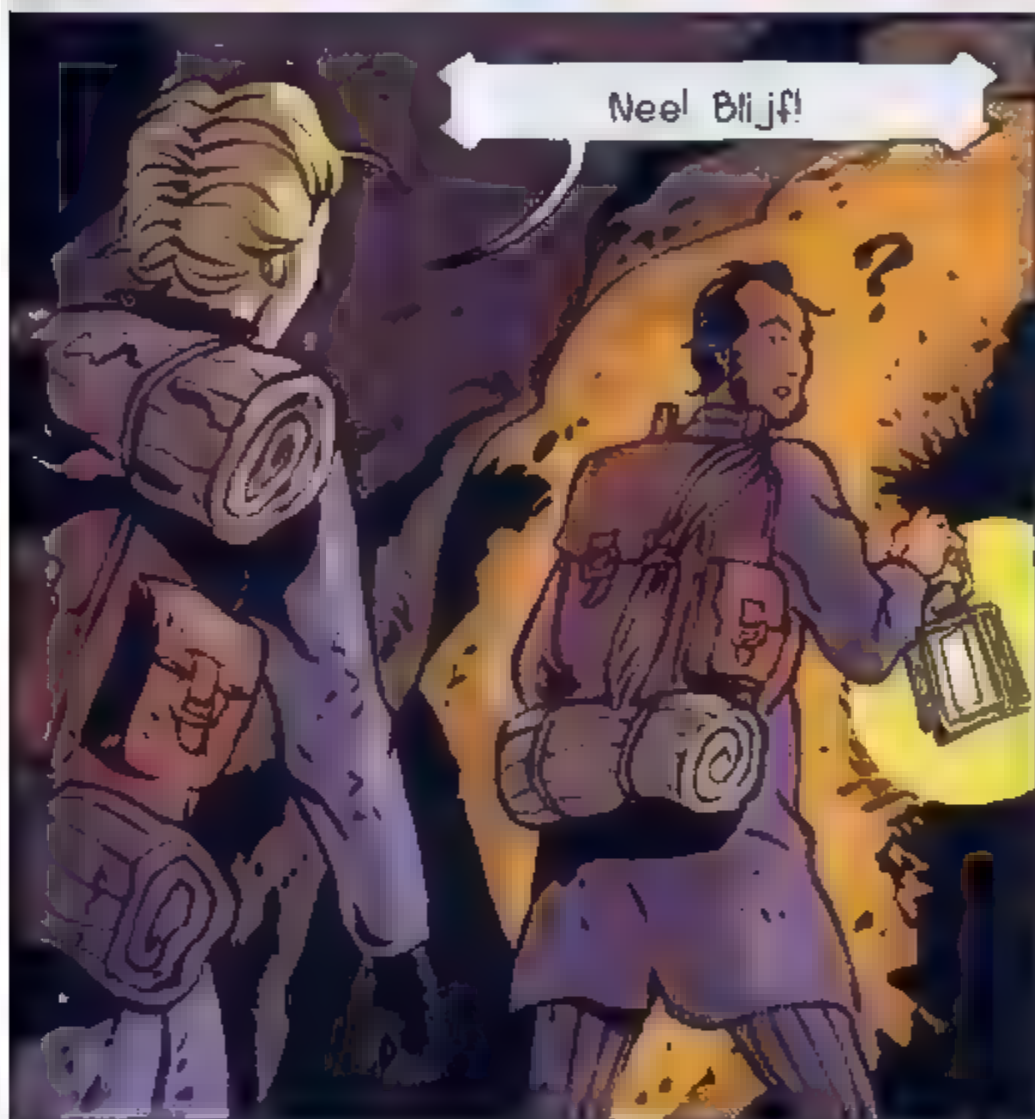
Langzaam wennen Axels
ogen aan de duisternis. Hij
onderscheidt een dunne
stroal licht.

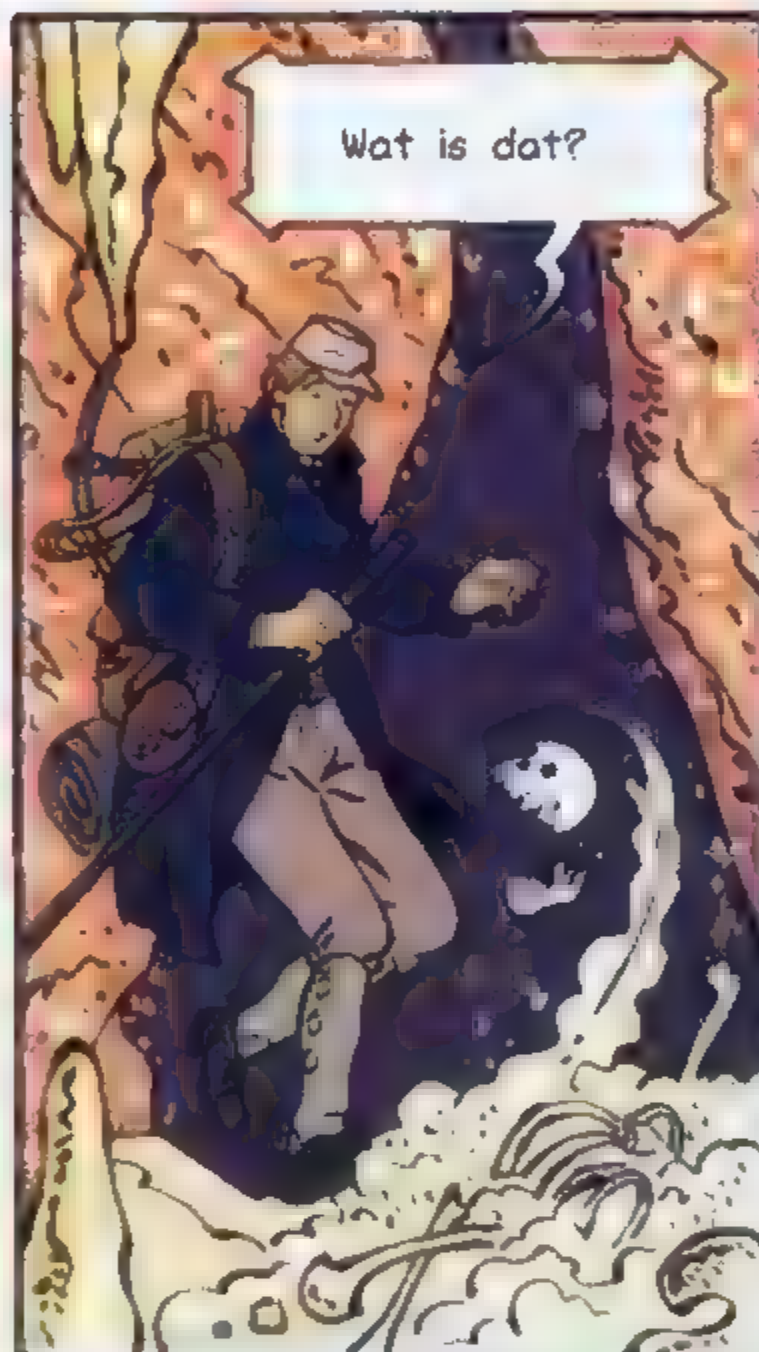
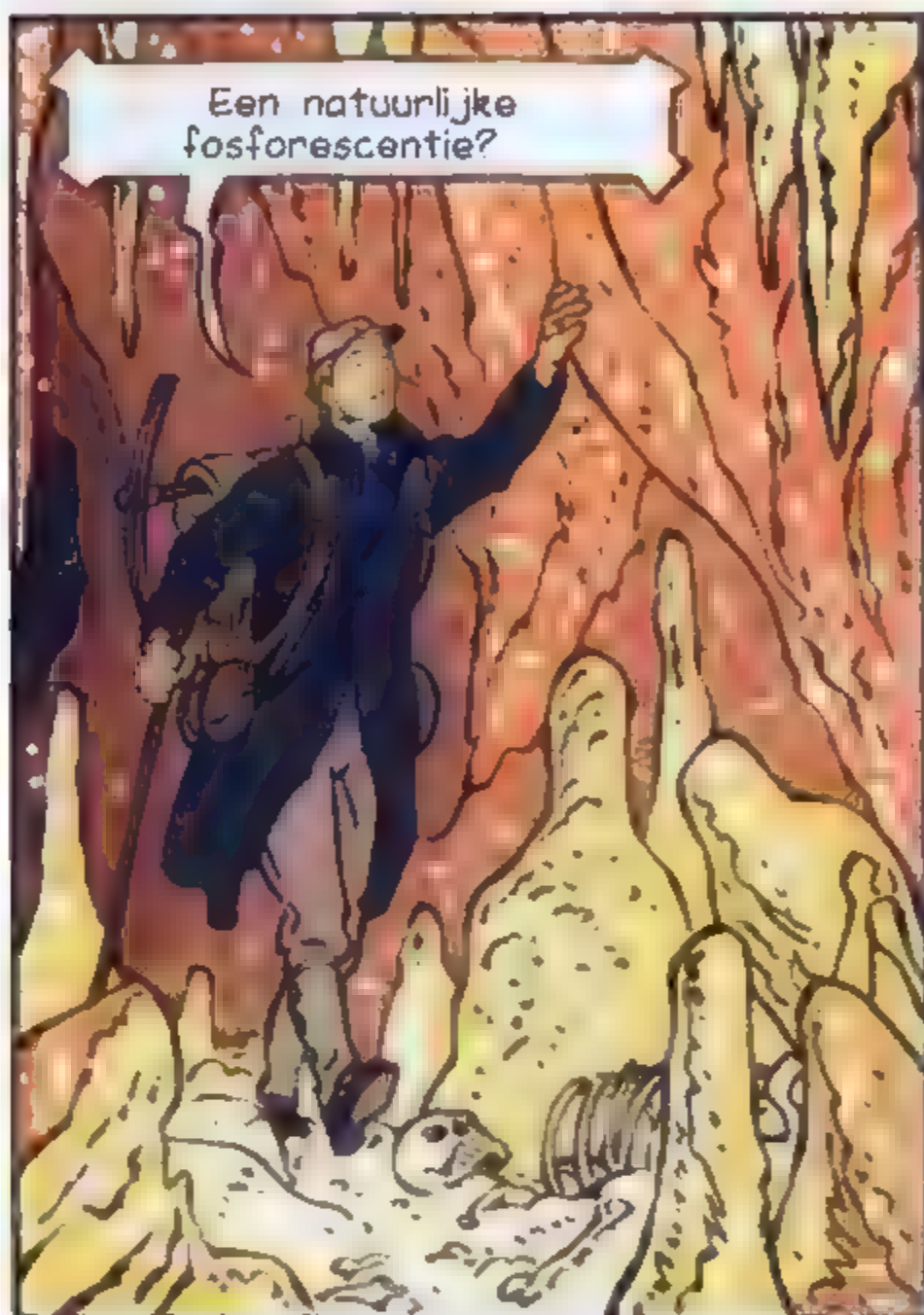
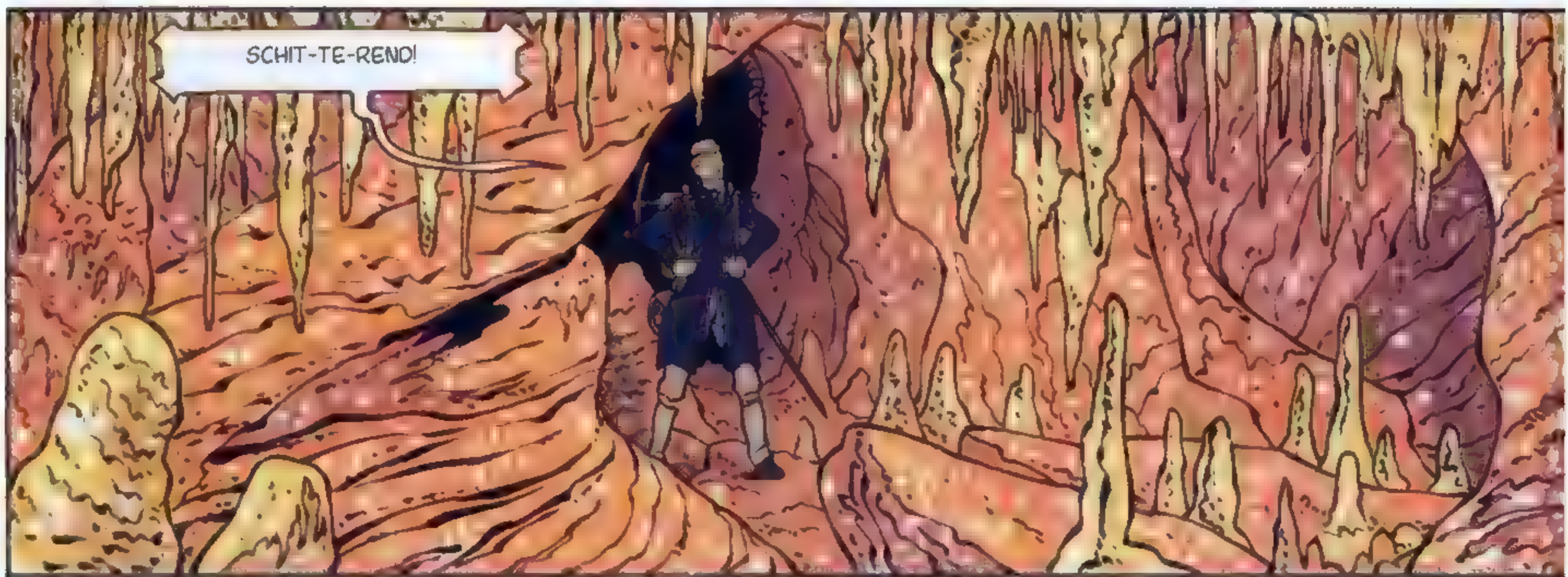

Hij loopt door, met trillende benen, in de
richting van het schijnsel van de hoop...

Ongelofelijk!

Het loopt hier naar
boven...

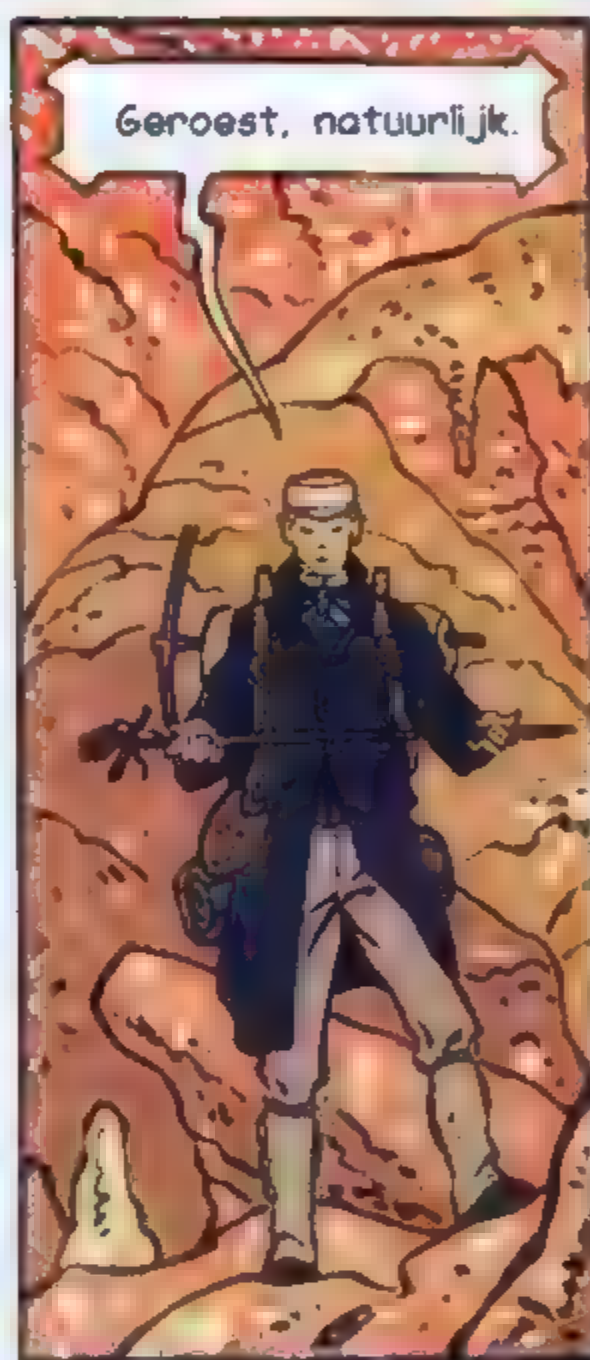
Toe maar!

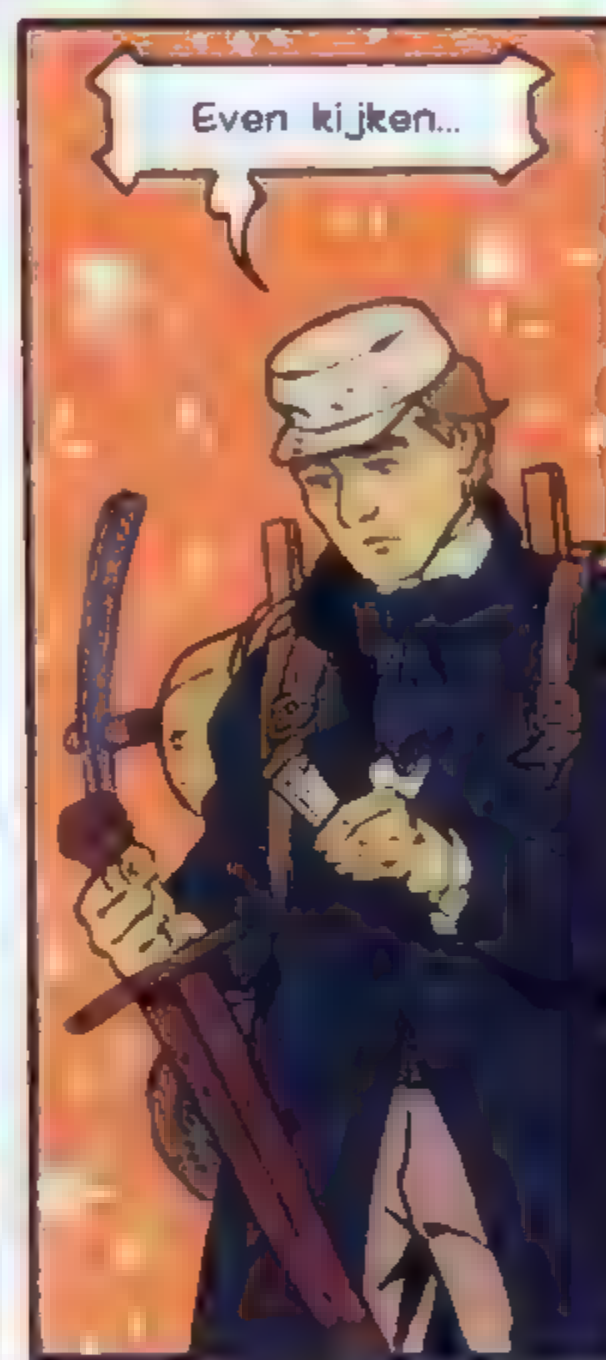
Misschien het zwaard
van koning Arthur...

Dat ding zit behoorlijk
vast!

Geroest, natuurlijk.

Even kijken...

"Afdaling in de hel... valstrik van de duivel
zelve... labrynt zonder einde..." Mmmh...

Afdrukken van laarzen.
Heel recent!

Ze zijn hier vlakbij!

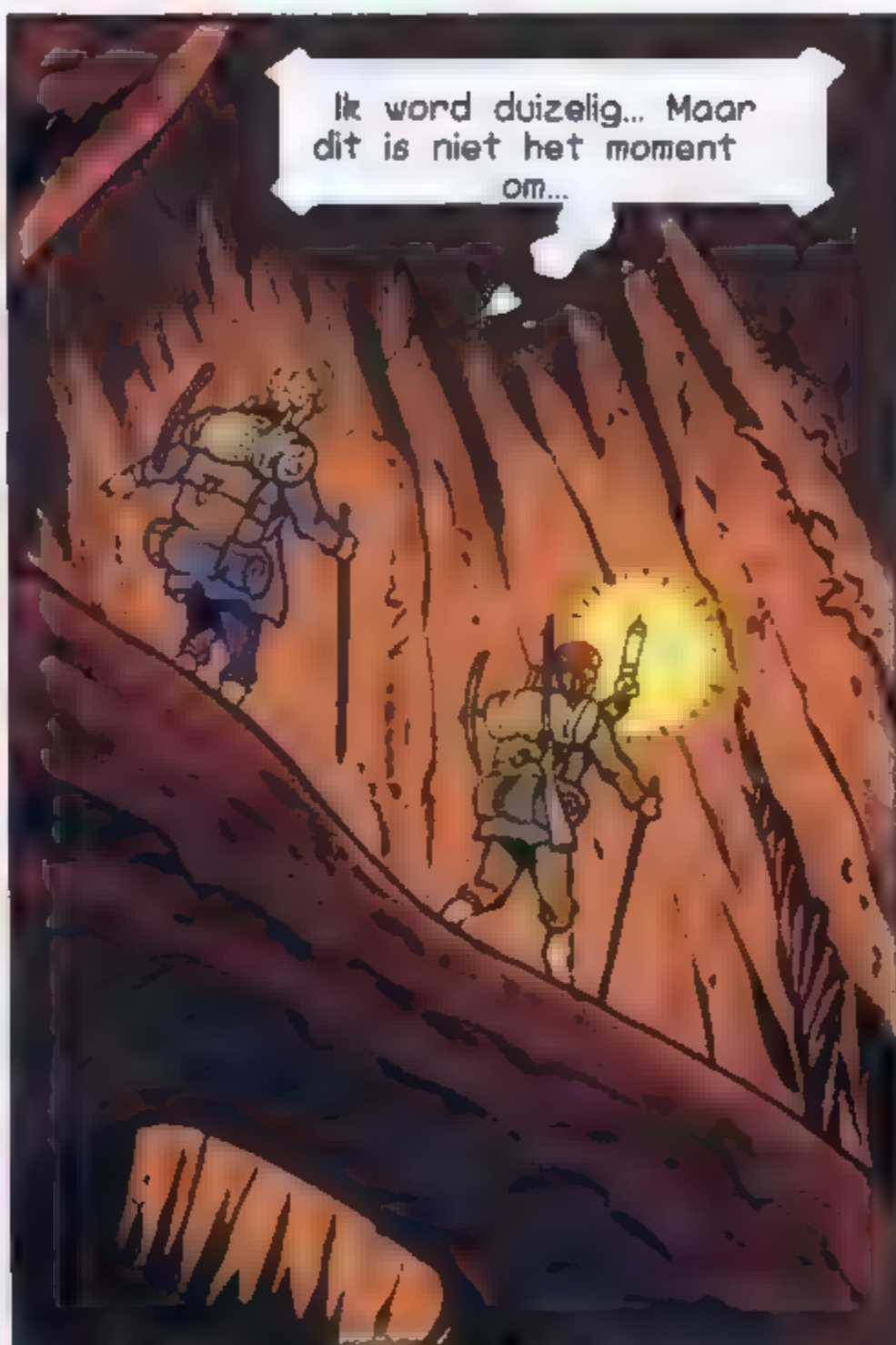
Oh!

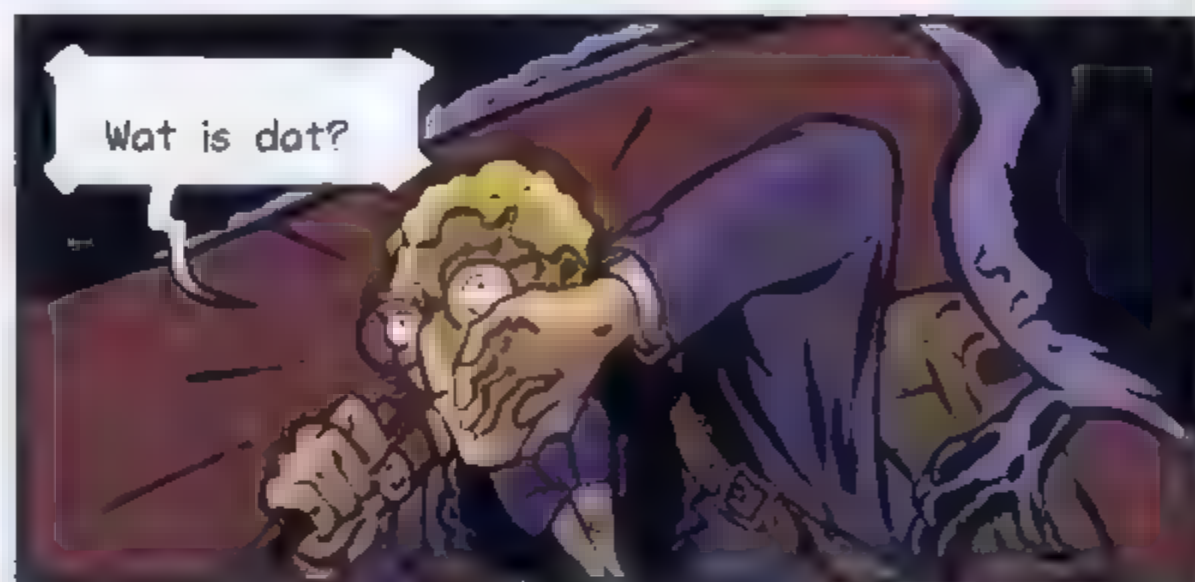
Aan de andere kant
loopt de gang door...

Komm, meinher...

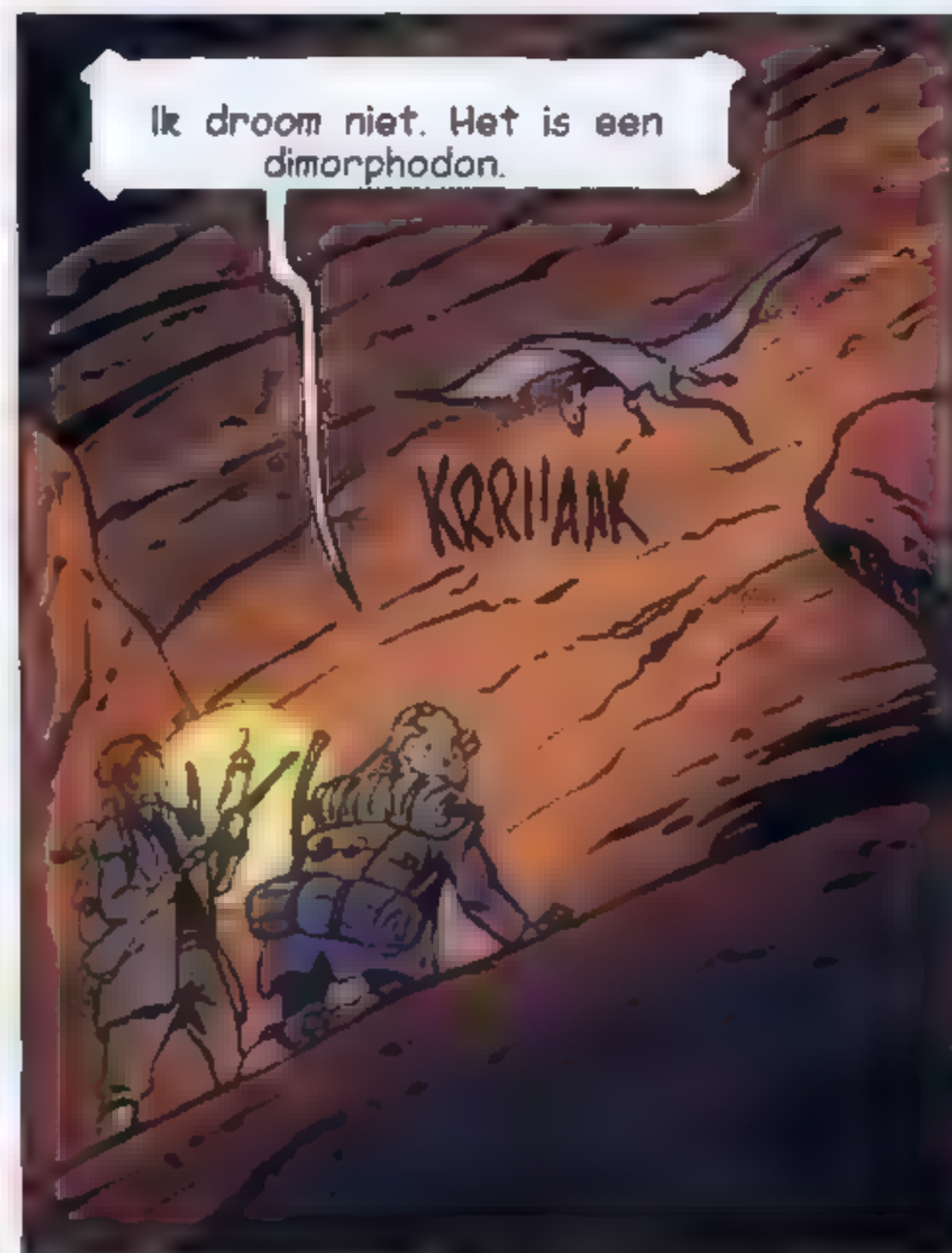
Ik word duizelig... Maar
dit is niet het moment
om...

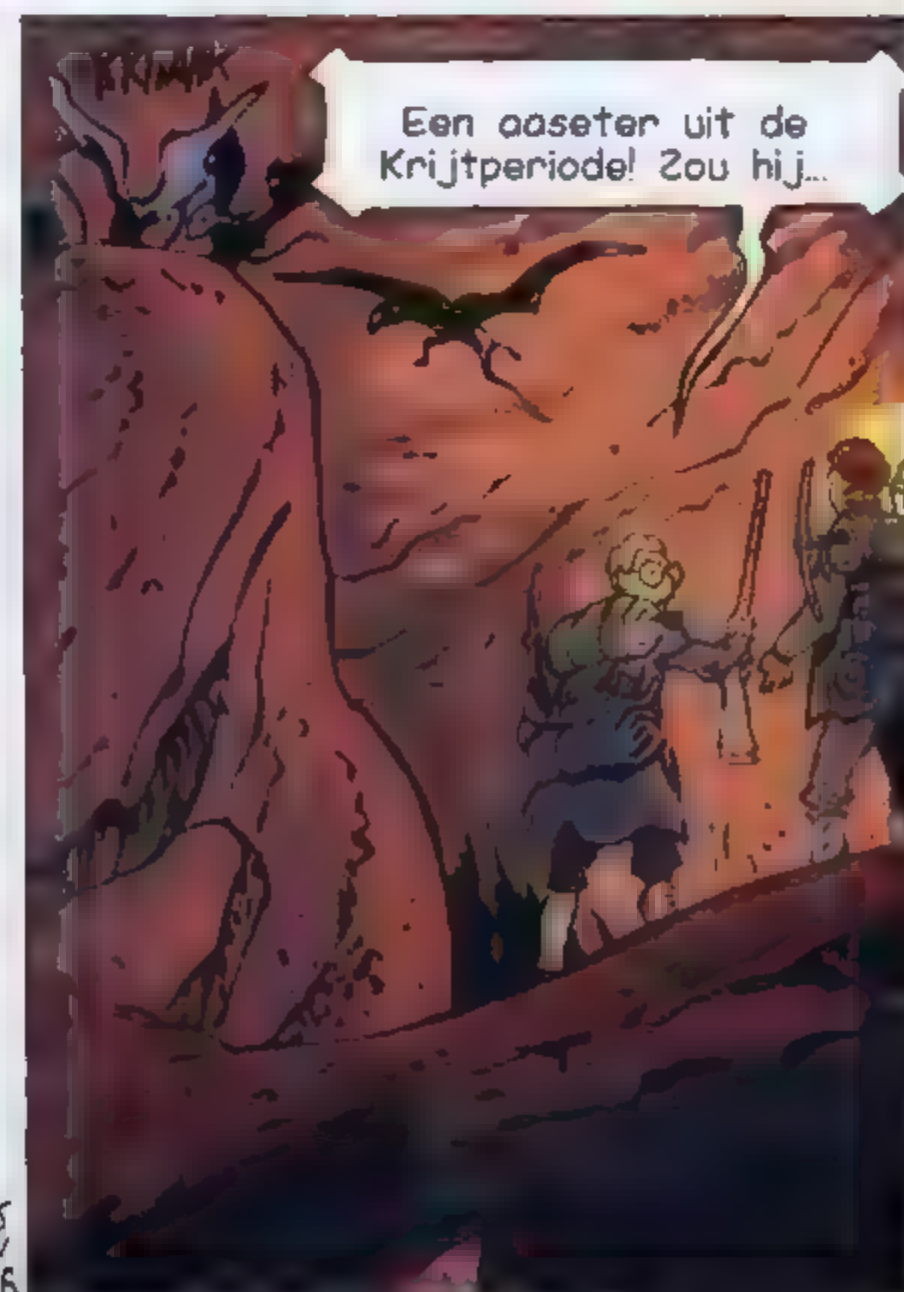
Wat is dat?

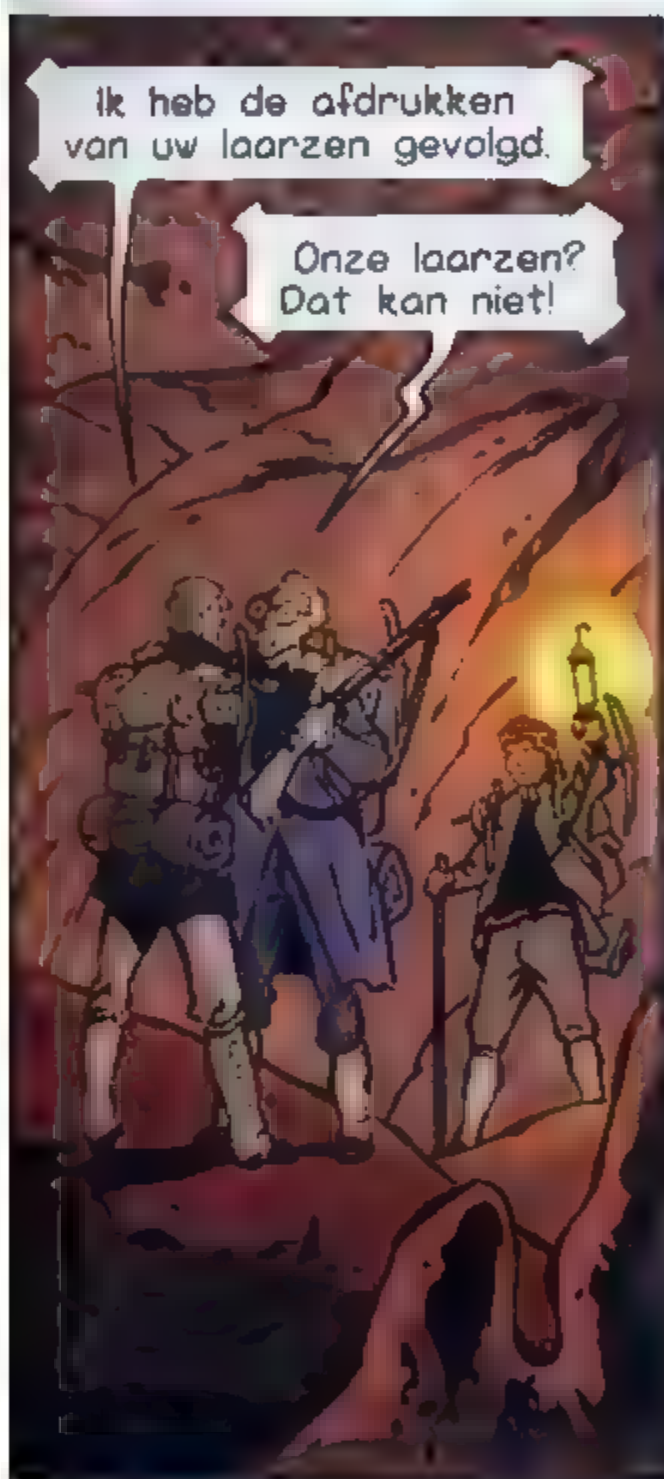
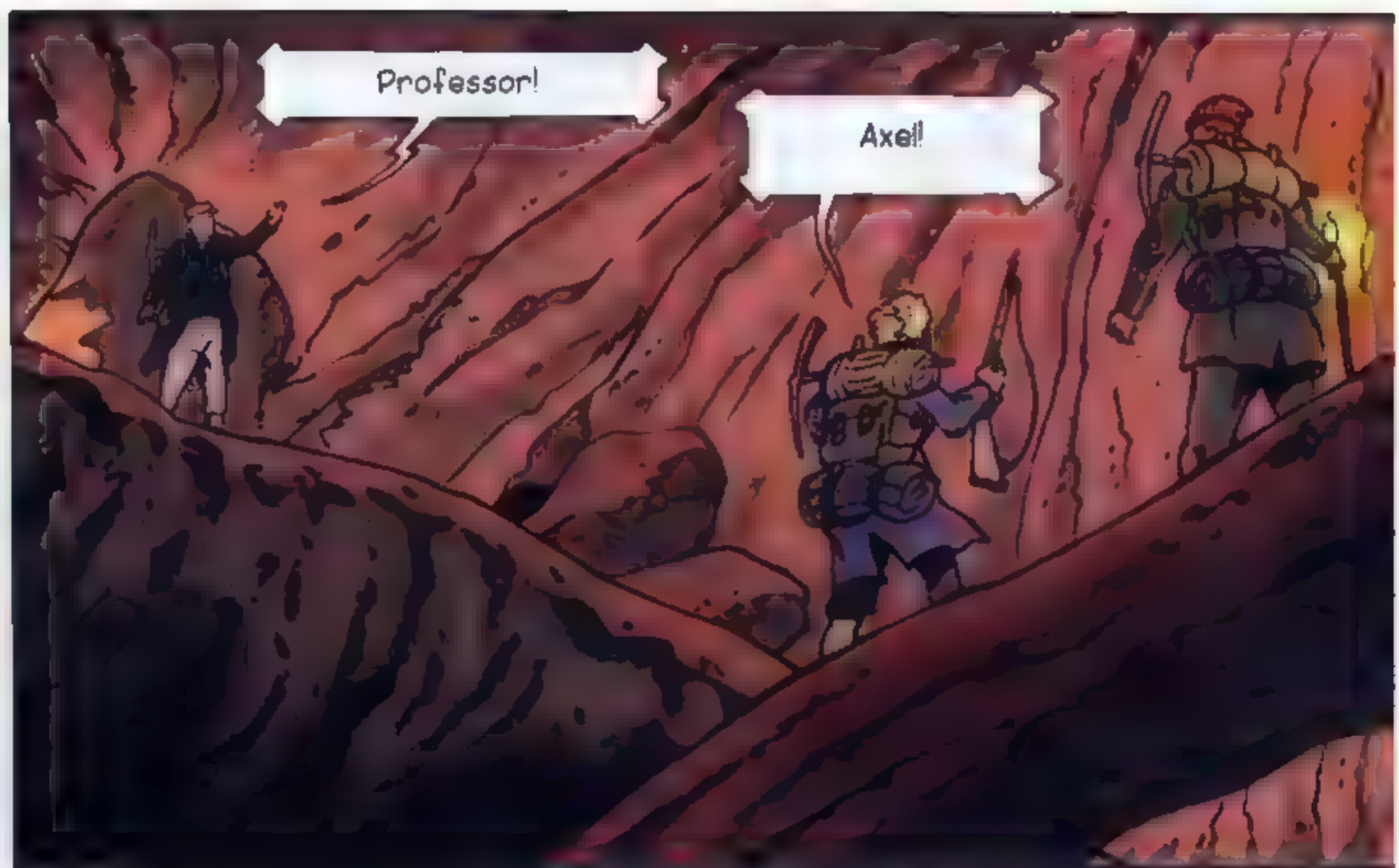
Oh!

Ik droom niet. Het is een
dimorphodon.

Een aaseter uit de
Krijtperiode! Zou hij...

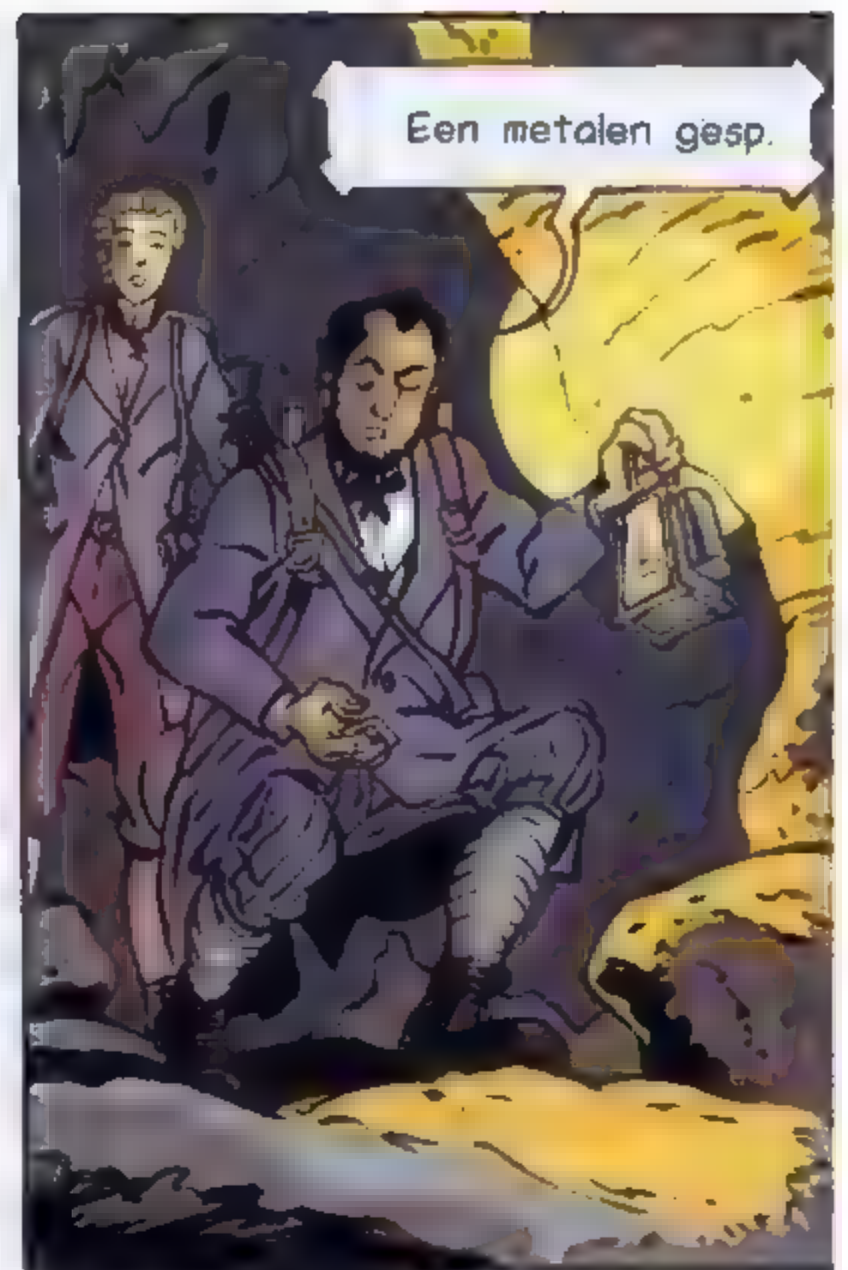

Het begint wel lang te duren!

M'n beste meneer, ik geloof dat we verdwaald zijn.

Kijk!

Een metalen gesp.

Het is de gesp van uw rugzak. Dat bewijst dat we in kringetjes lopen!

Denk je dat echt?

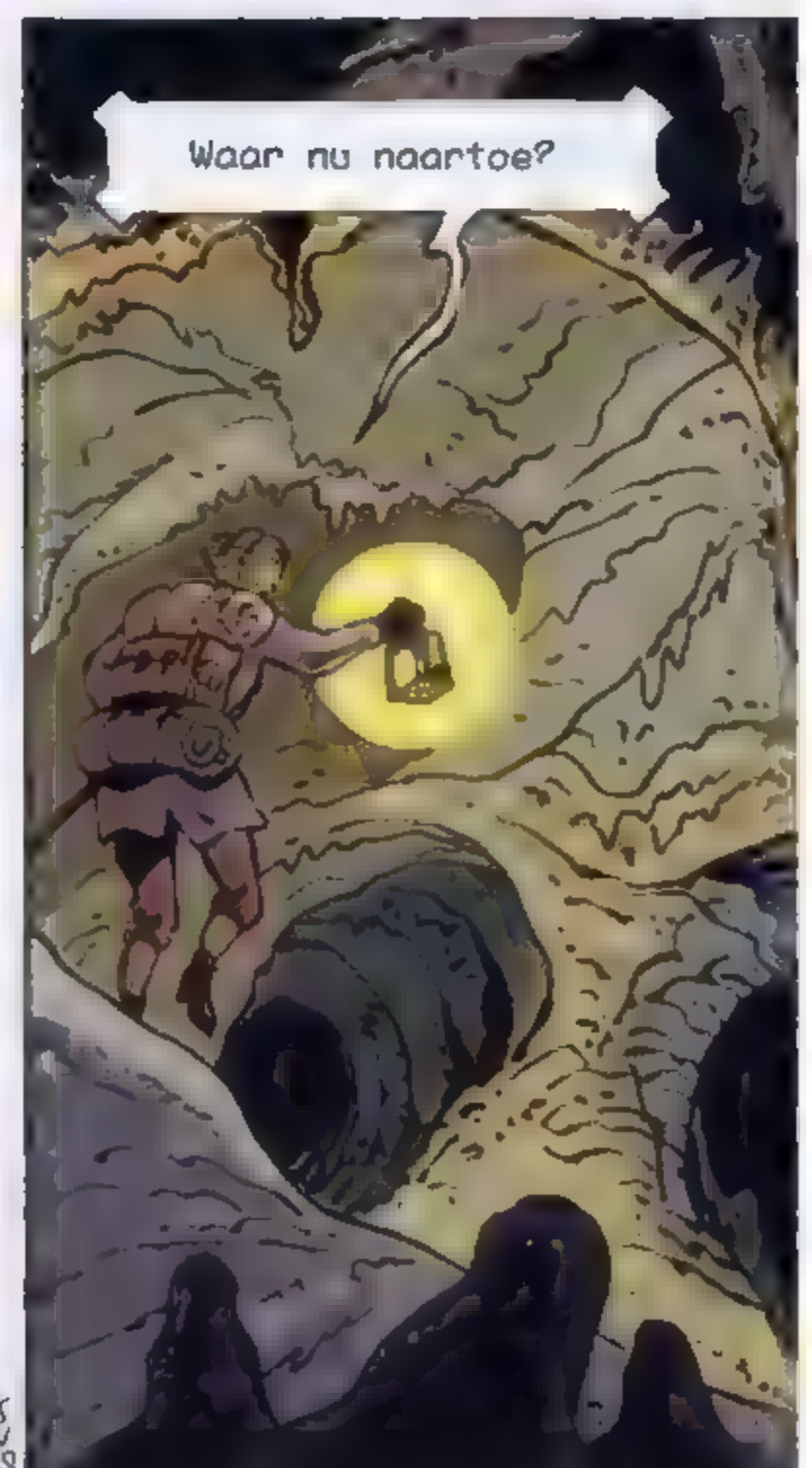
Draai u om. Ik zal even kijken.

Ow!

Vuil kreng...

Waar nu naartoe?

Probeert u dan wat te eten, professor. Dat zal u goed doen.

Idioot! Gedroogd rundvlees! Hoe wil je dat klaarmaken zonder water?!

Rustig, alstublieft!

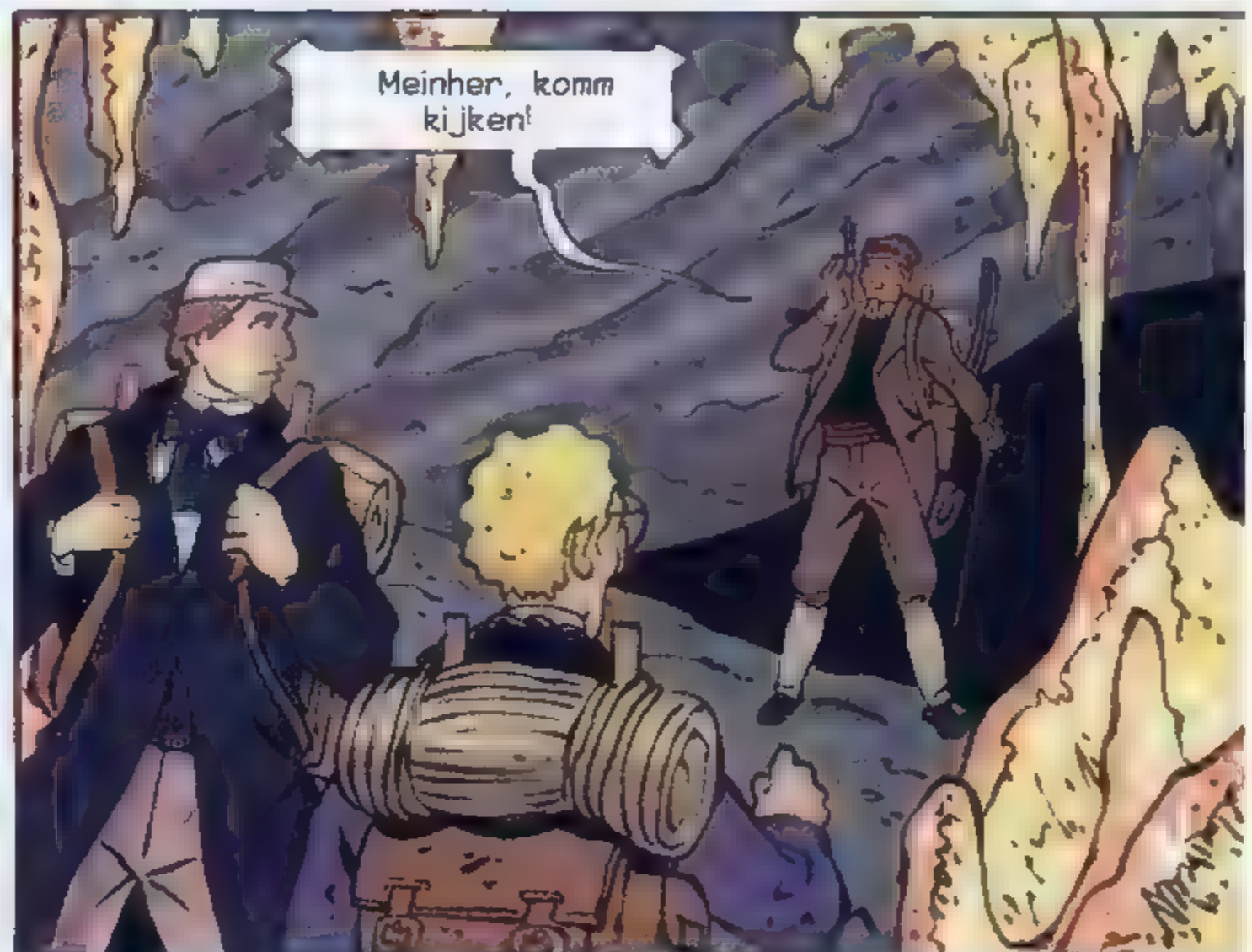

Hé, waar is Hans gebleven?

Zou hij ons in de steek hebben gelaten?

Mogelijk. Hij is sterker dan wij, en hij heeft het recht zijn geluk te beproeven...

Meinher, komm kijken!

Wat wil hij?

Daar! Hör! Klotschklotsch...

Ja hoor! Gek geworden van de dorst!

Nee, ik snap het al! Er stroomt water achter die rotsen!

Die wand is vreselijk dik!

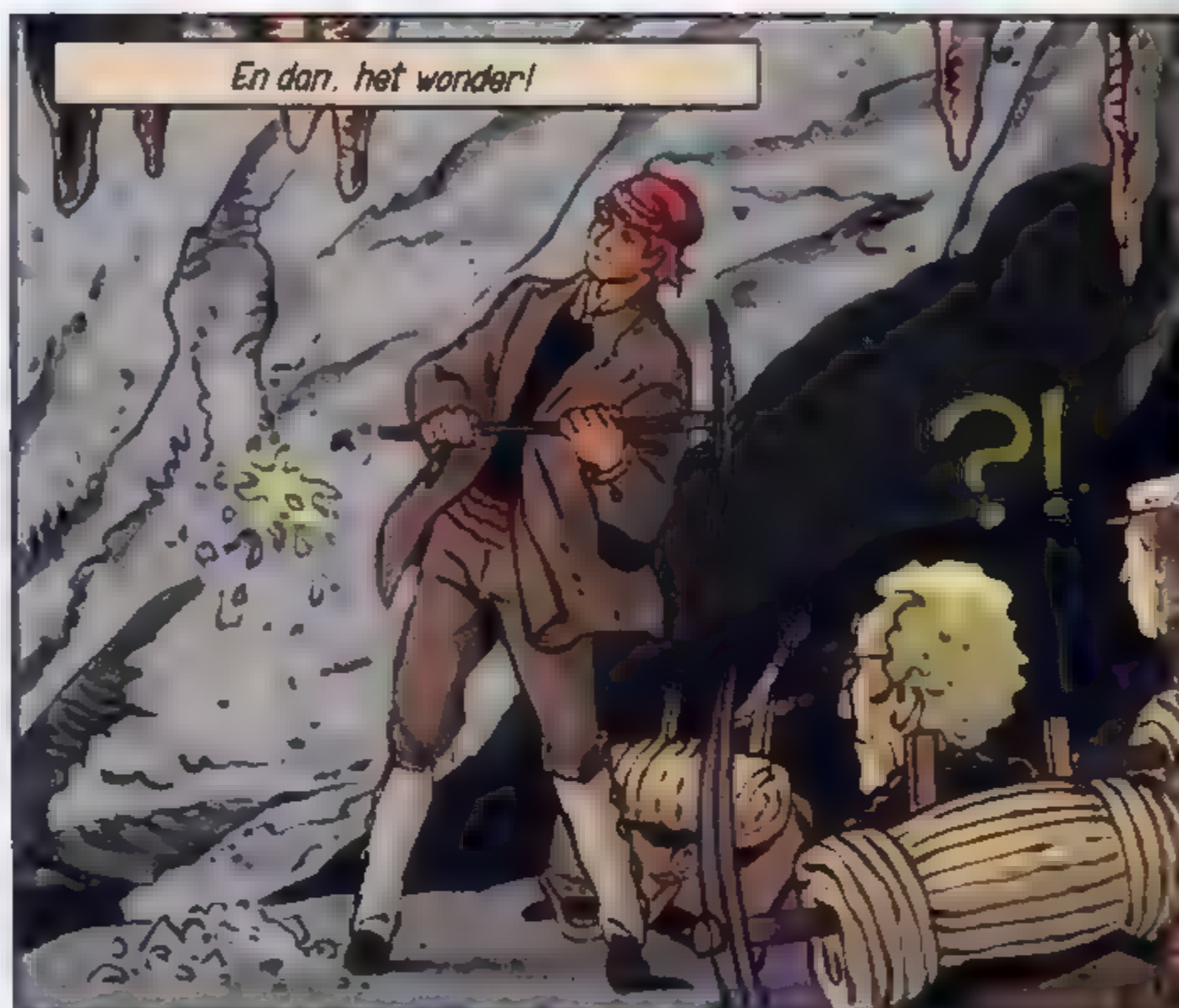
Achteruit, bitte!

KRAK

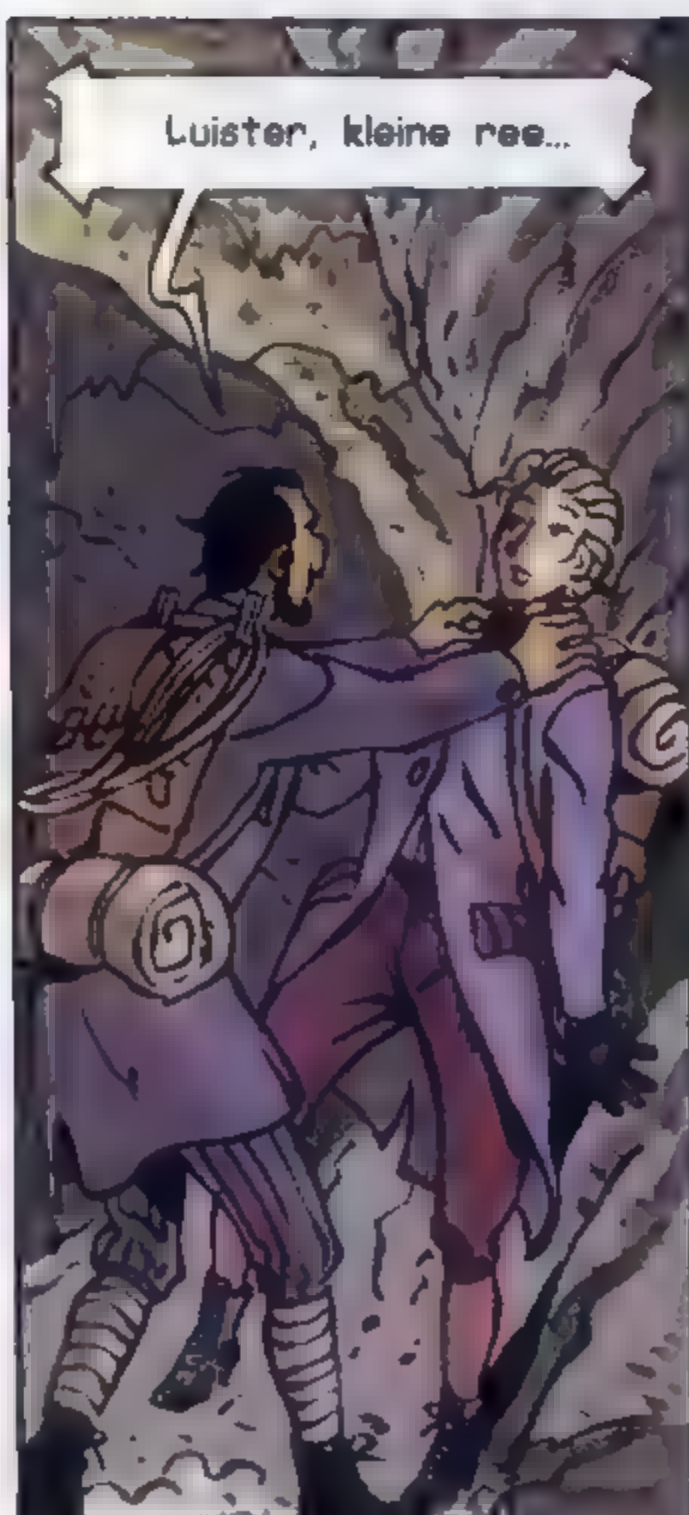
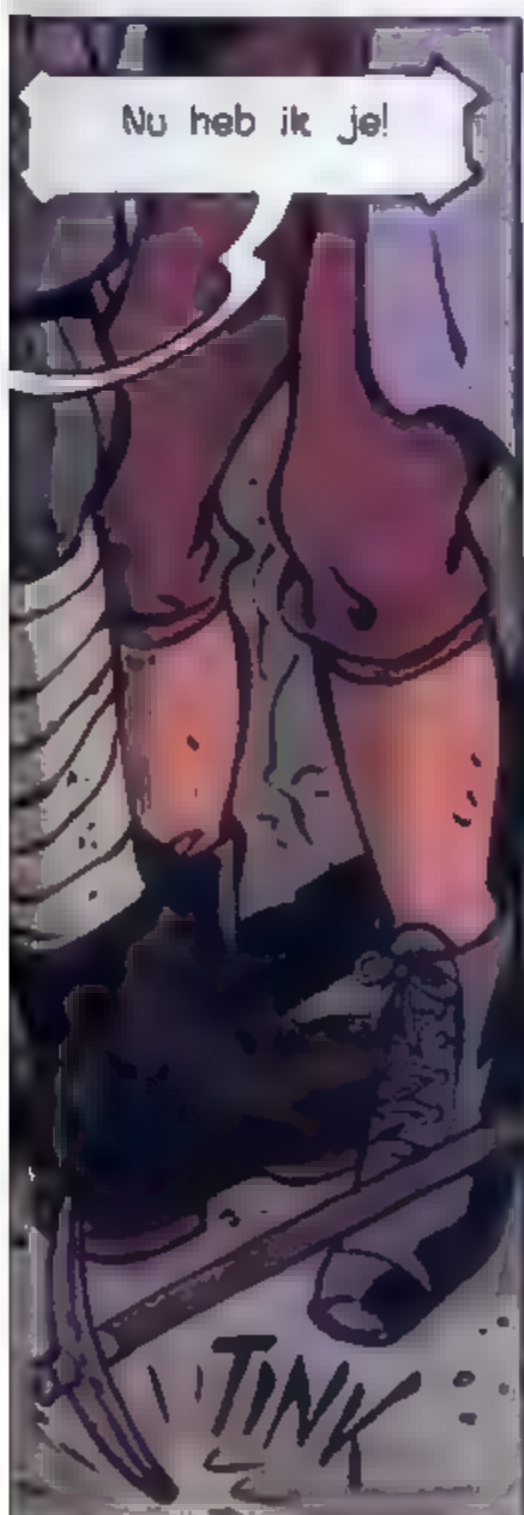
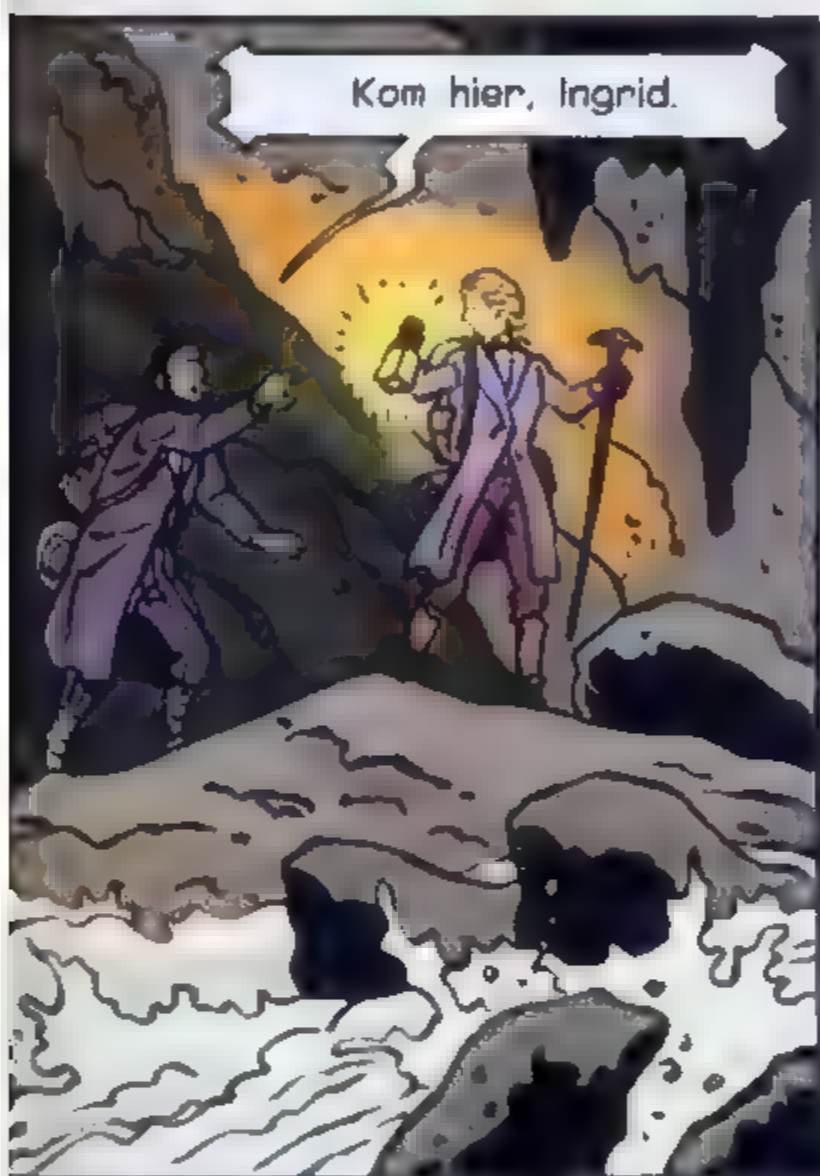
Met de regelmaat van een stoomhamer bewerkt Hans hetzelfde plekje van de rots...

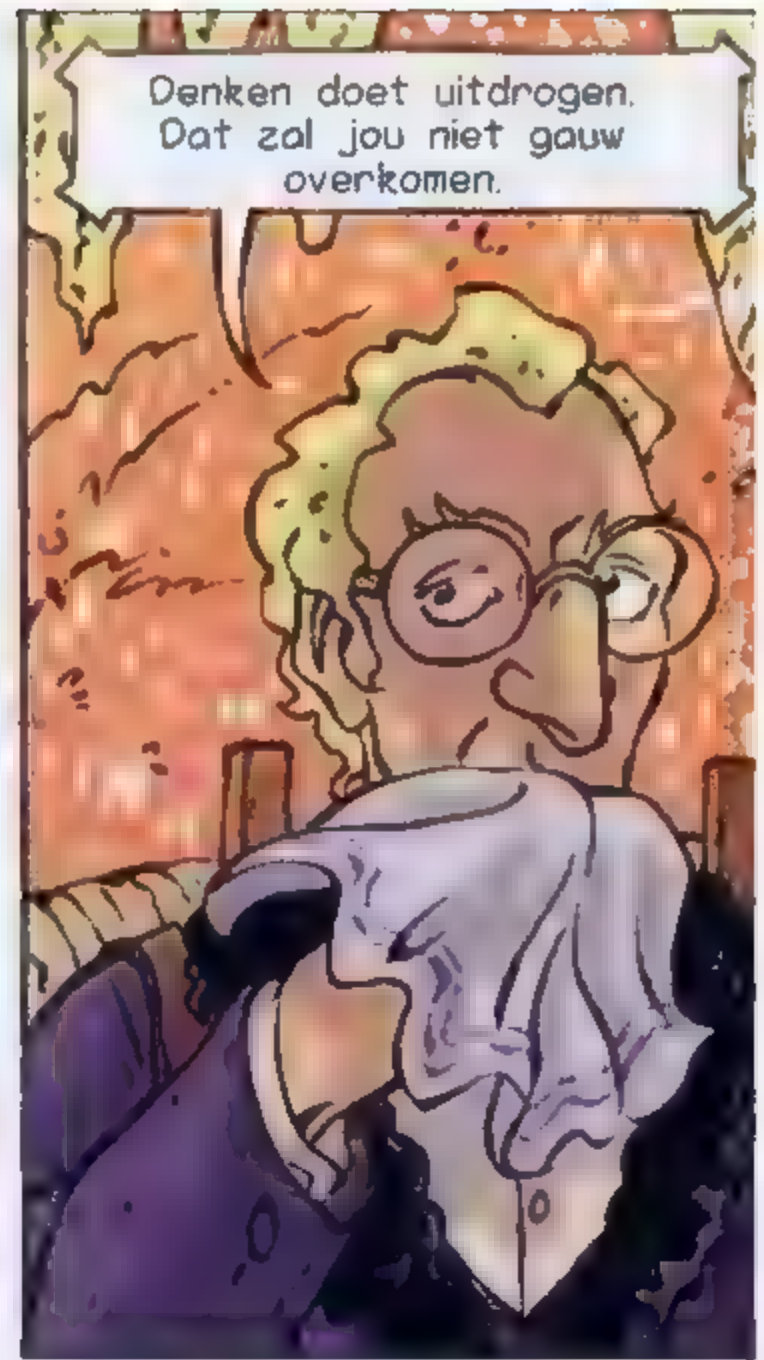

En dan, het wonder!

AH! AH! Verrukkelijk!

Bravo!

Ik ken u niet, maar u ziet eruit als een echte redder in de nood!
Dank u! Dank u!

Leuk u weer terug te zien, professor!

Wees voorzichtig, Timmermans. Ik kan niet overweg met vuurwapens. Soms gaan ze vanzelf af...

Au!
Voorzichtig!

Kom, kom, niet zo kleinzerig.

En wat nu?

We volgen de stroom. Ik zie geen andere mogelijkheid.

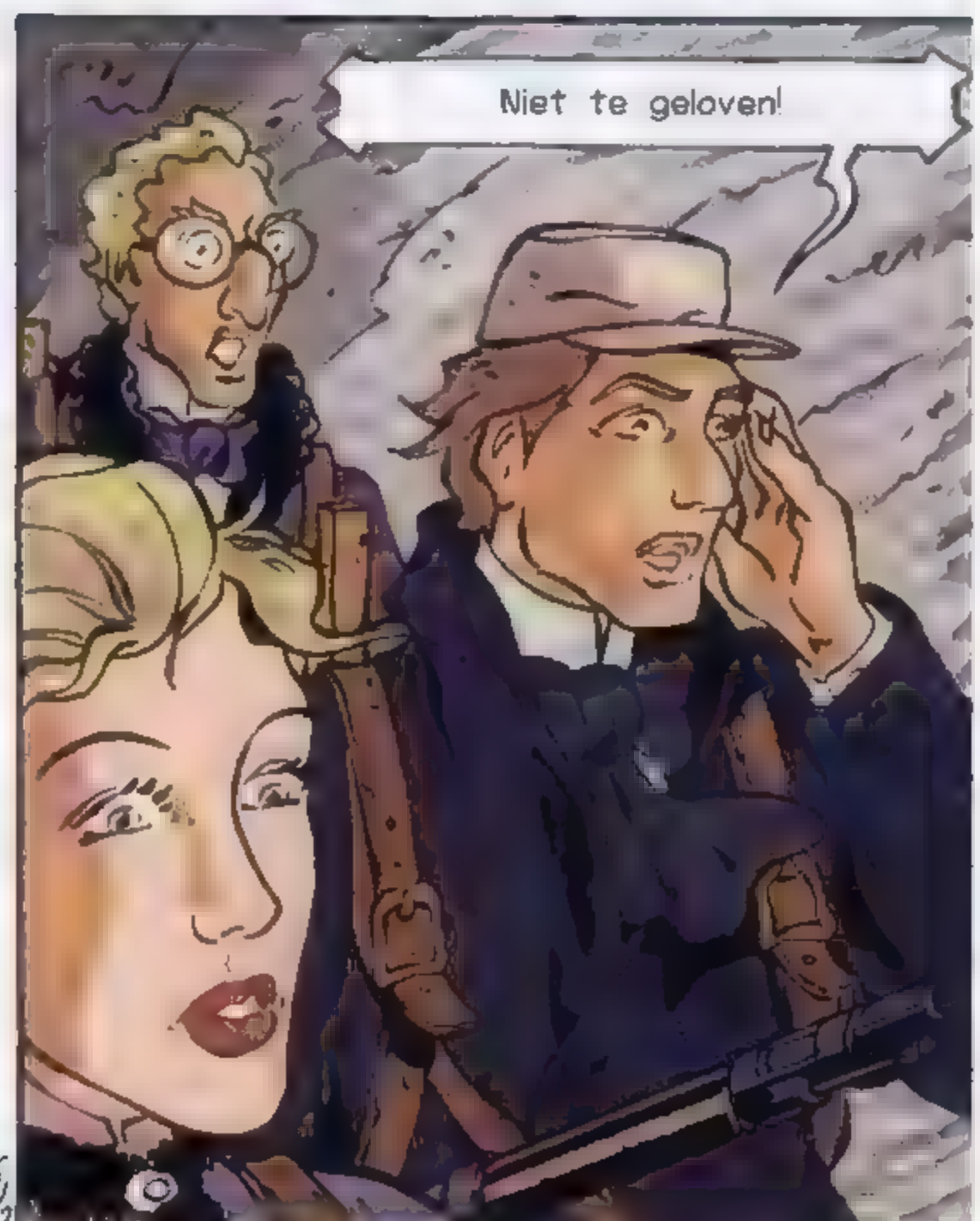

Zo, meneer Timmermans, kan er geen lachje meer af?

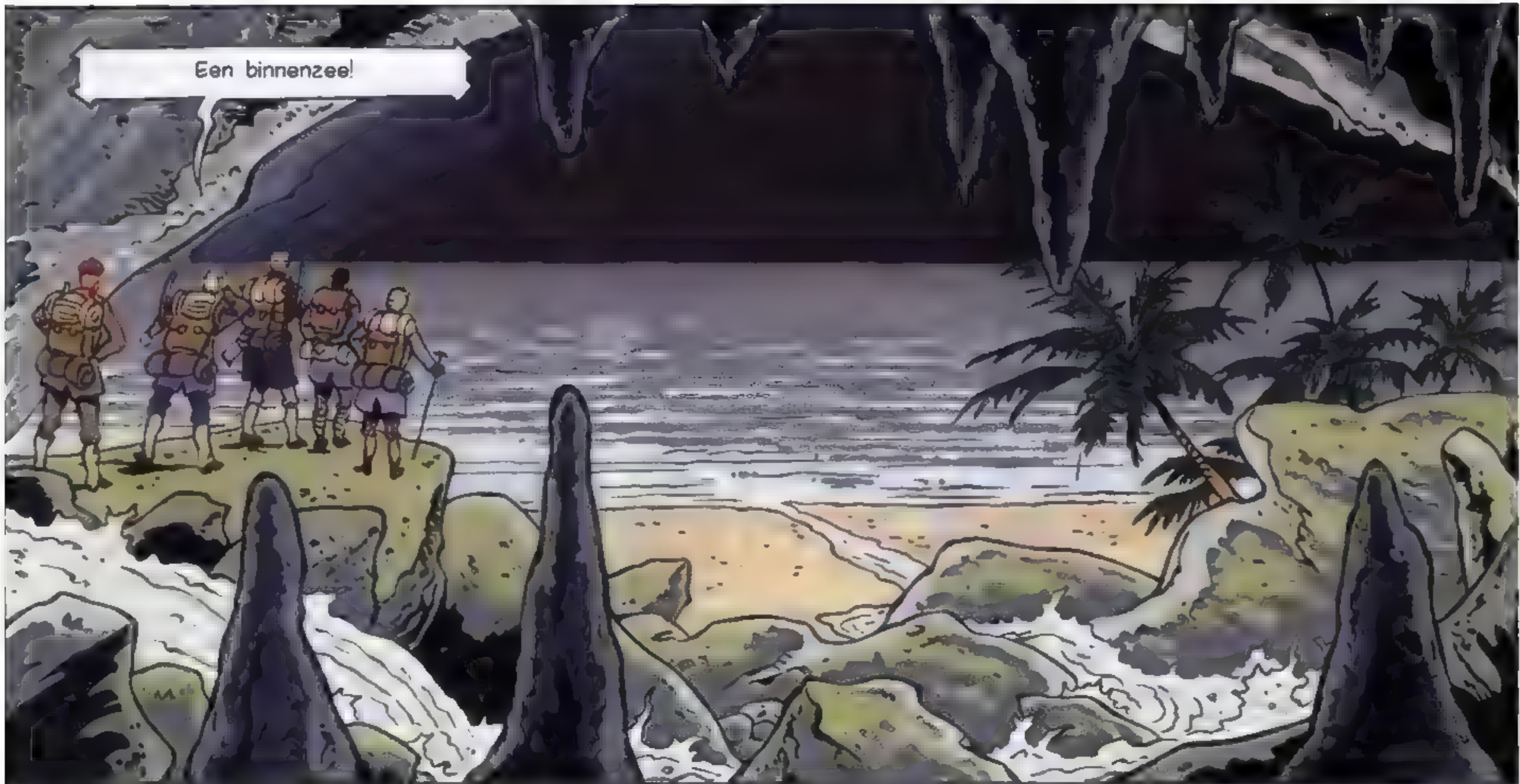
Ik heb u daarnet mijn liefde verklaard... Misschien wat onhandig...

Onhandig? Noemt u dat onhandig?

Niet te geloven!

Een binnenzee!

Zij strekt zich uit zo ver
het oog reikt... Het einde van
de tocht...

Wacht. Daar
staan tekens!

Audax viator... u bent tot hier gekomen...
het moeilijkste komt nog... aan de andere
kant van deze zee... wacht u een fan-
tastische wereld... ontdek hem... op gevaar
voor uw eigen leven...

Je stem trilt,
Axel. Knijp je 'm?

Hem ontdekken? Met wat?
We hebben geen boot.

Weet je misschien
wat een vlot is?

Hans kan alles. Hij gaat
een vlot voor ons bouwen...

...en daarmee gaan we die fantastische
wereld, waar Saknussem het over heeft,
ontdekken.

Een wereld vol
onverwachte
verrassingen.

Lavardure
Scénario:
DELLISSE.

Na een paar uur varen wakkert de wind aan...

De golven worden steeds hoger. Kom ons helpen, Axel.

Waarom laten we meneer Timmermans niet meehelpen? Hij heeft kracht genoeg in z'n handen, dat kan ik je verzekeren!

Dat is een goed idee!

En geen gevaar dat hij ontsnapt. Er is water zo ver het oog reikt.

Ingrid, ik...

Sta stil. Dit mes is vlijmscherp.

Hier is een roeispaan, Joris. Ga je gang.

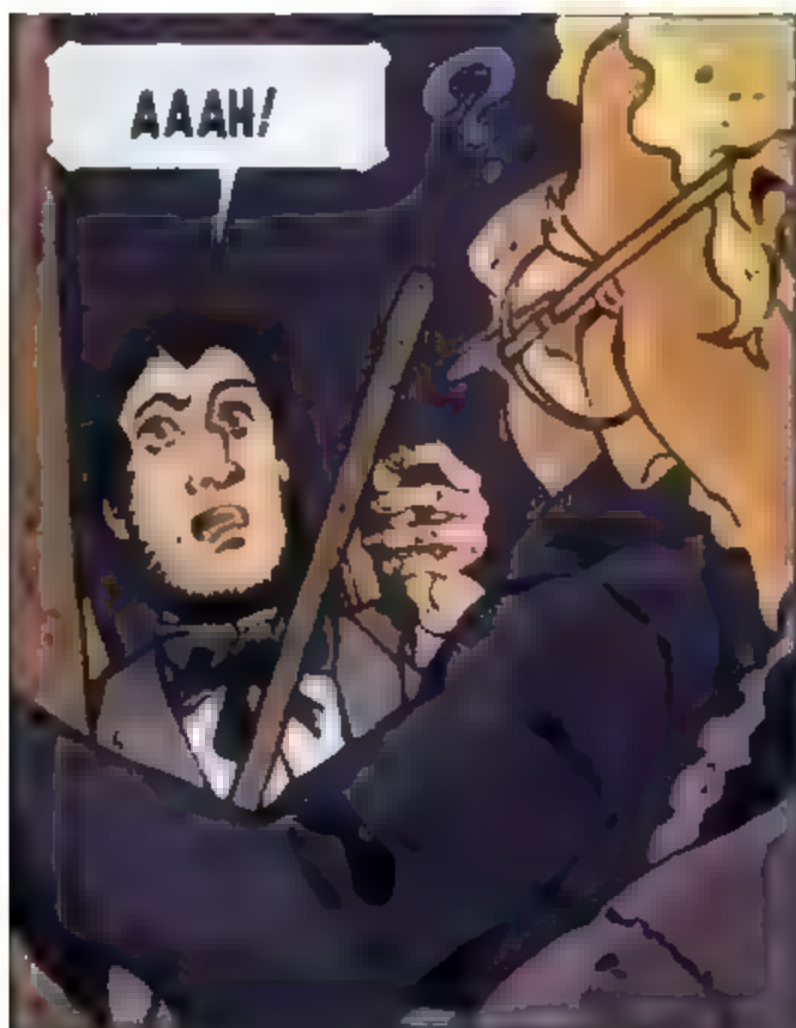
Graag. M'n spieren gebruiken zal me goed doen.

Wat is er aan de hand?

Ik raakte iets onder water...

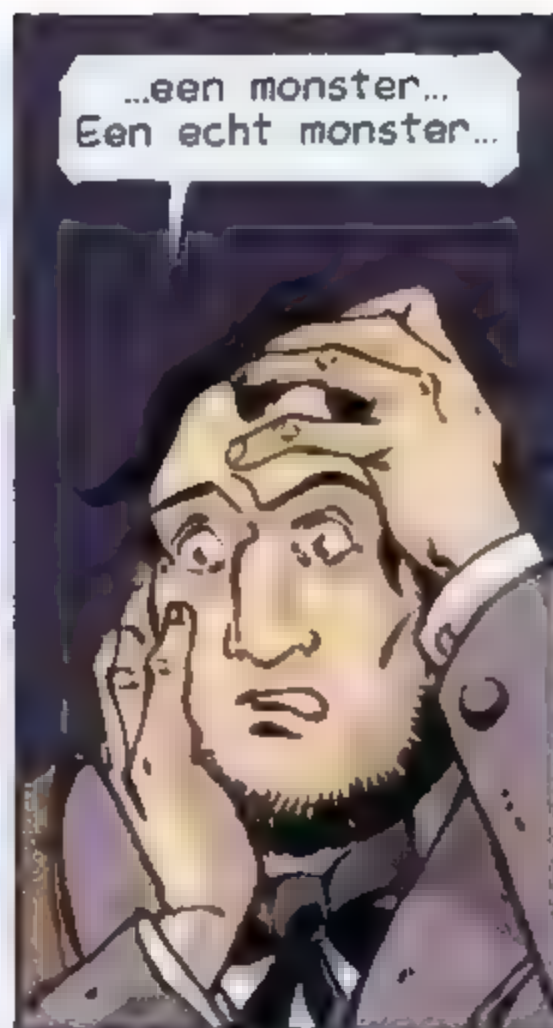

AAAH!

Ik zag...

Wat?

...een monster...
Een echt monster...

KUCK!
KUCK!

OH! Een plesiosaurus!
Waarom zei je dat niet
meteen, Joris? Wat
'n prachtexemplaar!

Ik schrok me
dood...

Hmpf. Primitieve reactie, een
wetenschappelijke geest onwaardig.

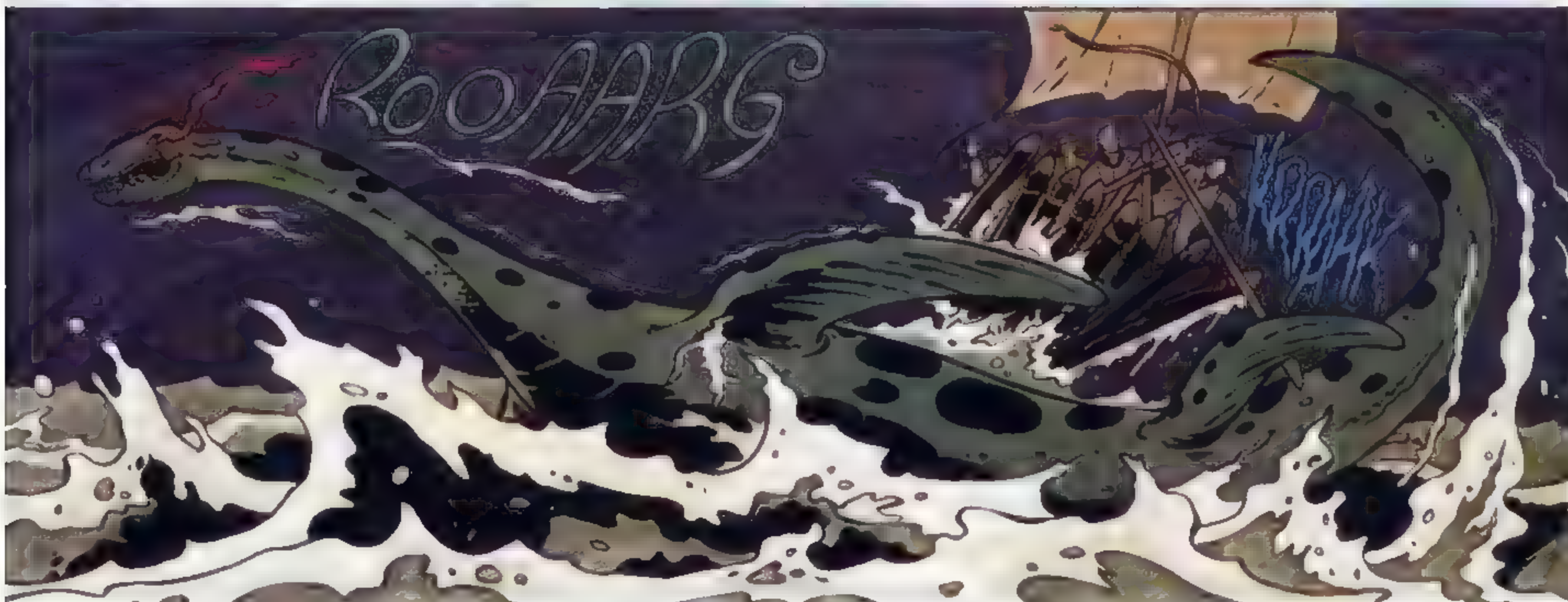
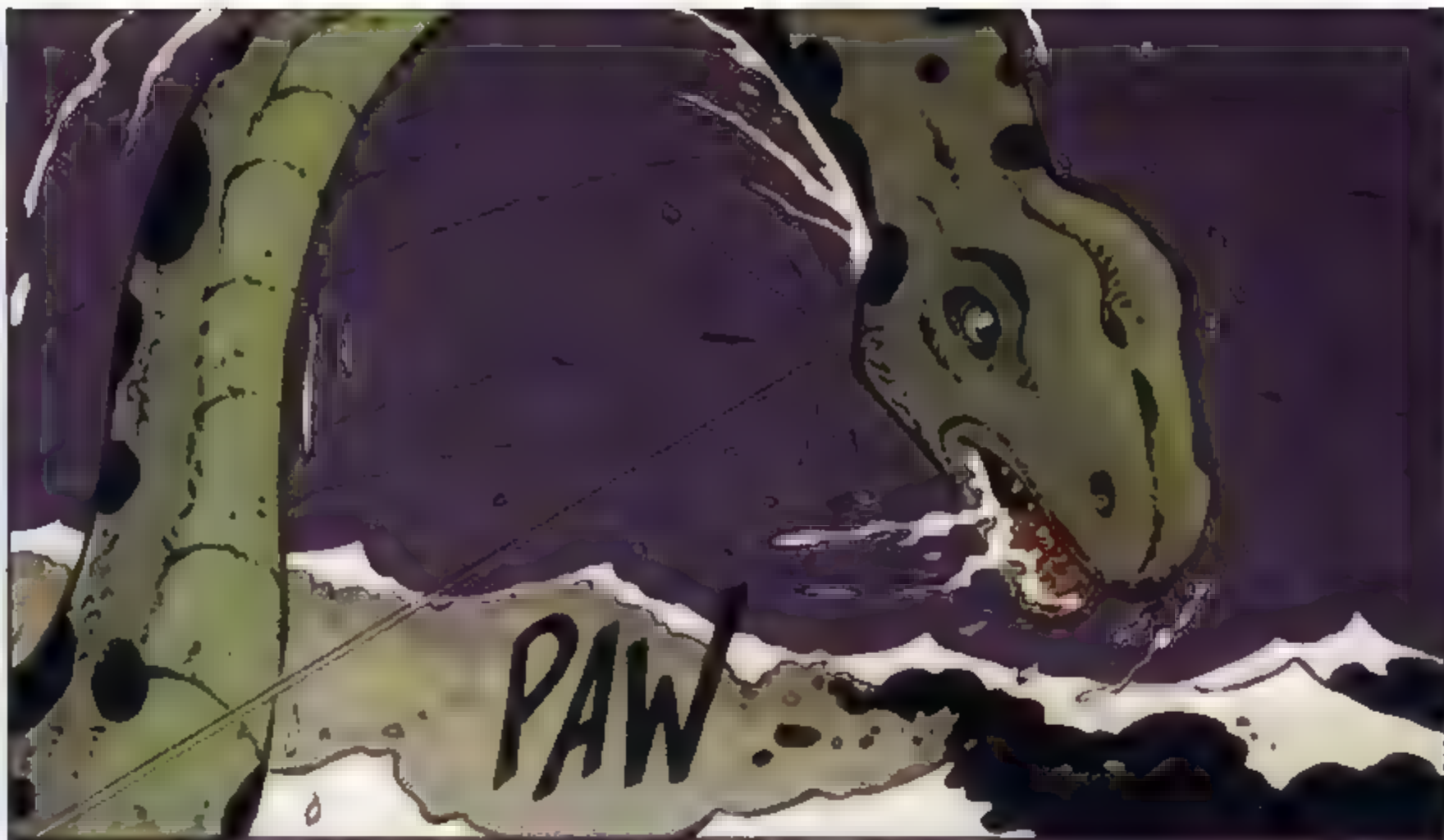
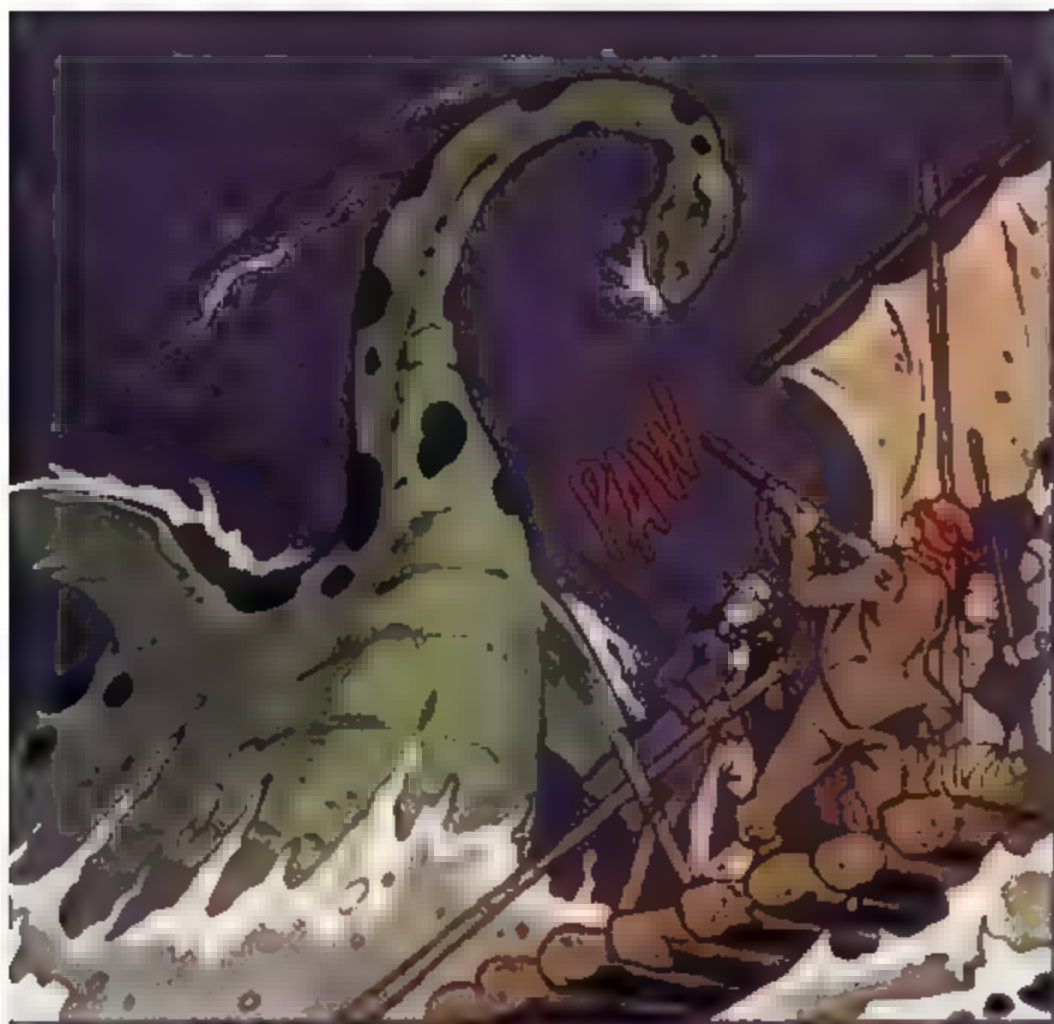

Aan z'n kop te zien,
is dat beest minstens
vijftien meter lang...

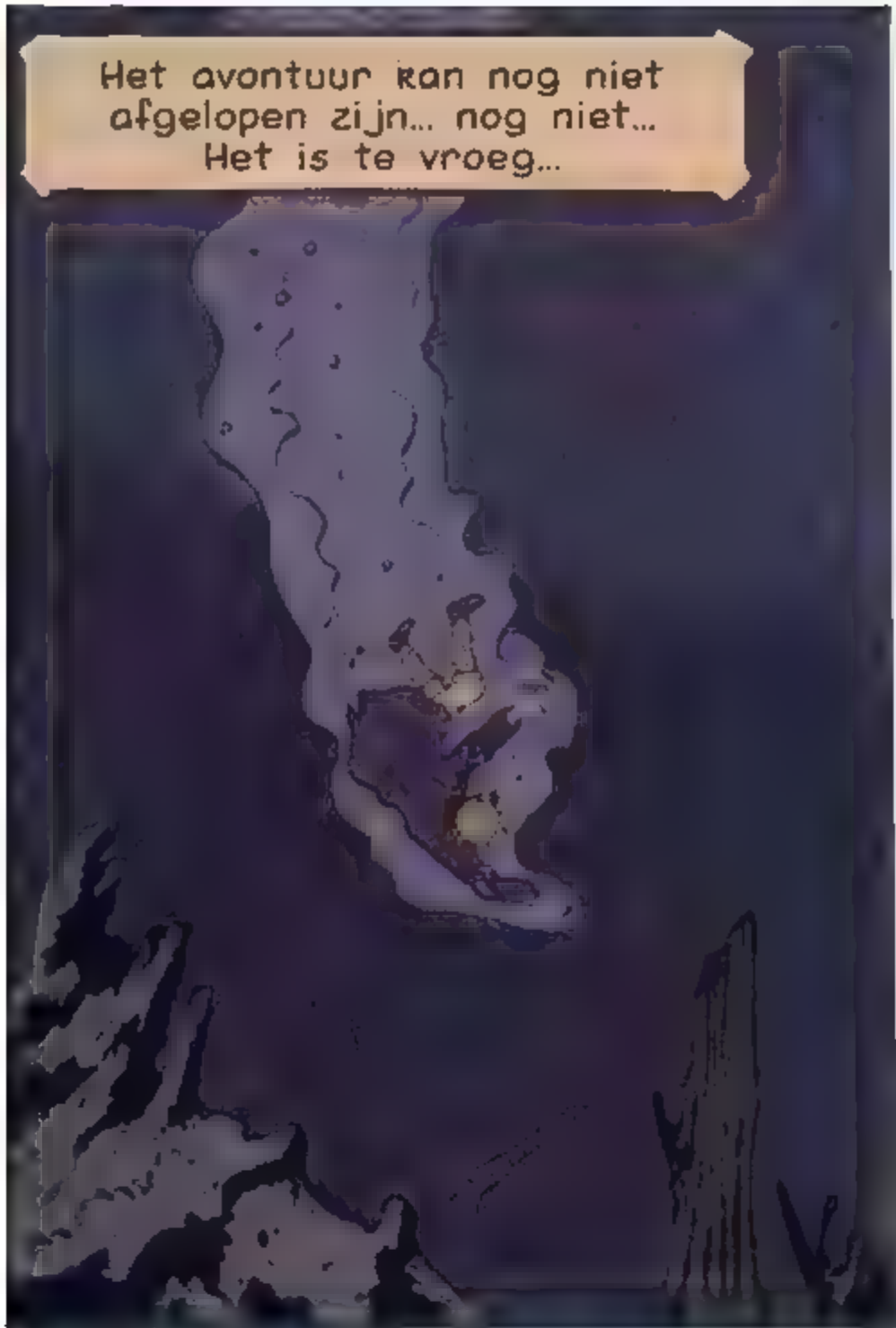
En aan z'n blik te
zien, heeft hij honger!

Toe dan, Hans!
Schiet!

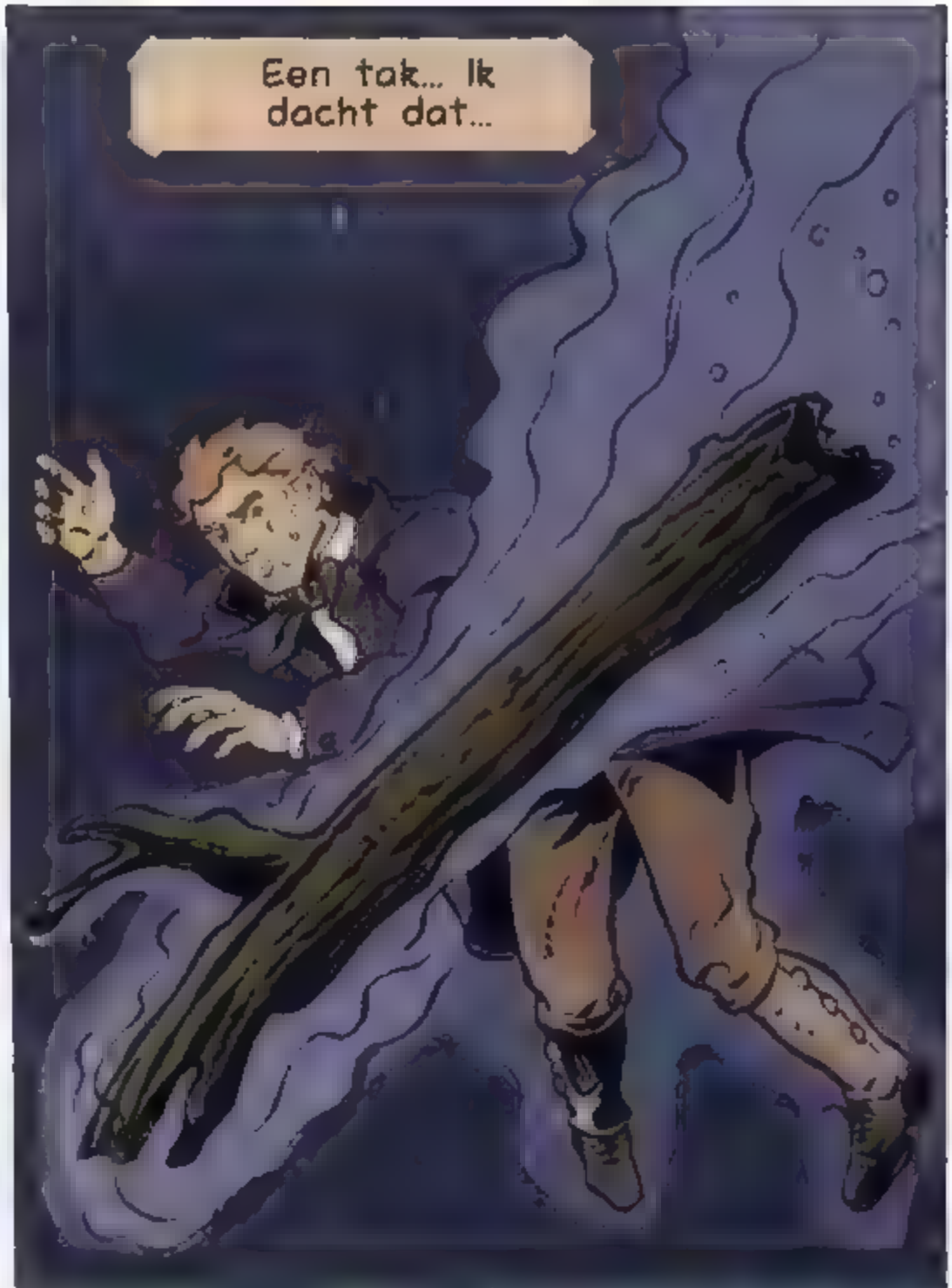
Het avontuur kan nog niet
afgelopen zijn... nog niet...
Het is te vroeg...

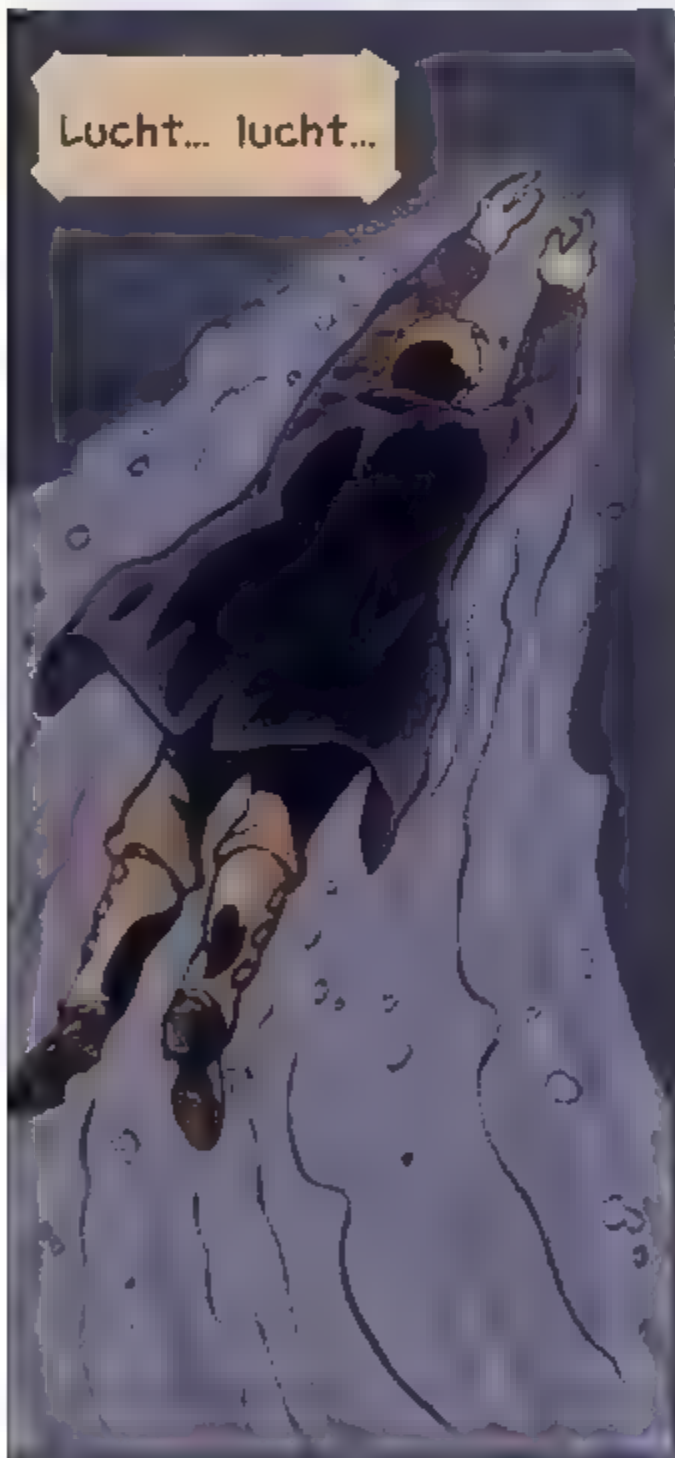
Ik wil leven...
ontsnappen aan
dat monster...

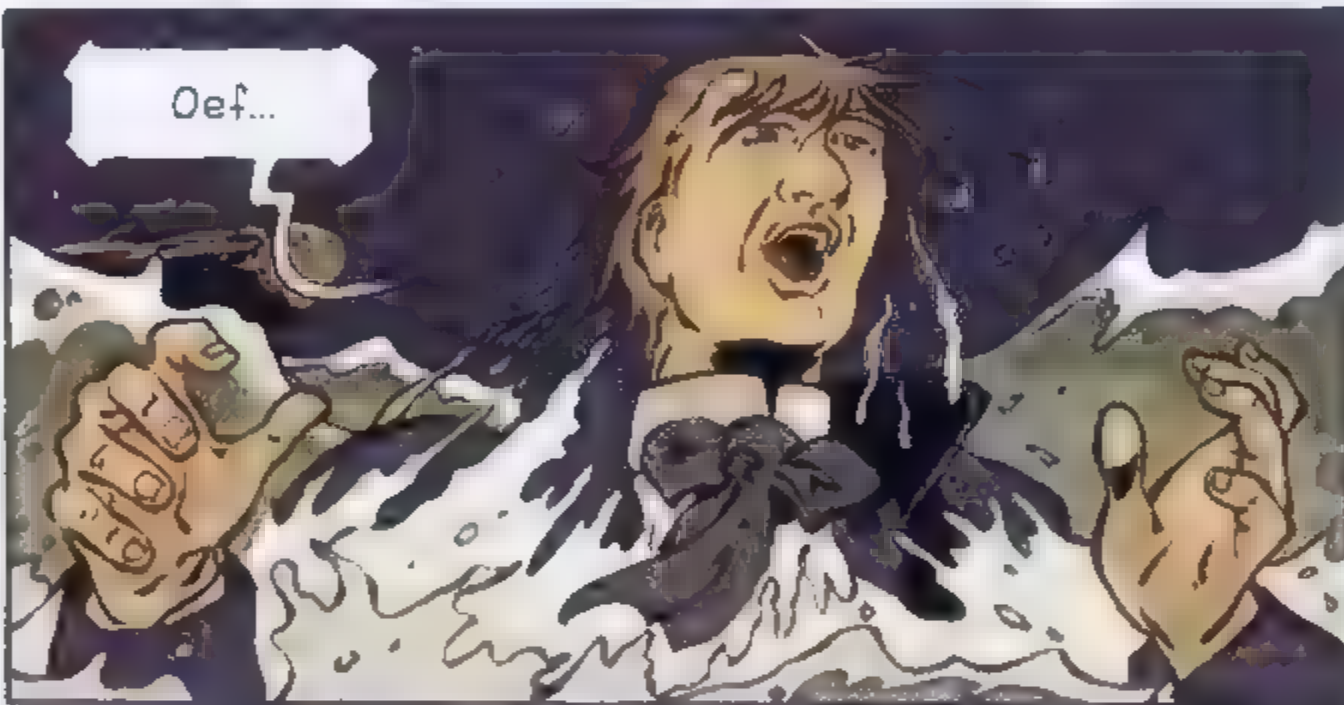
Een tak... Ik
dacht dat...

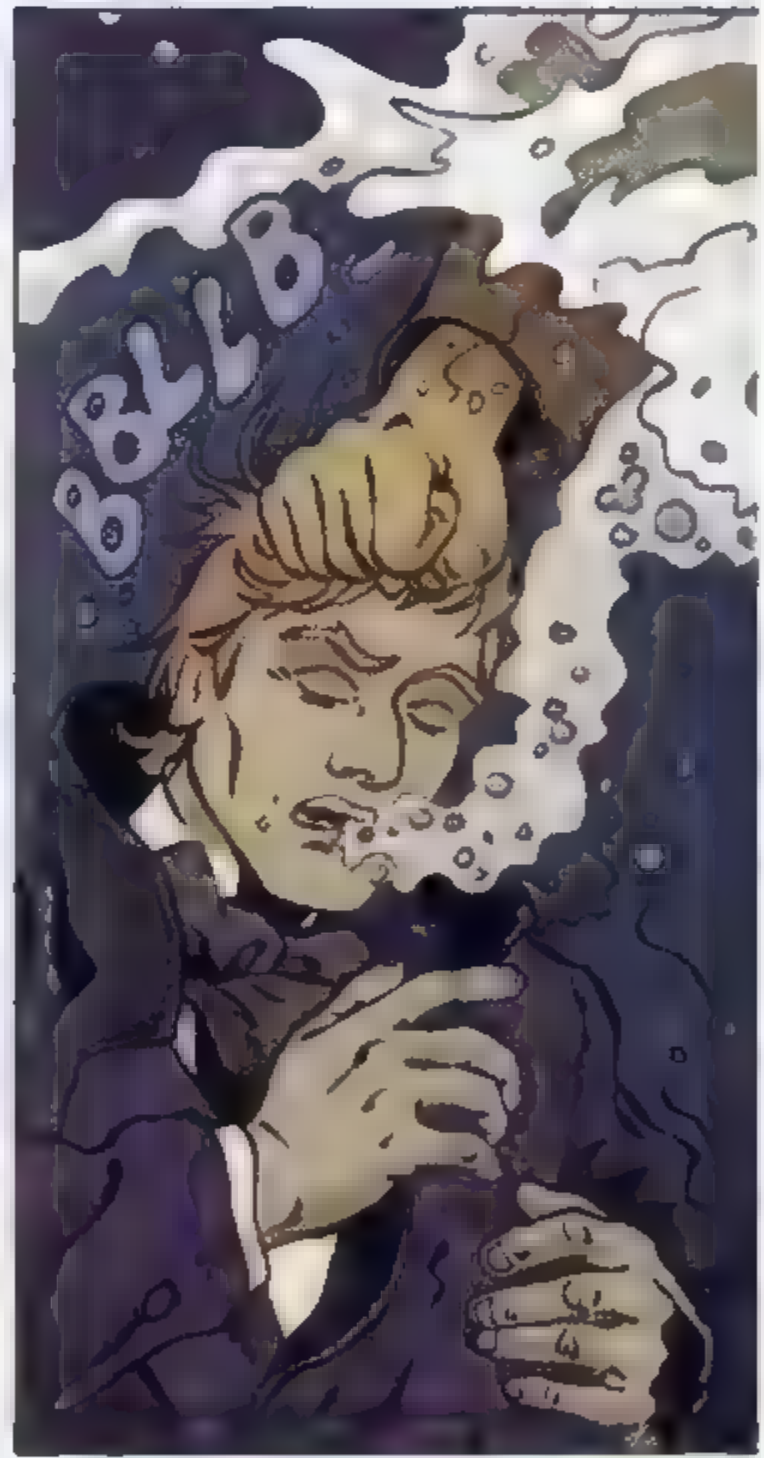
Lucht... lucht...

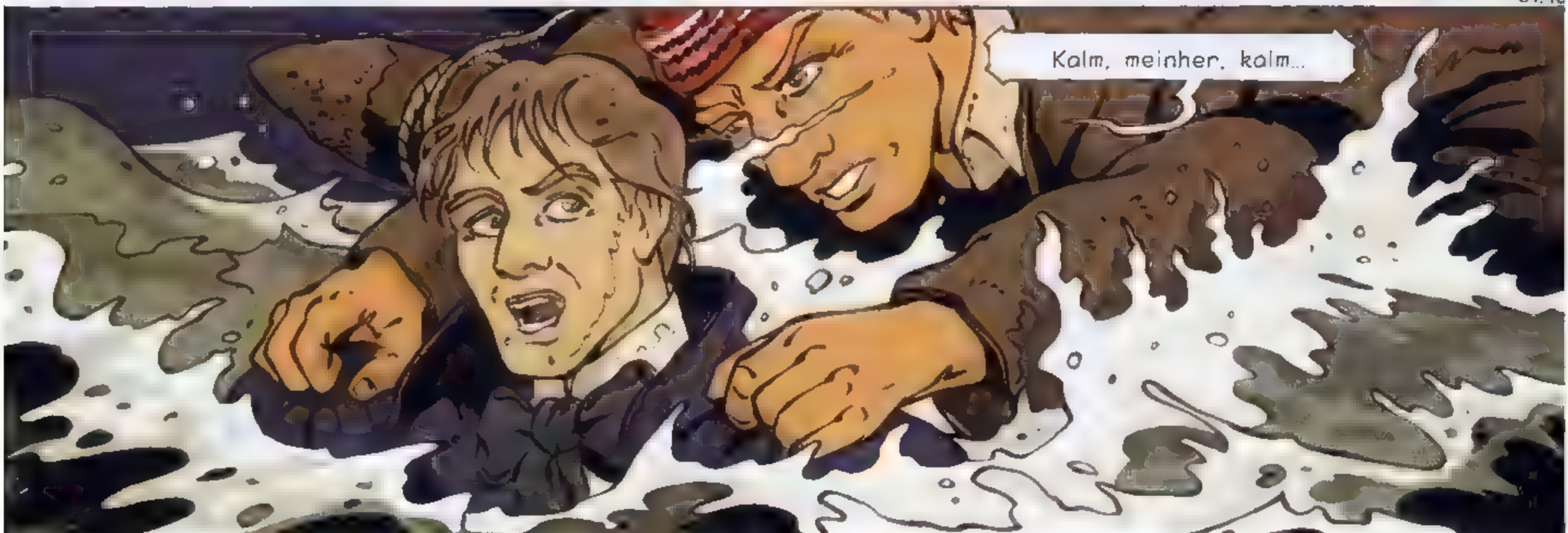
Oef...

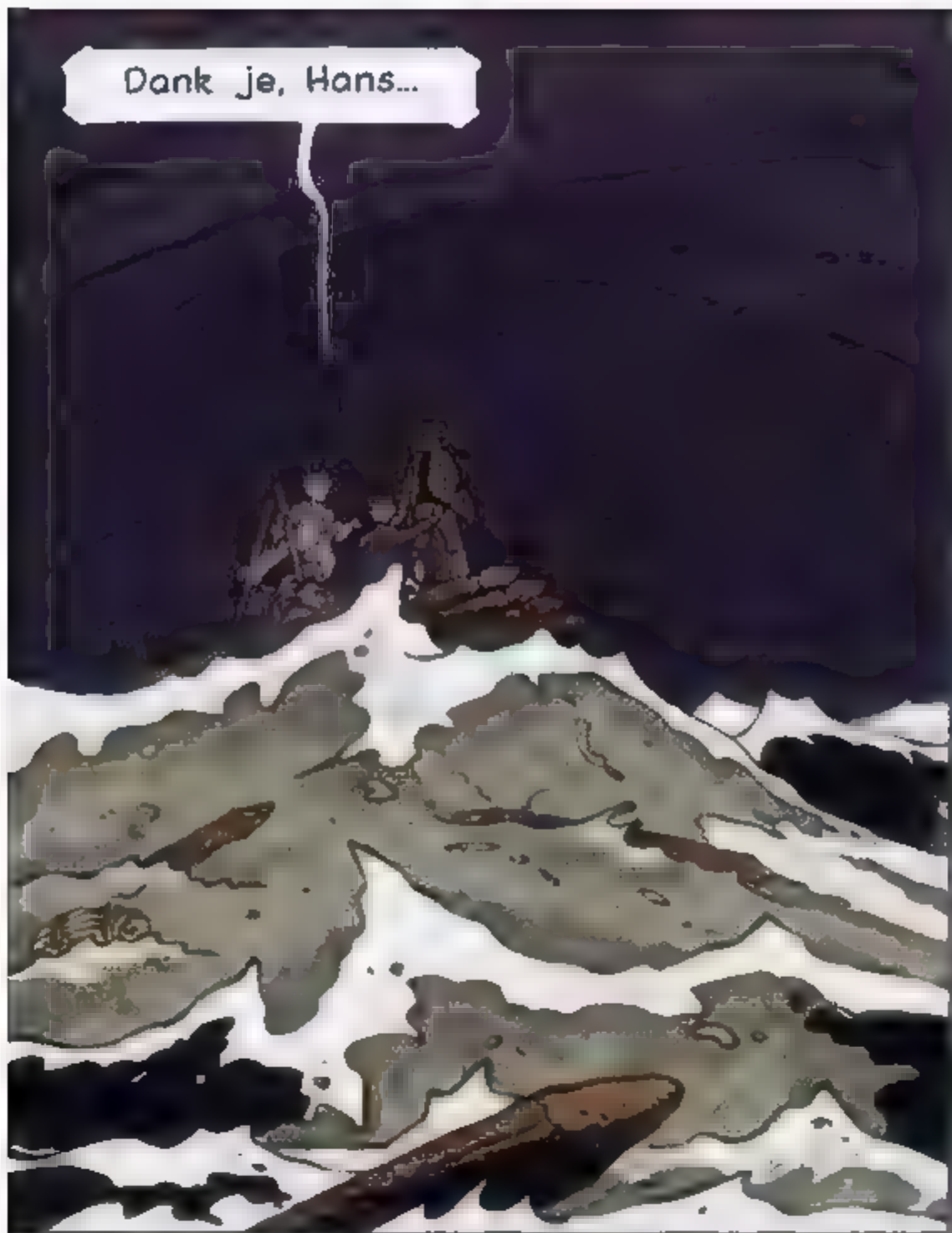

AAH!

Kalm, meinher, kalm...

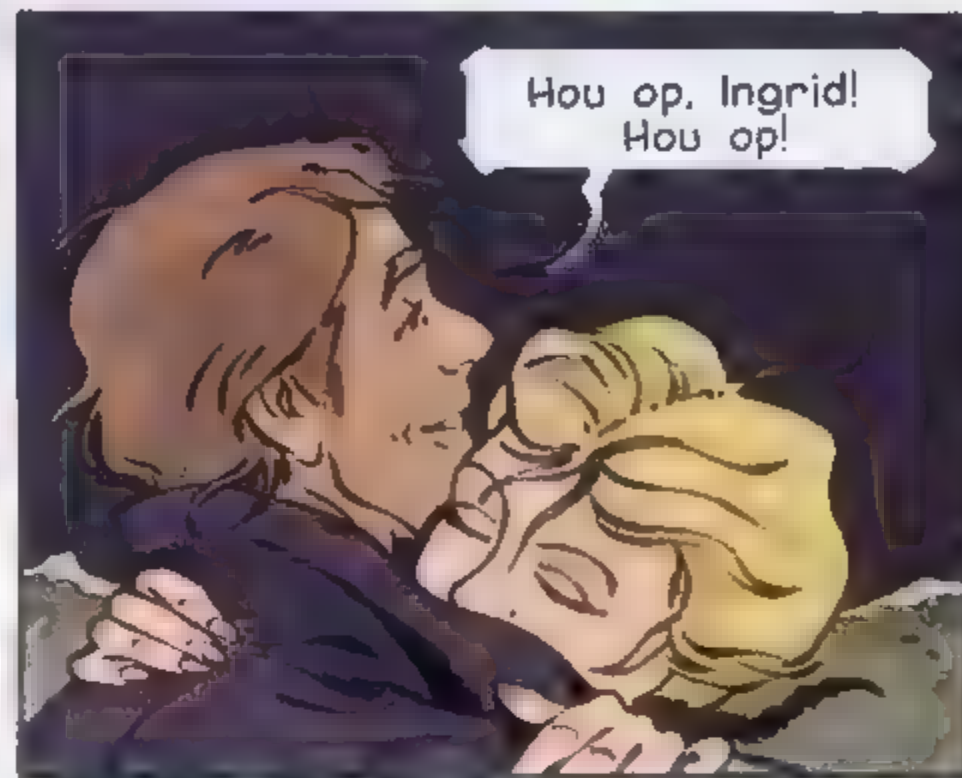
Dank je, Hans...

Oh, Axel... ik was zo bang!

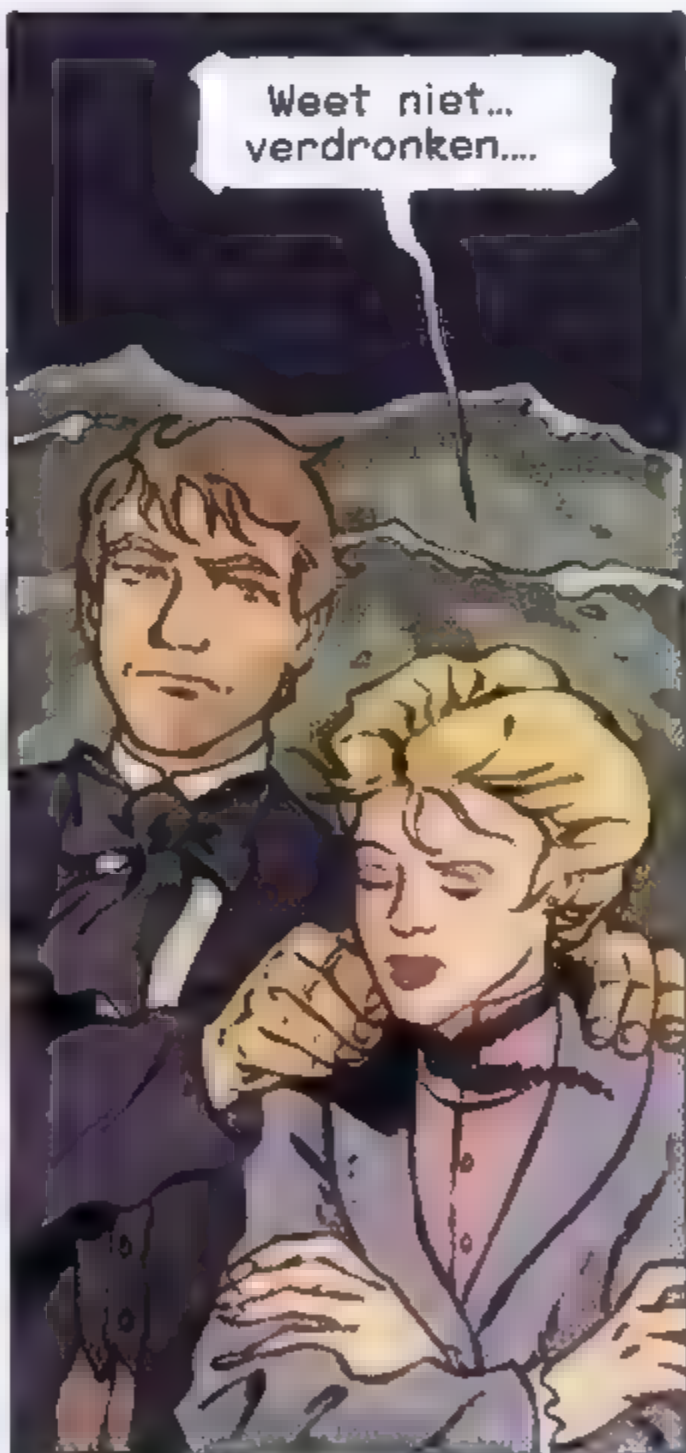
Ik hou van je!

Hou op, Ingrid!
Hou op!

En de anderen?
Je vader?

Weet niet...
verdronken....

Hé, nu blijf je
hier, hoor!

We hebben
grond geraakt!

Toch nog gered!

Denk je? We zijn alles kwijt... Onze wapens, de levensmiddelen...

We vinden wel wat. Het ziet er aan deze kant van het meer heel wat vruchtbaarder uit.

Hmm, vruchtbaarder, maar ook woester.

Gelukkig is onze Hans in staat wonderen te verrichten, nietwaar Hans?

Is er iets...?

Aaah...

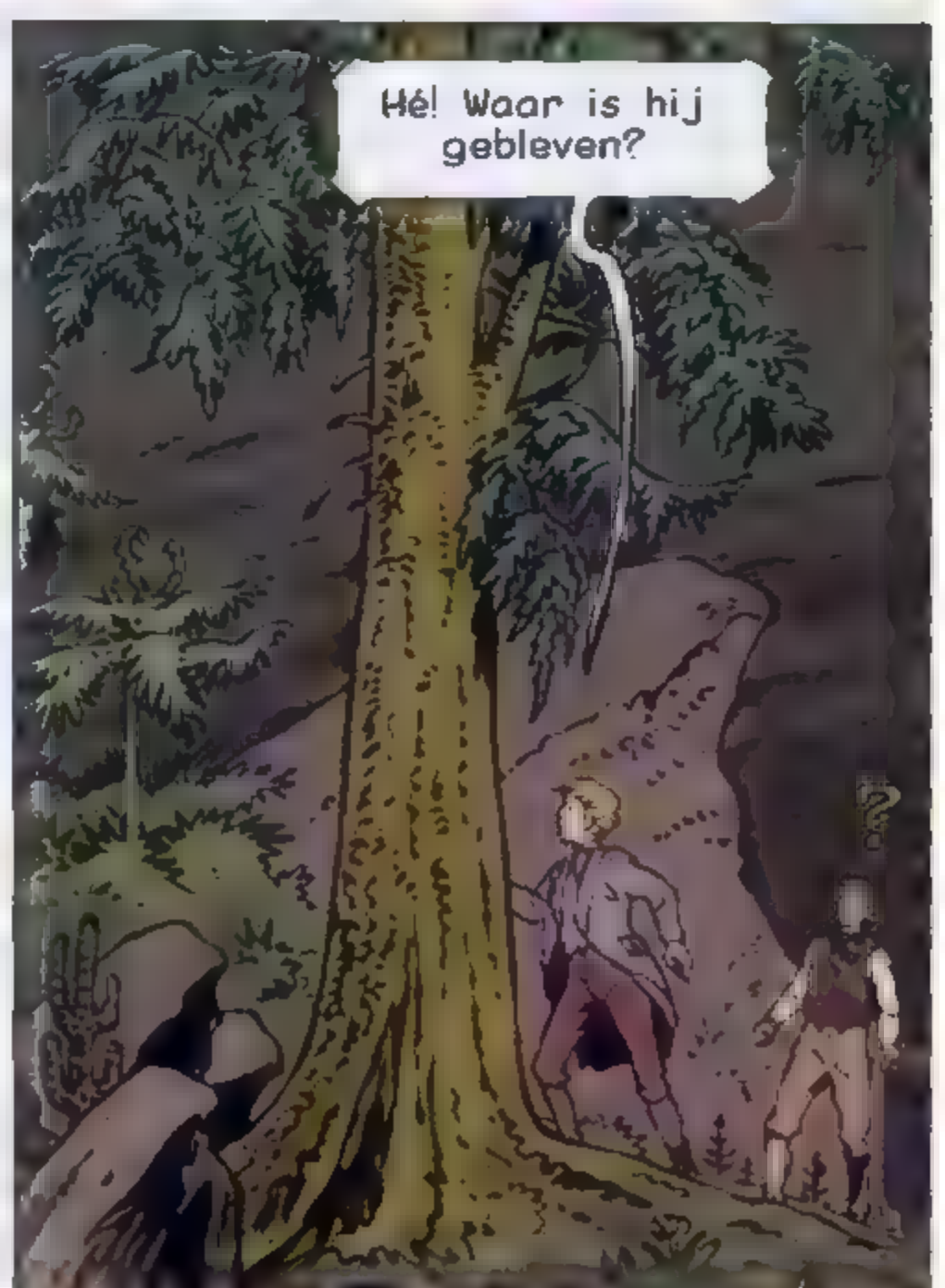

Onze vriend is uitgeput.

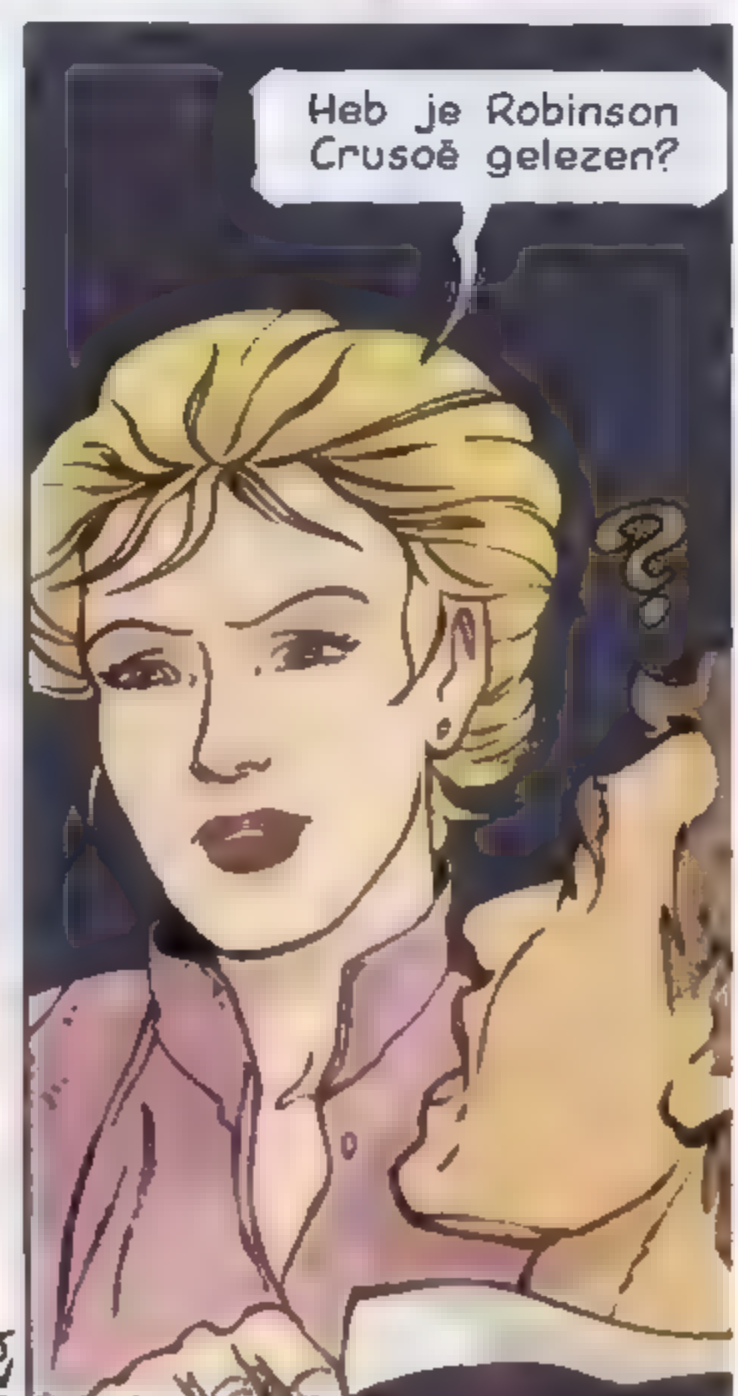
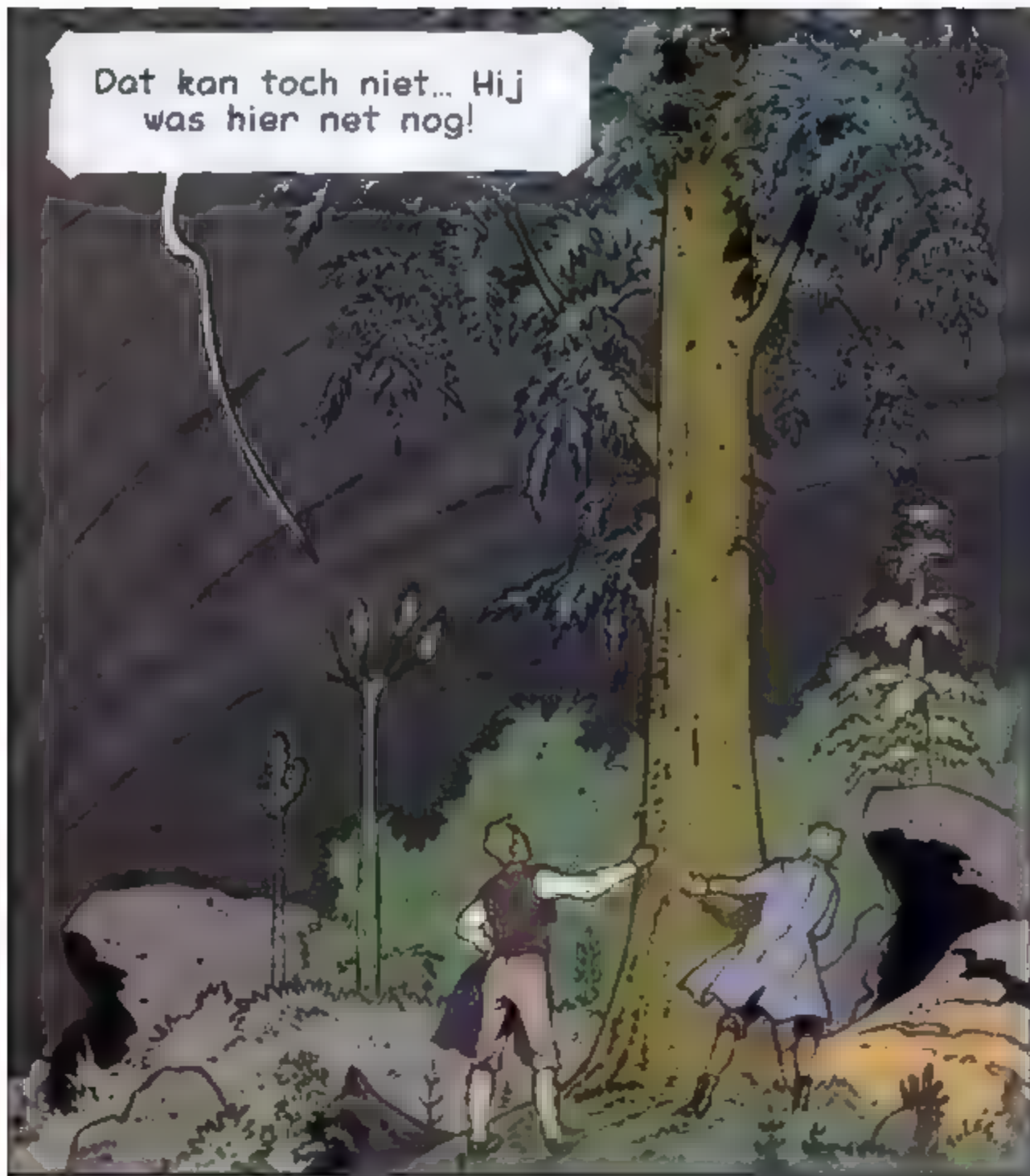

Volgens mij moet je hem even droogwrijven.

Mallerd! Ik doe het ook nog, hoor!

Hé! Waar is hij gebleven?

Robinson
Crusoë?

Ja. Vrijdag, je
weet wel...

Oh! Een afdruk van
een voet...

En
daar
nog een!

Hans moet hier zijn
langsgekomen.

Hmm... Volgens mij
is Hans geen
mutant...

Want deze voet heeft
zes tenen.

Zes?

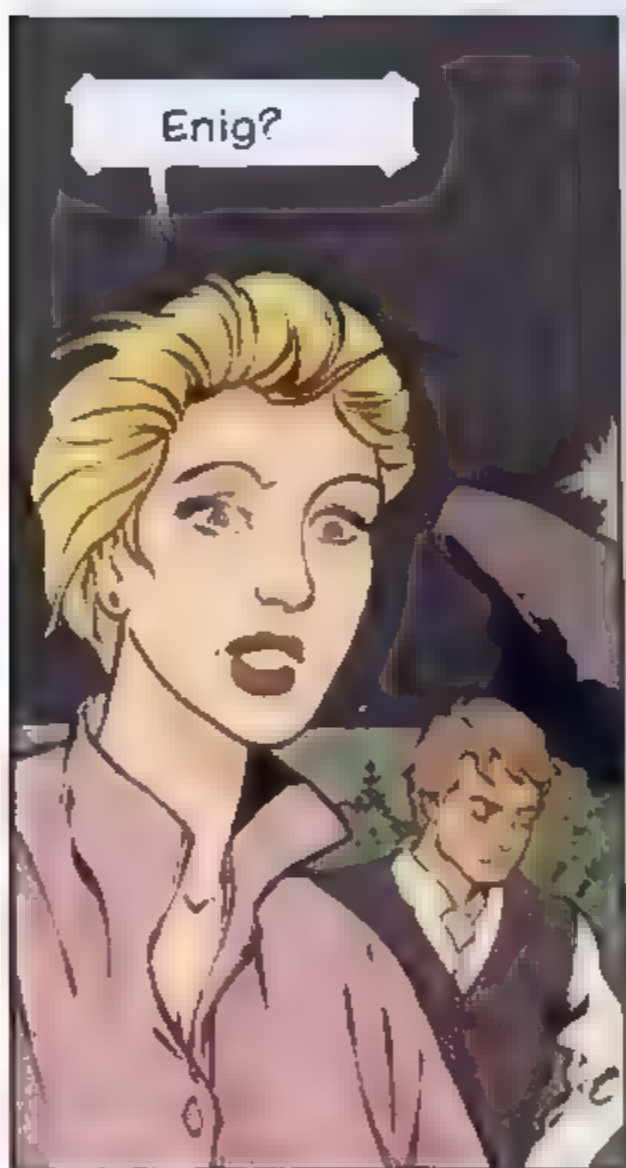
OEMPF!

Wat...?

Ja, zes tenen... Maar
niet veel herseninhoud.

Hij zwemt al een hele tijd. Hij is niet zo jong meer...
Hij is bijna aan het eind van z'n krachten...

De zon staat onbeweeglijk aan de hemel.
Deze wereld kent dag noch nacht.

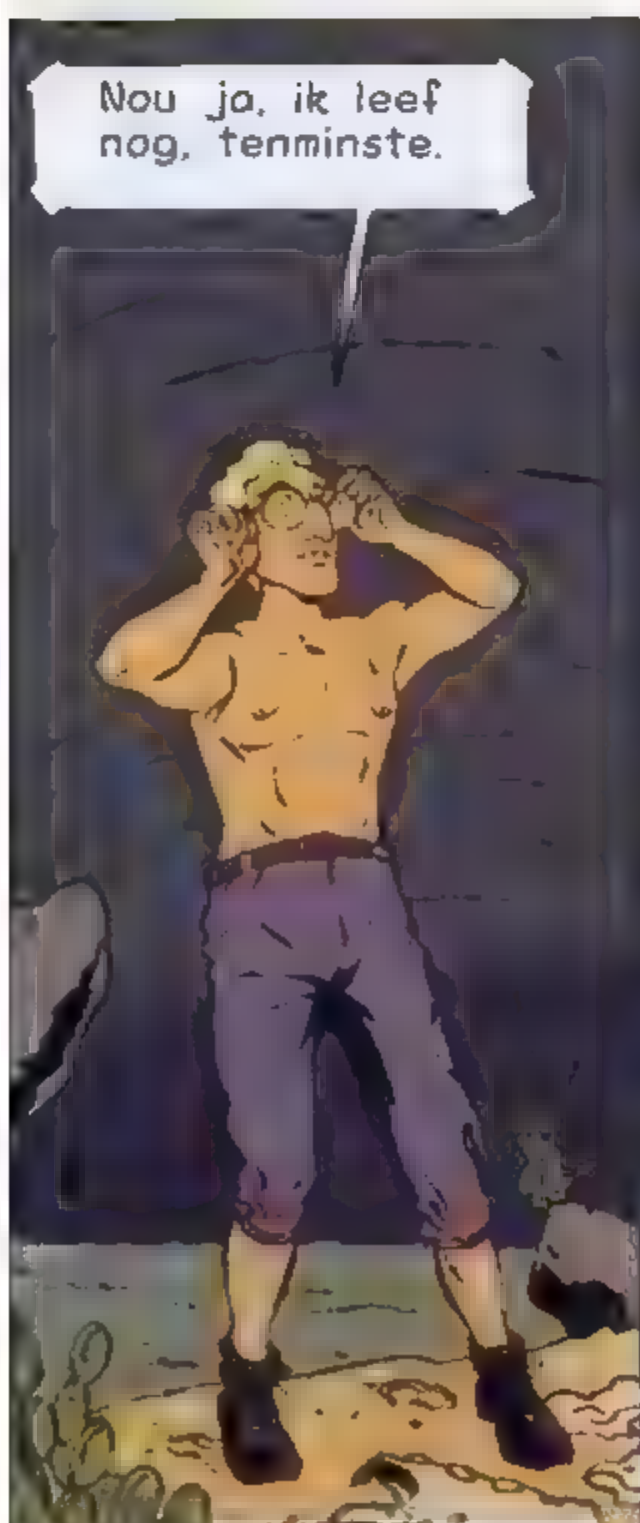
Maar toch weet hij zijn leven te
redden.

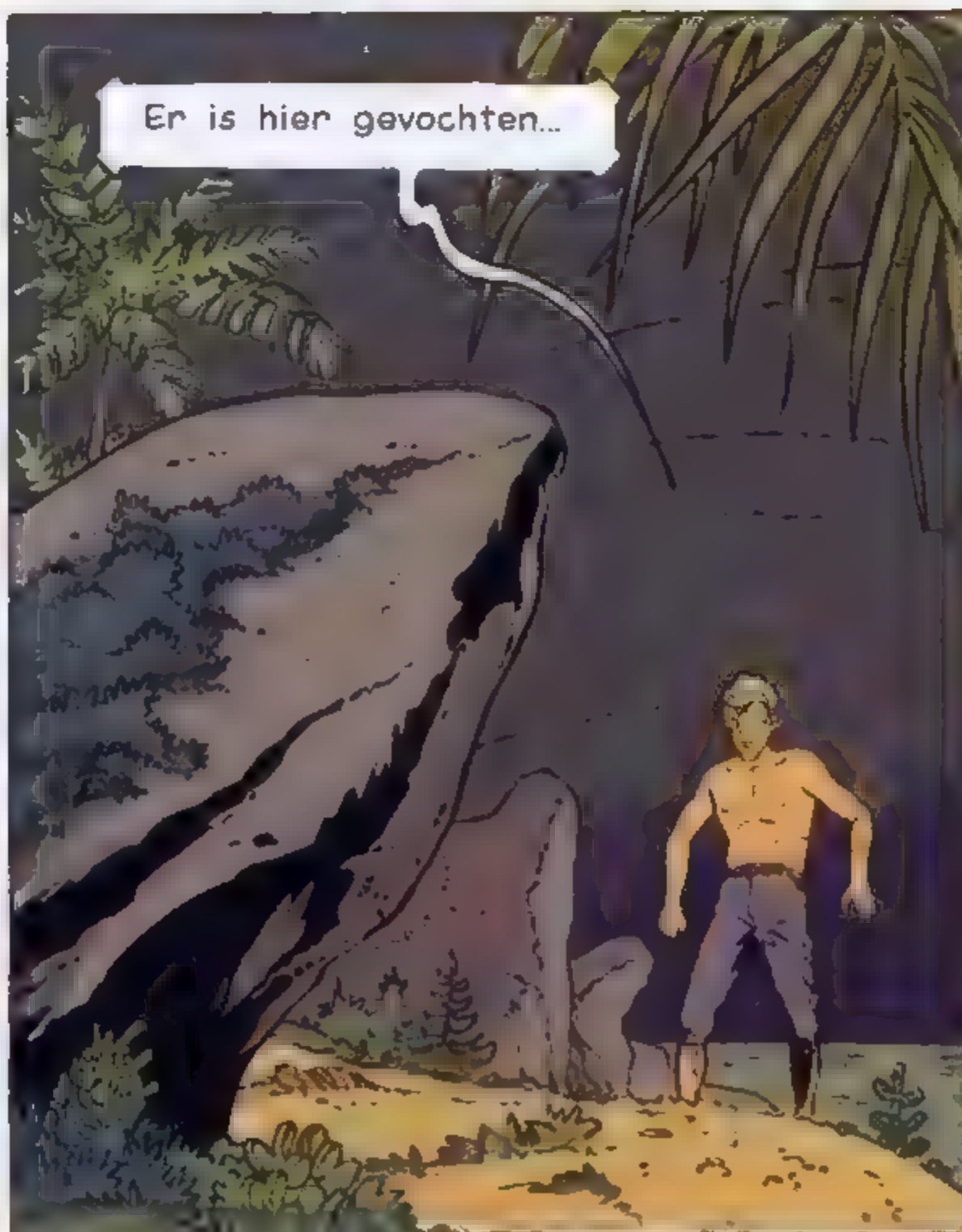
Alleen... halfnaakt... door-
weekt... Drieduizend meter
onder het aardoppervlak!
Leuke situatie...

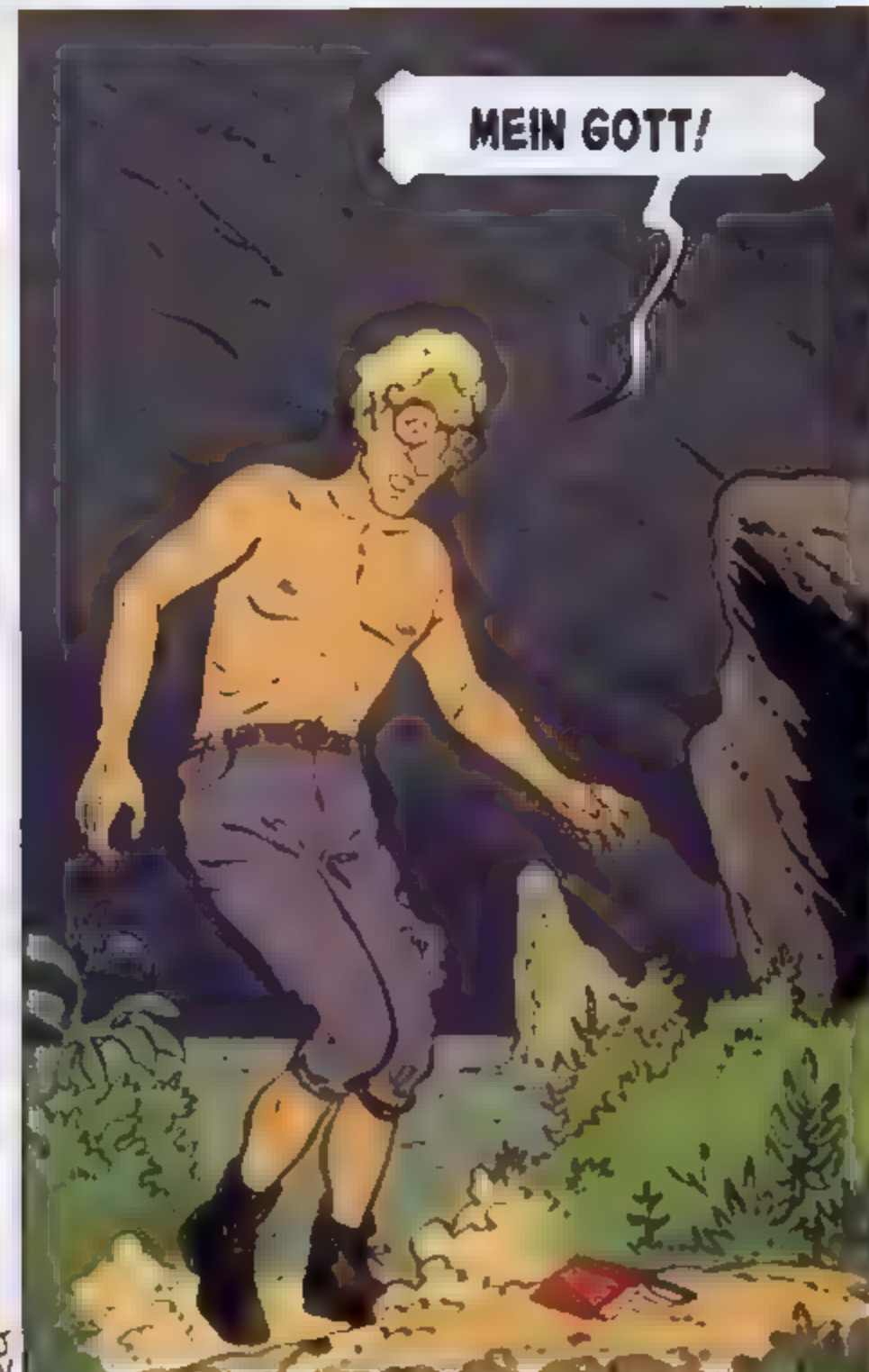
Nou ja, ik leef
nog, tenminste.

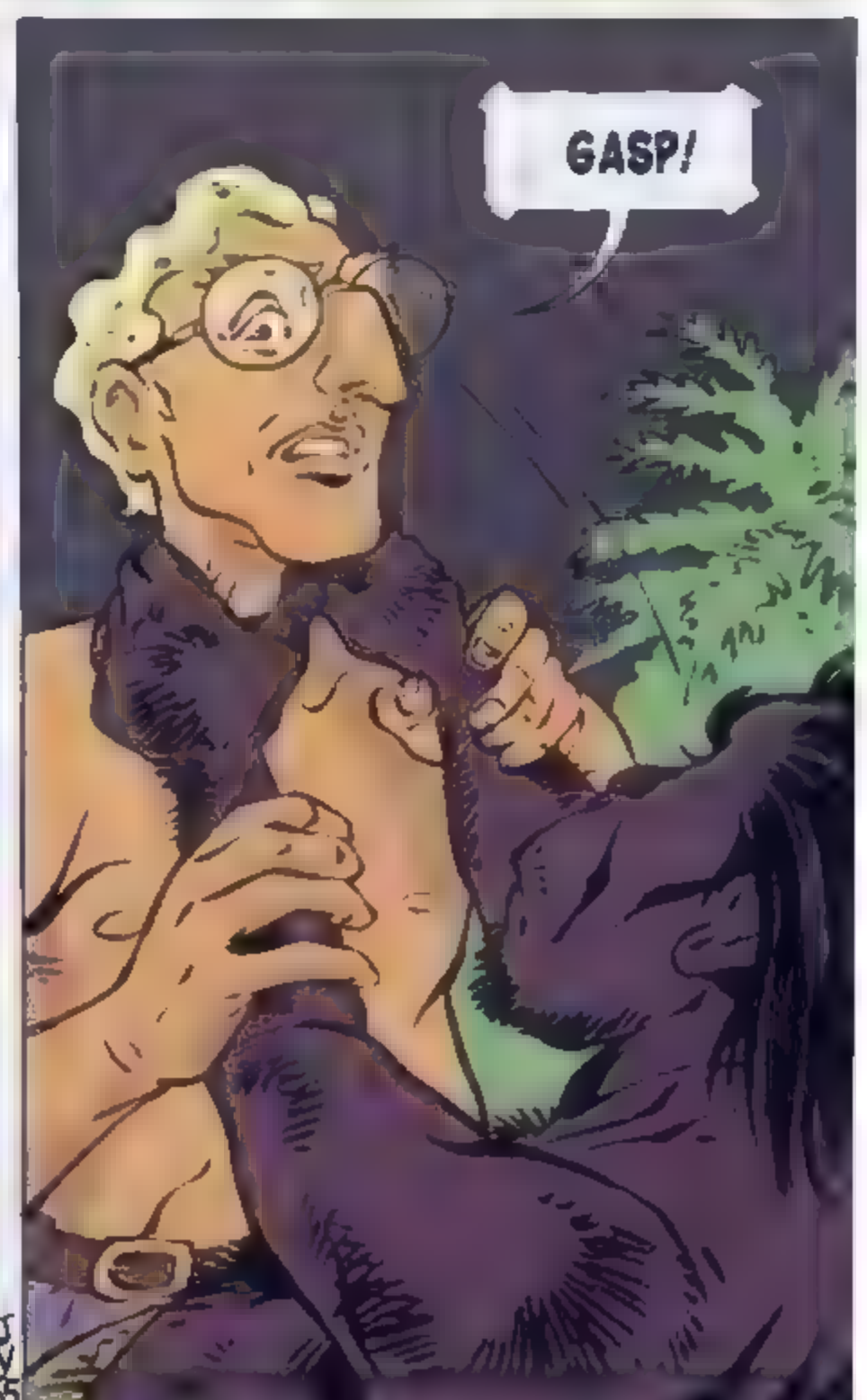

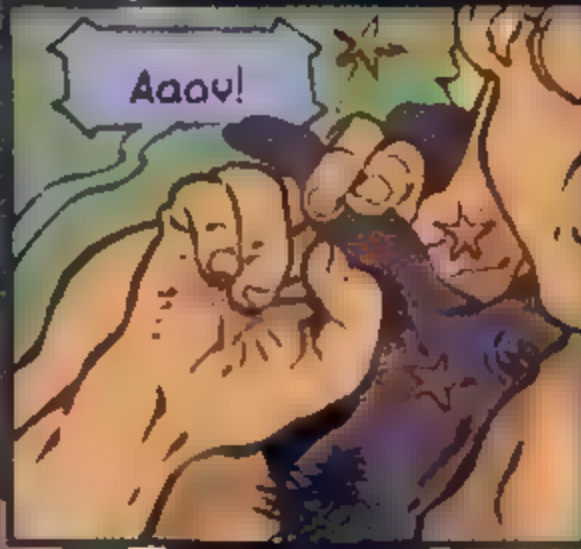
Er is hier gevochten...

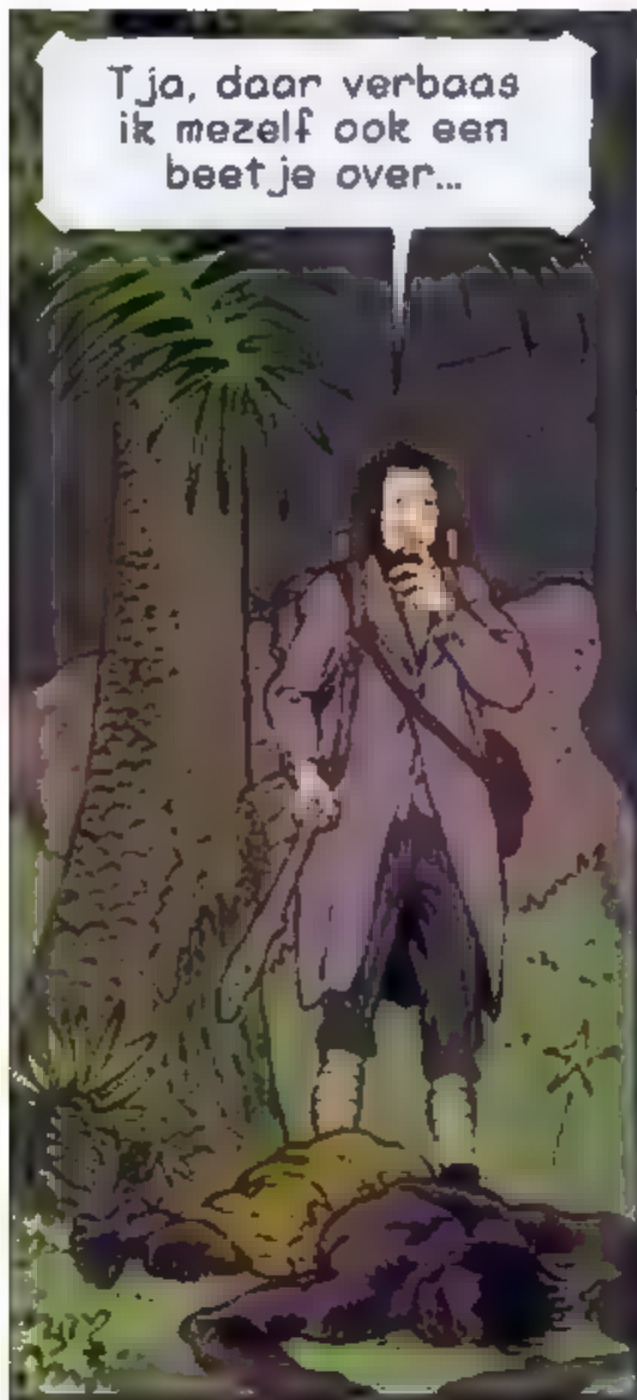

MEIN GOTT!

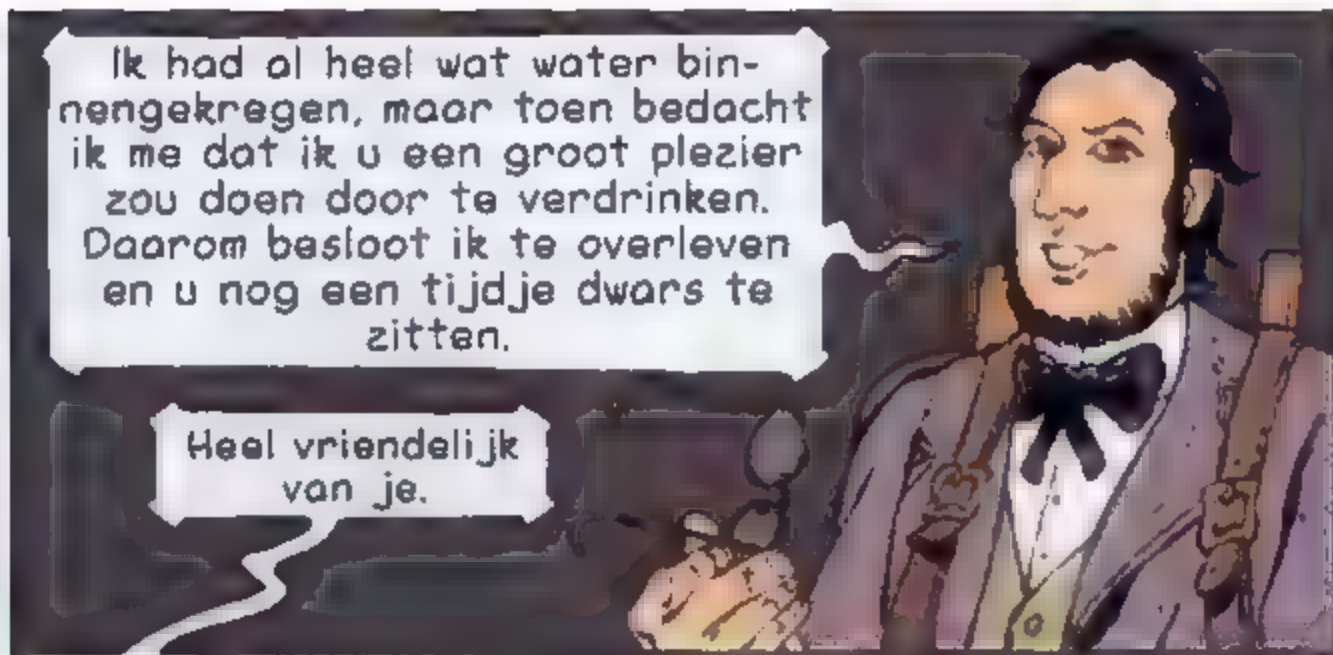

Tja, daar verbaas ik mezelf ook een beetje over...

Ik had al heel wat water binnengekregen, maar toen bedacht ik me dat ik u een groot plezier zou doen door te verdrinken. Daarom besloot ik te overleven en u nog een tijdje dwars te zitten.

Heel vriendelijk van je.

Door m'n rugzak was ik zeer belemmerd in m'n bewegingen...

Waarom sleep je ook al die bagage mee op een wetenschappelijke expeditie?

Maar ik hoop dat er voedsel in zit, want...

Voedsel voor de geest, beste vriend.

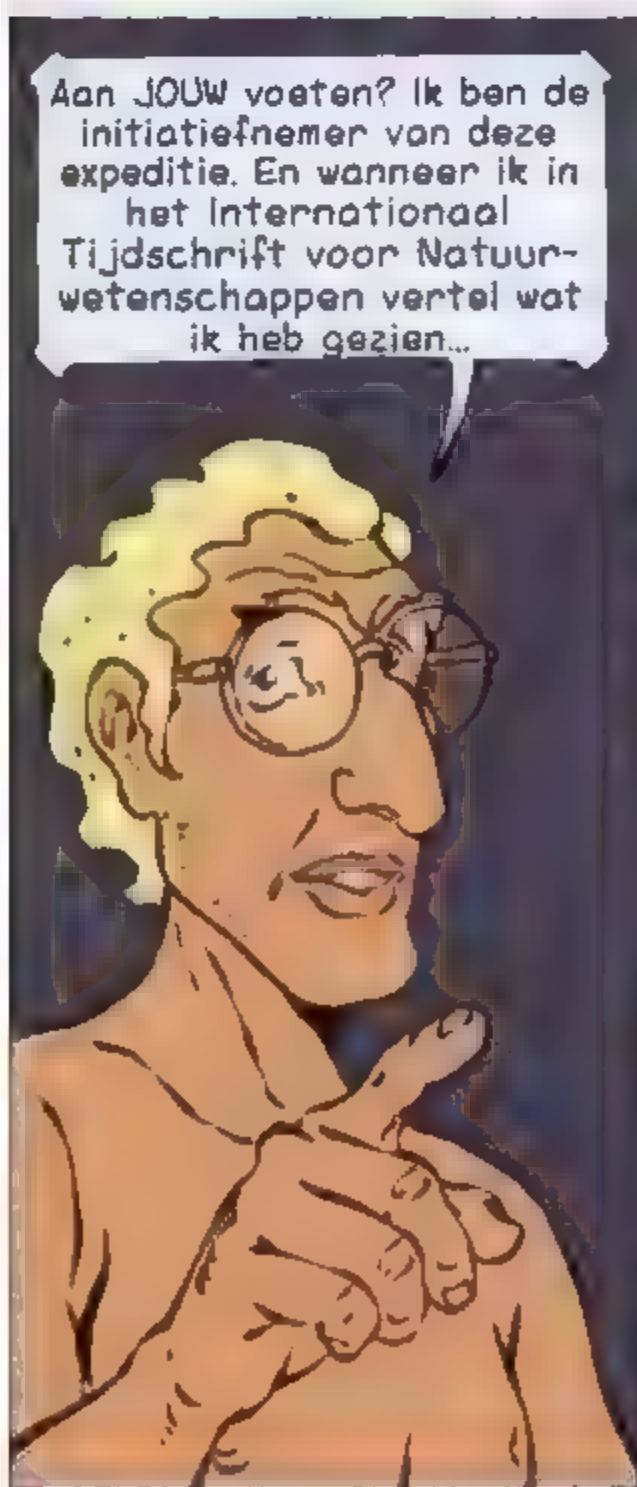

Wat is dat? Een detector voor radioactieve mineralen?

U lijkt me zelf een wandelende detector te zijn.

Stelt u zich eens voor... een foto van een plesiosaurus of een dimorfodon... De hele wetenschappelijke wereld zal aan mijn voeten liggen!

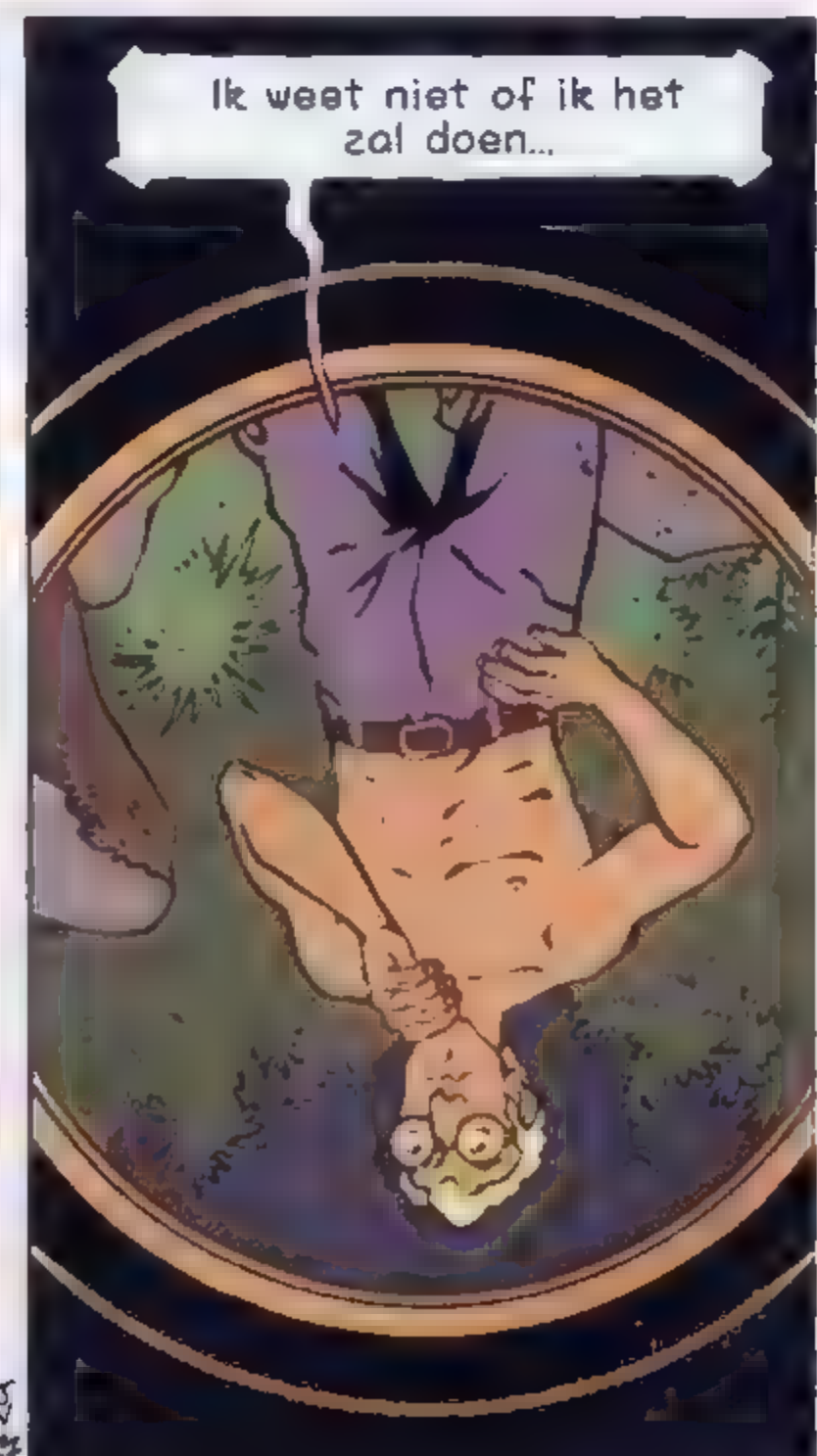

Aan JOUW voeten? Ik ben de initiatiefnemer van deze expeditie. En wanneer ik in het Internationaal Tijdschrift voor Natuurwetenschappen vertel wat ik heb gezien...

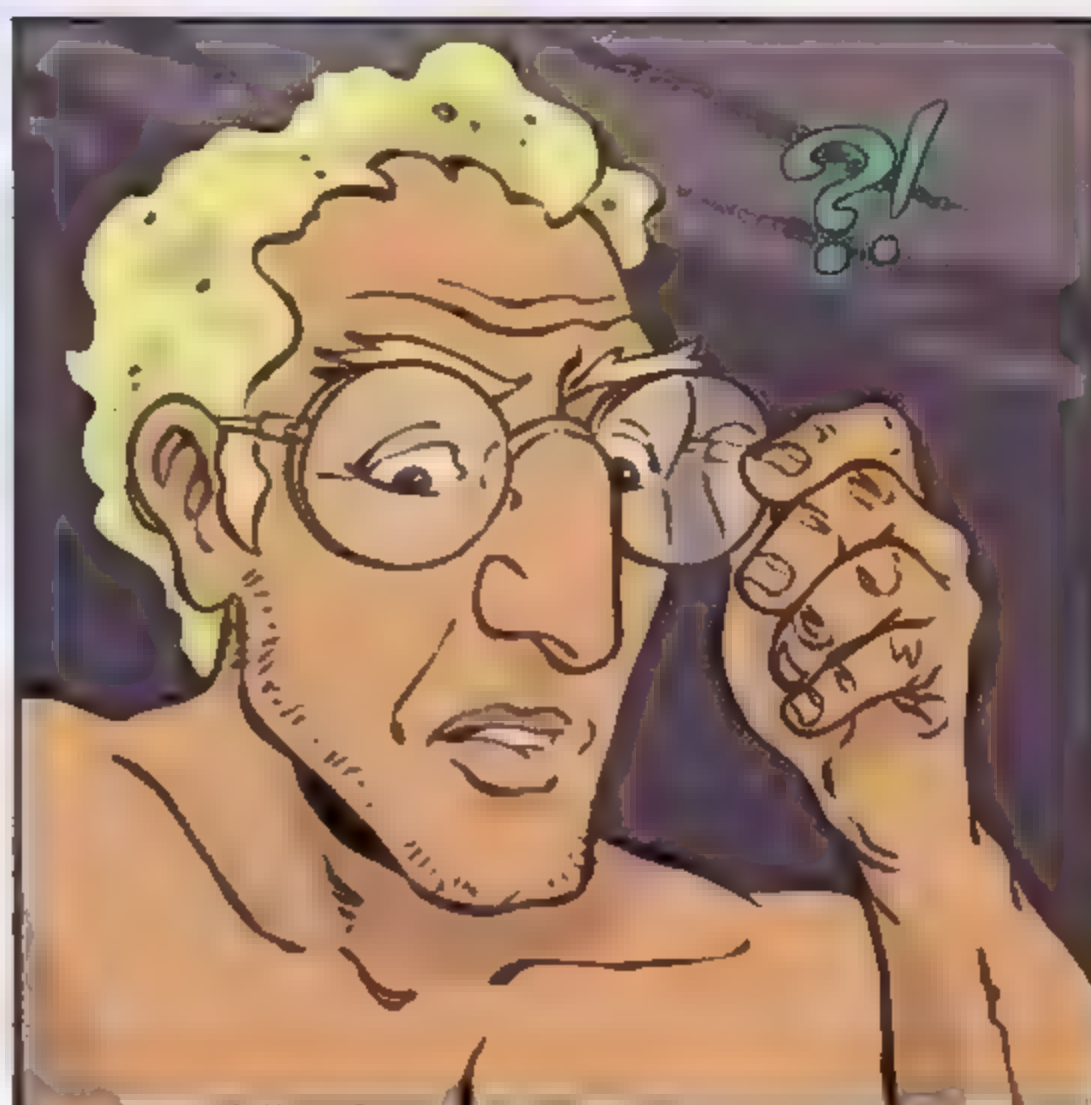
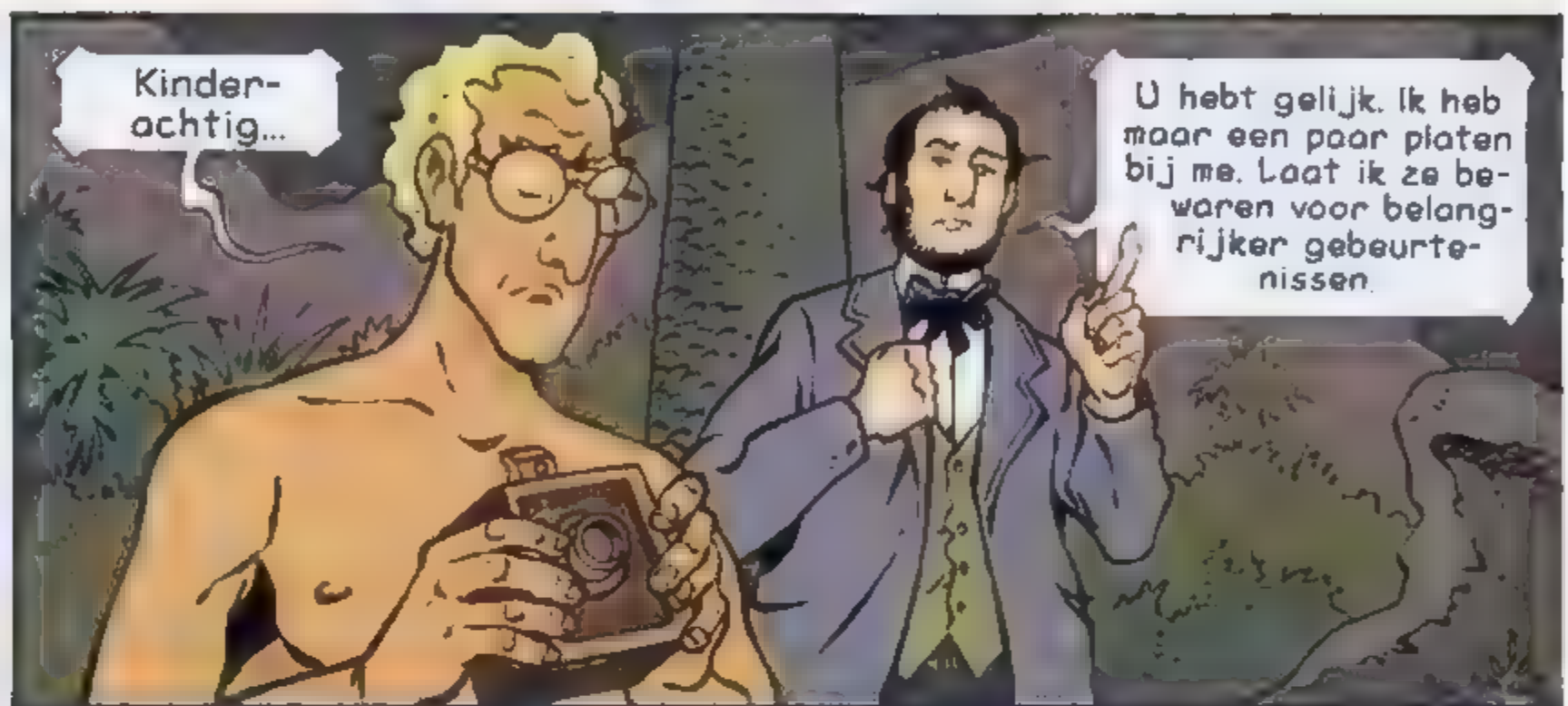

...zullen mijn collega's van over de hele wereld mij op handen dragen. Ze vragen me als rector magnificus van Harvard of Oxford.

Dankt u dat echt?

Ik weet niet of ik het zal doen...

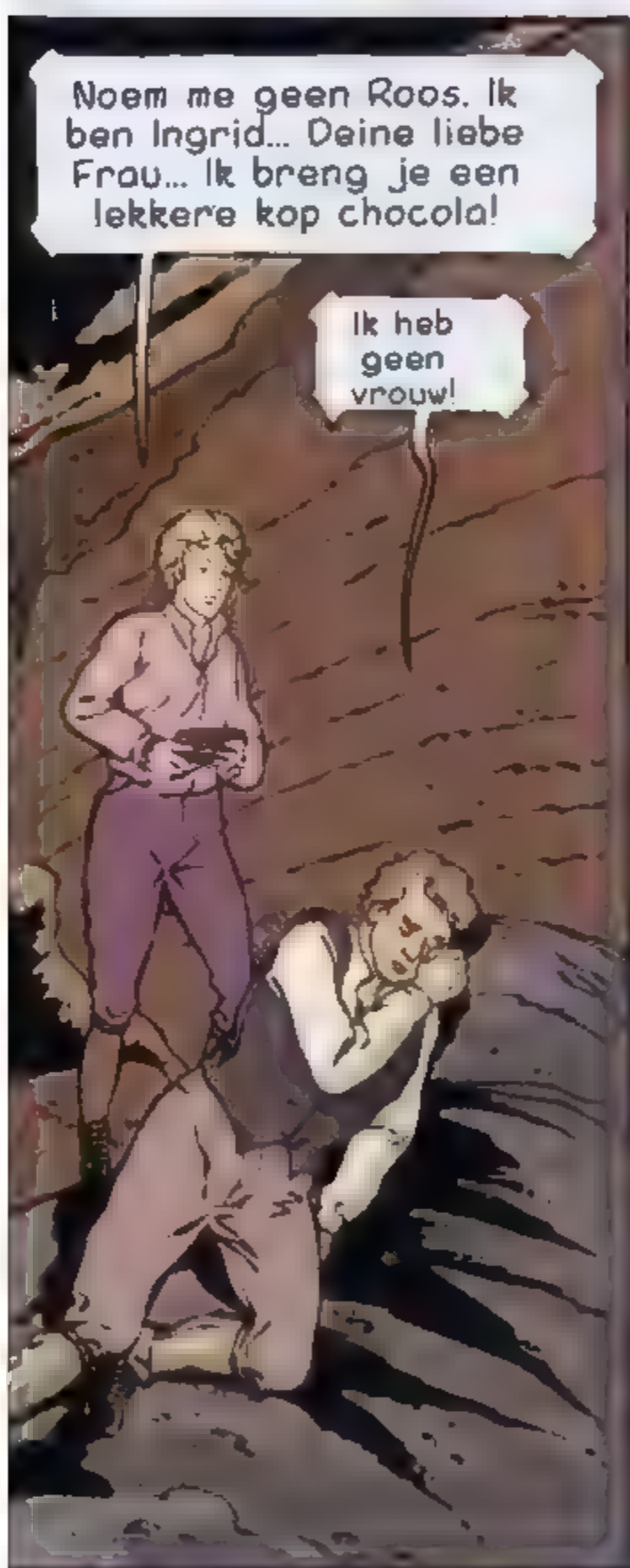
AXEL! Wakker worden! Je hebt lang genoeg geslapen.

Nog heel even, lieve Roos...

Hou toch op! Je slaapt niet dagen achter elkaar van twee kleine boontjes! Vooruit! Sta op!

Niet zo hard, lieve Roos. Ik heb hoofdpijn. Gisteren vast te veel Liebfraumilch gedronken...

Noem me geen Roos. Ik ben Ingrid... Deine liebe Frau... Ik breng je een lekkere kop chocola!

Ik heb geen vrouw!

Hier! Is het niet te warm?

De plesiosaurus! Help! Help! Ik verdrink!

Ah, jij bent 't... Wat is er gebeurd?

Je ging zo tekeer dat onze gastheren je twee bonen hebben laten innemen en toen ben je als een blok in slaap gevallen, met een glimlach om je lippen...

Nu weet ik het weer... Ik heb zo raar gedroomd... Dansende lichten in de hemel... Ik vertel 't je later wel...

Hè? Wat is dat?

Oh, ja.. Een indrukwekkende
totempaal, hè?

Het verbaast me dat er geen
grijnzende koppen in zijn ge-
beeldhouwd. In avonturenro-
mans lees je altijd over enge
maskers, hoofden van mummies
en vreemd gevormde messen...

Ja, voor de mensenoffers!
En dan zijn er altijd geu-
len waarin het bloed naar
de zee loopt! Laten we ho-
pen dat dit niet zo'n avon-
turenroman is!

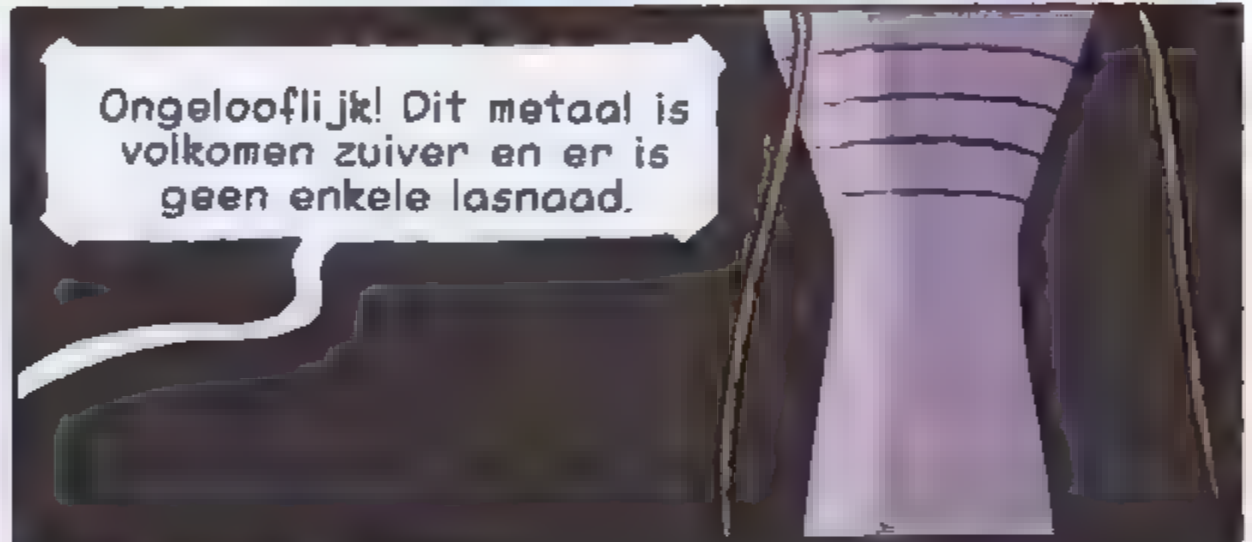
Hou op!
Je bent
niet leuk!

Ongelooflijk! Het lijkt
wel metaal... Uit één stuk
gegoten... Zelfs tijdens
m'n stage bij Krupp heb ik
nog nooit zo iets gezien...

Ongelooflijk! Dit metaal is
volkomen zuiver en er is
geen enkele lasnaad.

Die aapachtigen
kunnen zo-
iets nooit heb-
ben gemaakt!

Deze aapachtige is bezig
te komen, beste Joris. Laten
we het hem eens vragen.

Hoe wilt u dat doen?
Hij kan alleen maar
wat brabbelen.

Heb je z'n schedel goed bekeken?
Hij moet tien keer intelligenter zijn
dan sommige van onze collega-
hoogleraren. Ik noem uiteraard geen
namen. Volgens mij snapt hij binnen
de kortste keren wat we zeggen.

Hou toch op met uw kosmologie. De hersens zijn als een locomotief. Om vooruit te komen, heb je brandstof nodig.

Misschien... Maar er zijn locomotieven die niet hard gaan en heel veel kolen verstoken.

En dan te bedenken dat ik u het leven heb gered...

Mjam, mjam! Dat snap je toch wel? Zelfs in Bremen weten ze wat dat betekent.

Hu? Komati Komati?

Komati Komati!

Kijk eens aan! Hij gaat er als een haas vandoor.

Deze primitieveling is onze enige kans. We mogen hem niet laten ontsnappen.

Hij is wat impulsief, zoals kinderen vaak zijn... Maar ik weet zeker dat hij probeert ons te helpen.

Waar is onze begaafde Neanderthaler gebleven?

Daar, bij de rivier. Hij lijkt op ons te wachten.

Hij heeft een boot! Fantastisch!

De uitrusting van die wilden verbaast me.

Ziet u dat? Er zijn geen roeispanen.

Ja... heel vreemd...

Wat is dat voor apparaat?

Farebotinu.
ha, ha, ha, ha!

Buitengewoon interessant.
Neem er een foto van, Joris!

Het spijt me, professor,
maar ik geloof dat onze vriend haast heeft.

Uw beschermeling heeft geen verfijnde manieren.

Dat is het voorrecht van grote geesten.
Kijk liever wat hij doet.

Volgens mij staat ons nog een grote verrassing te wachten...

Fantastisch!
Werkelijk fantastisch!

Waar we zijn terechtgekomen? Bij aap-
mensen, neem ik aan. Wellicht onze
voorvaders uit het Quartair, die na
een ramp naar het binnenste van de
aarde zijn gevlucht...

Dat dacht ik meteen
in het begin al.

Maar zo eenvoudig
is het niet...

Ze hebben vast niet zelf die
magnetische stok en die licht-
gevende koepel gemaakt. Je ziet
aan alles dat ze nog in het
Stenen Tijdperk leven.

En het lijkt
alsof ze onder
een bepaalde
invloed staan.

De wand gaat vanzelf open... Er staan
allemaal machines... Het lijkt wel alsof...

Heel verrassend...

Zeg dat wel...

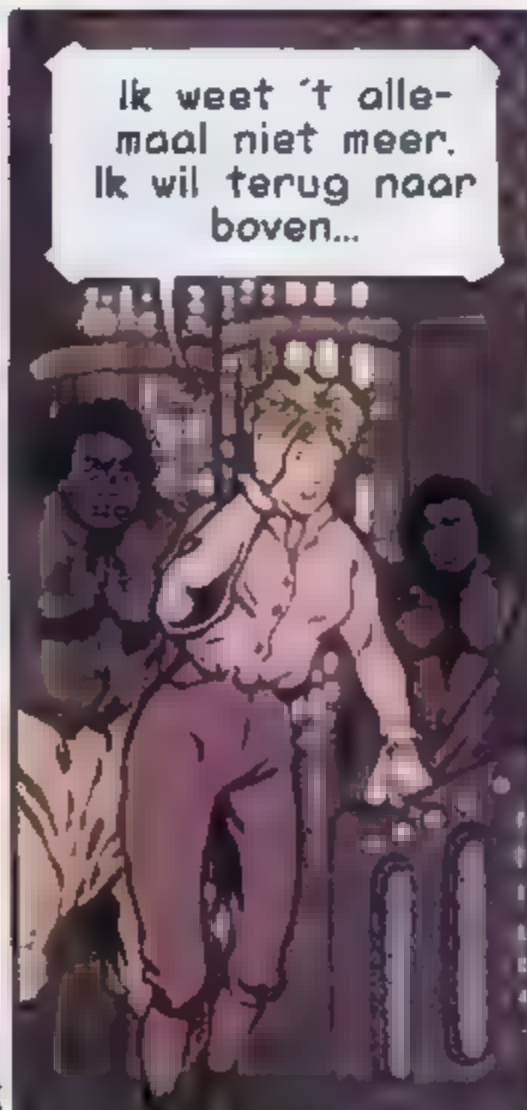

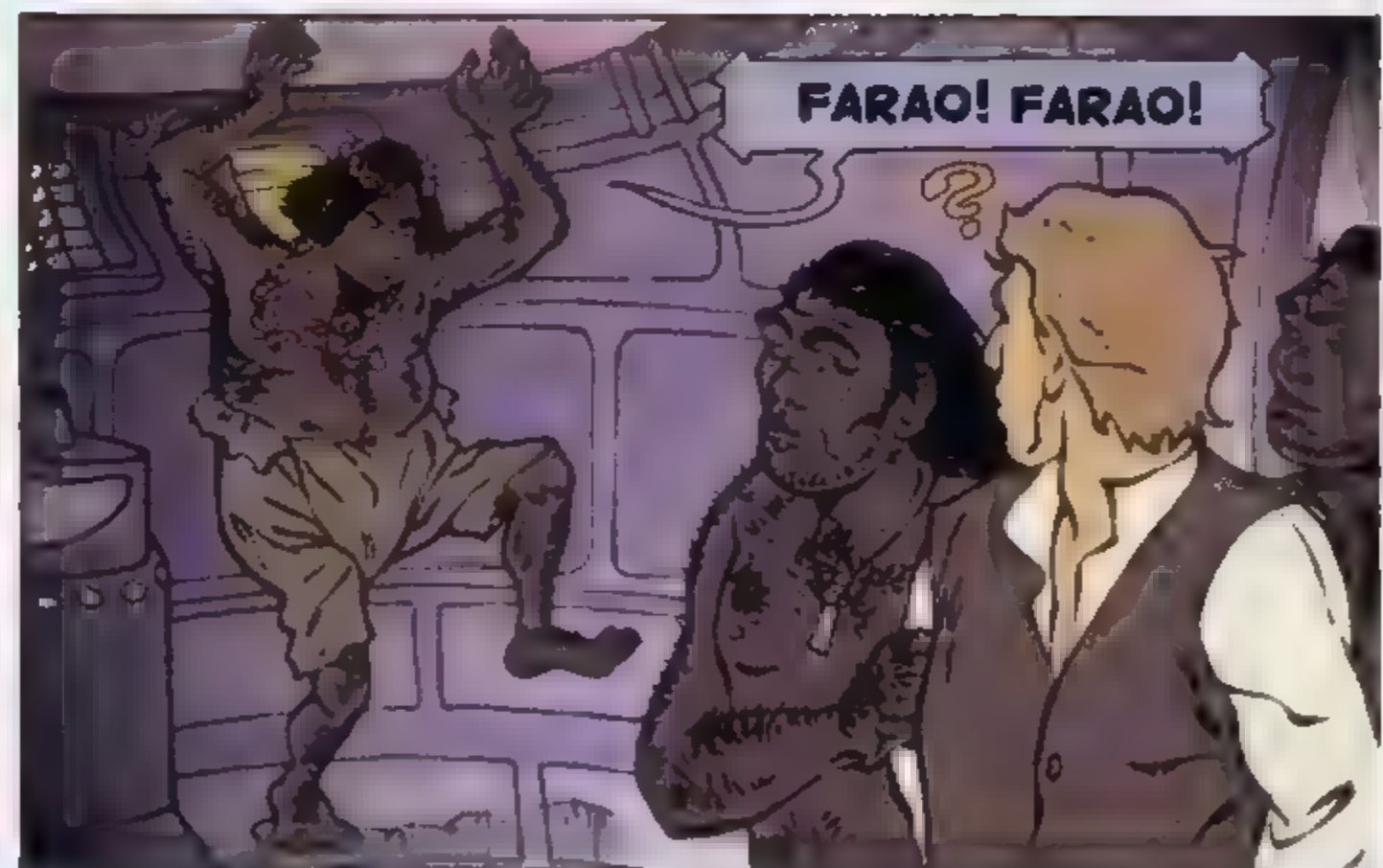
Het lijkt op niets dat bekend is.
En ik heb toch met mijn vader de modernste
laboratoria van de wereld bezocht.

Waar is de koning?

Ik weet 't alle-
maal niet meer.
Ik wil terug naar
boven...

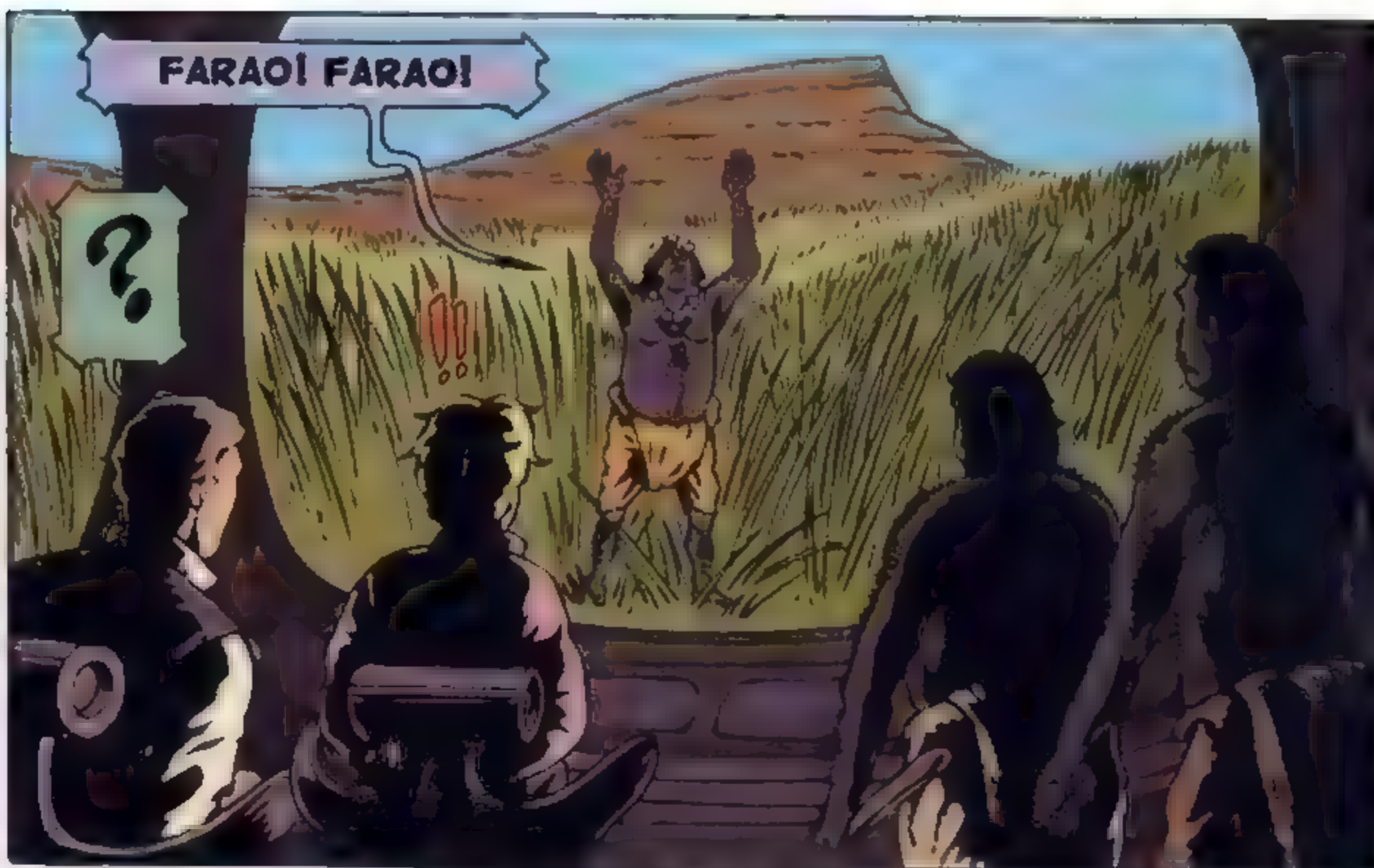

Ze hebben het touw
gelukkig niet al te
strak getrokken.

Bij mij wel.
De koning
heeft vast een
zwak voor je.

FARAO! FARAO!

?

FARAO! FARAO!

FARAO!

FARAO! FARAO!

Dat ziet eruit als een schijf
watermeloen...

Het is een vlie-
gende machine.

Dat kan toch niet?!

Nee. Dat gebeurt niet hier,
binnen in de Aarde. Je ziet
de hemel.

Het heeft wel iets majestueus,
dat neerkomen van een onbekend
voorwerp tussen die aapmensen...

Hoe kunnen we dit zien, als
het in de openlucht gebeurt?

Misschien is het een
bewegende foto. Alles
is mogelijk in het bin-
nenste van de Aarde.

Maar de echte vraag is
van wanneer dateren die
beelden?

Ik weet niet waar we naartoe
gaan, maar we gaan wel snel!

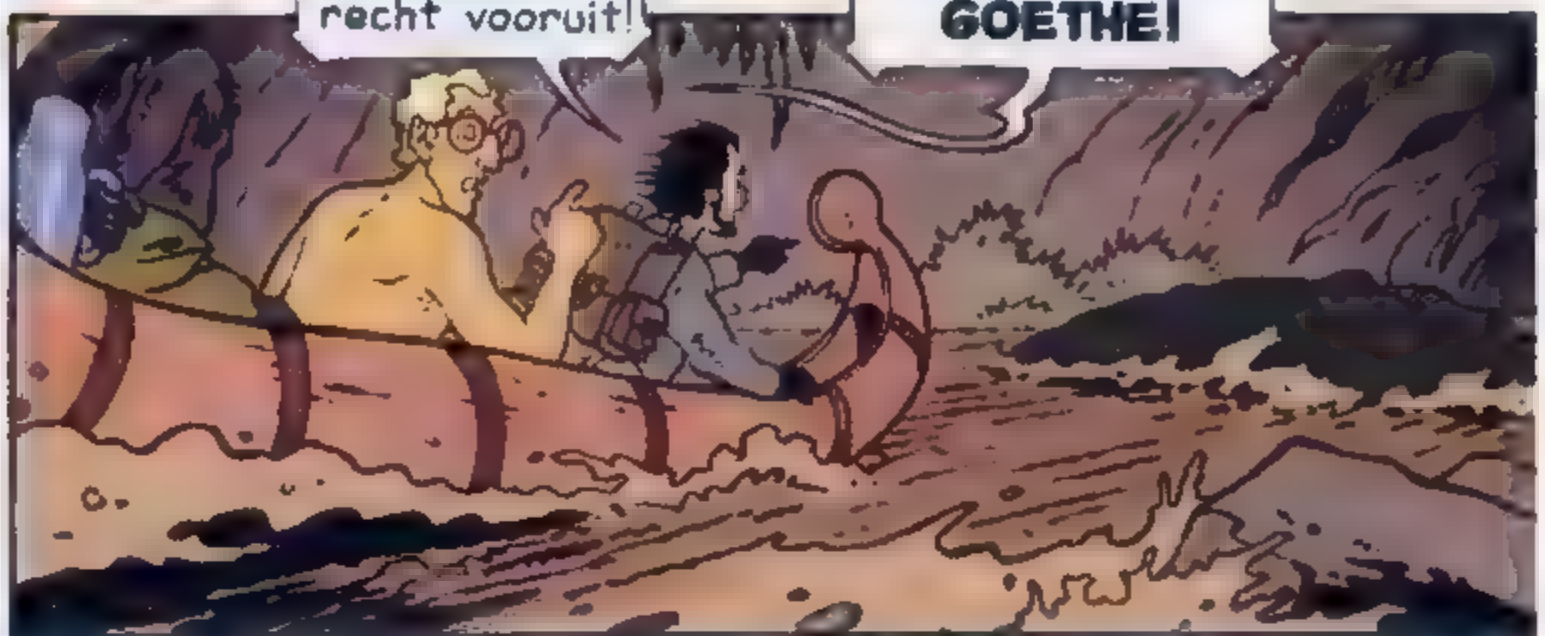
Opwindend, hè?

Ik kan er niet echt van genie-
ten... Mijn dochter is verdwenen,
misschien is ze verdronken...

Obstakel
recht vooruit!

REMMEN,
GOETHE!

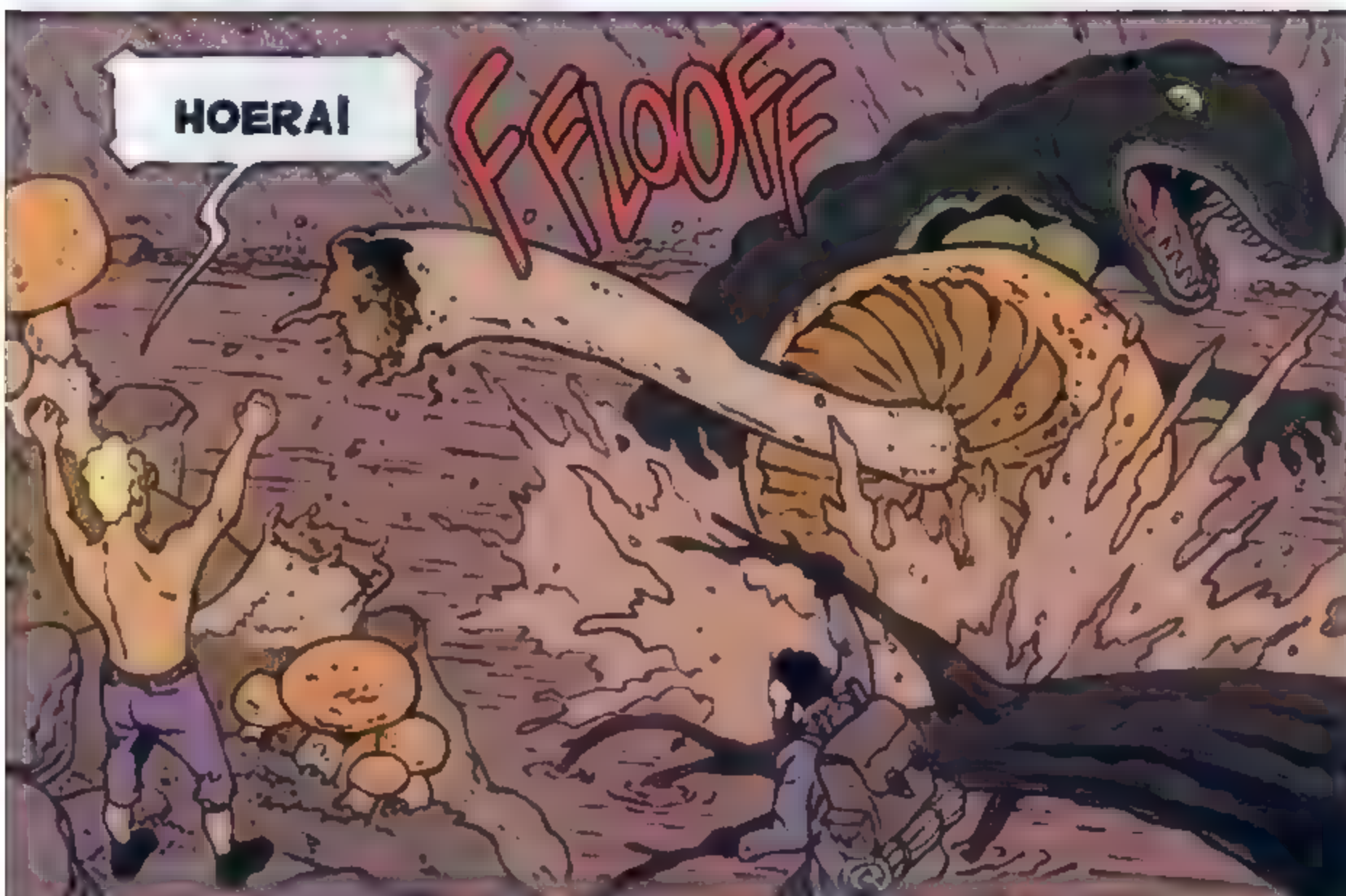
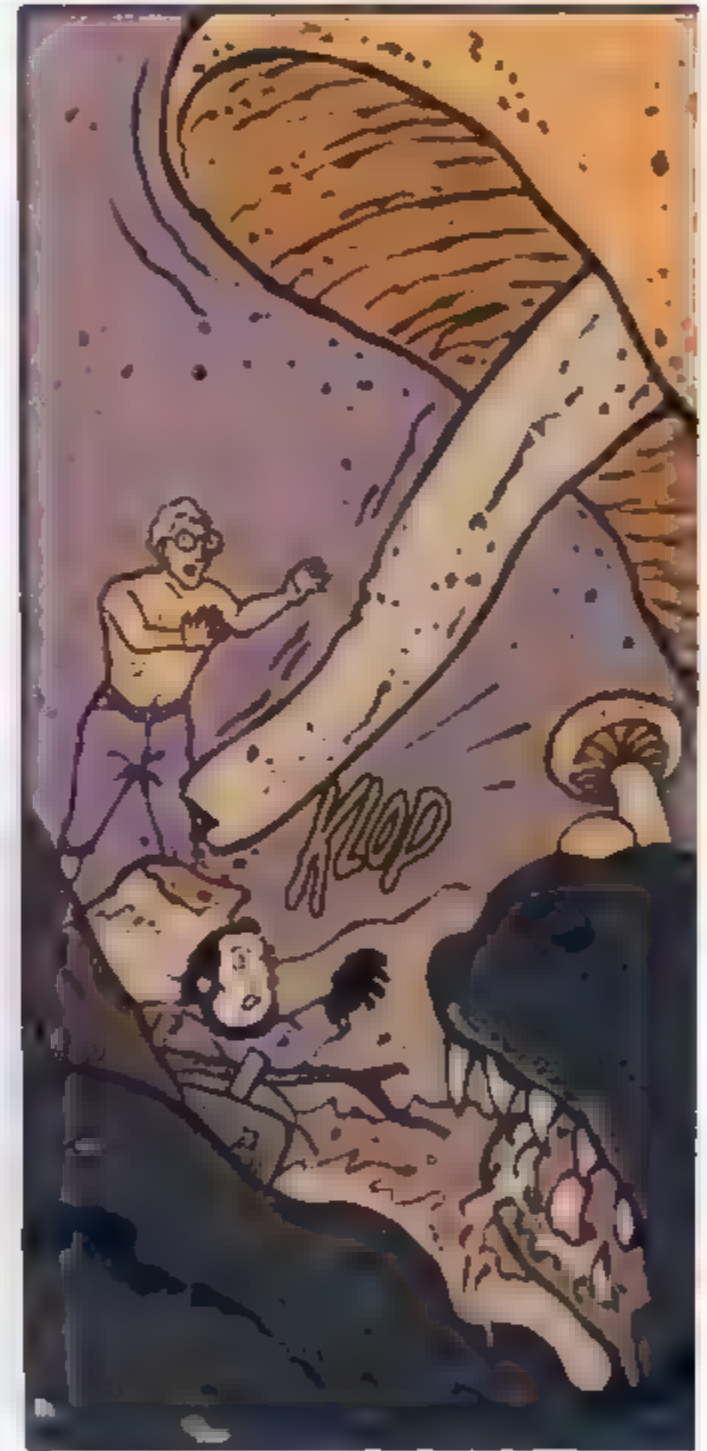
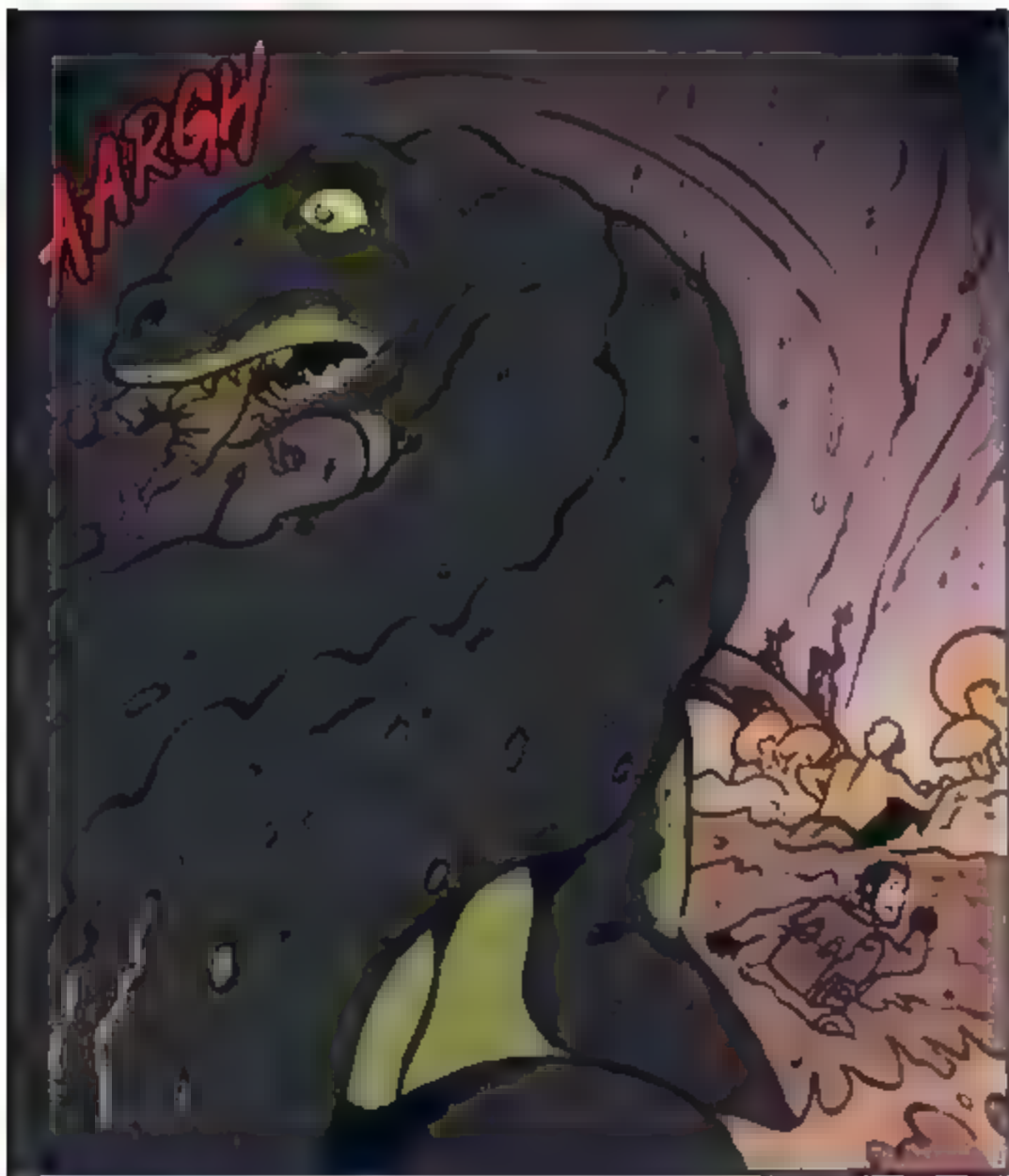
KRAK

RRR
BOOM

VLUG, JORIS! VLUG!

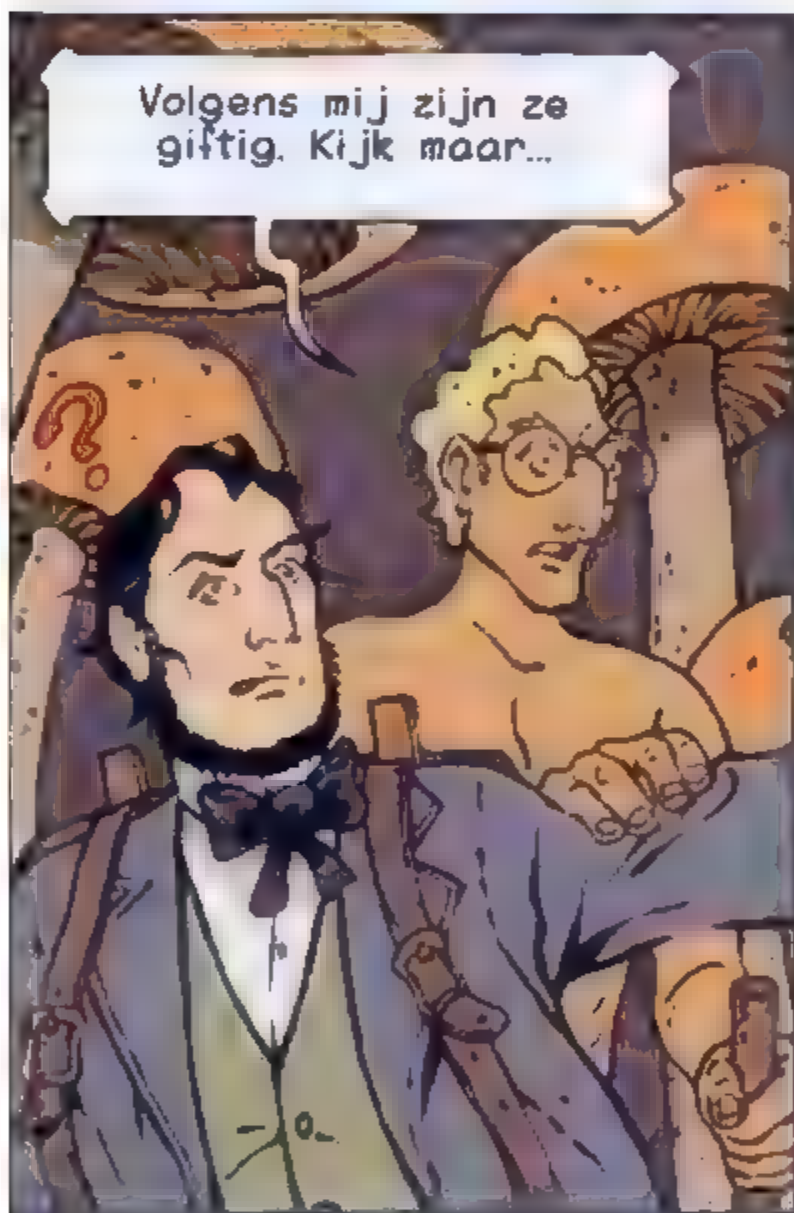

Moet u zien wat hier groeit!

Ja. Reuzenpaddestoelen.

Ach, wat uit hun krachten gegroeide champignons.

Volgens mij zijn ze giftig. Kijk maar...

Hartstikke zuur, zou die arme Axel zeggen.

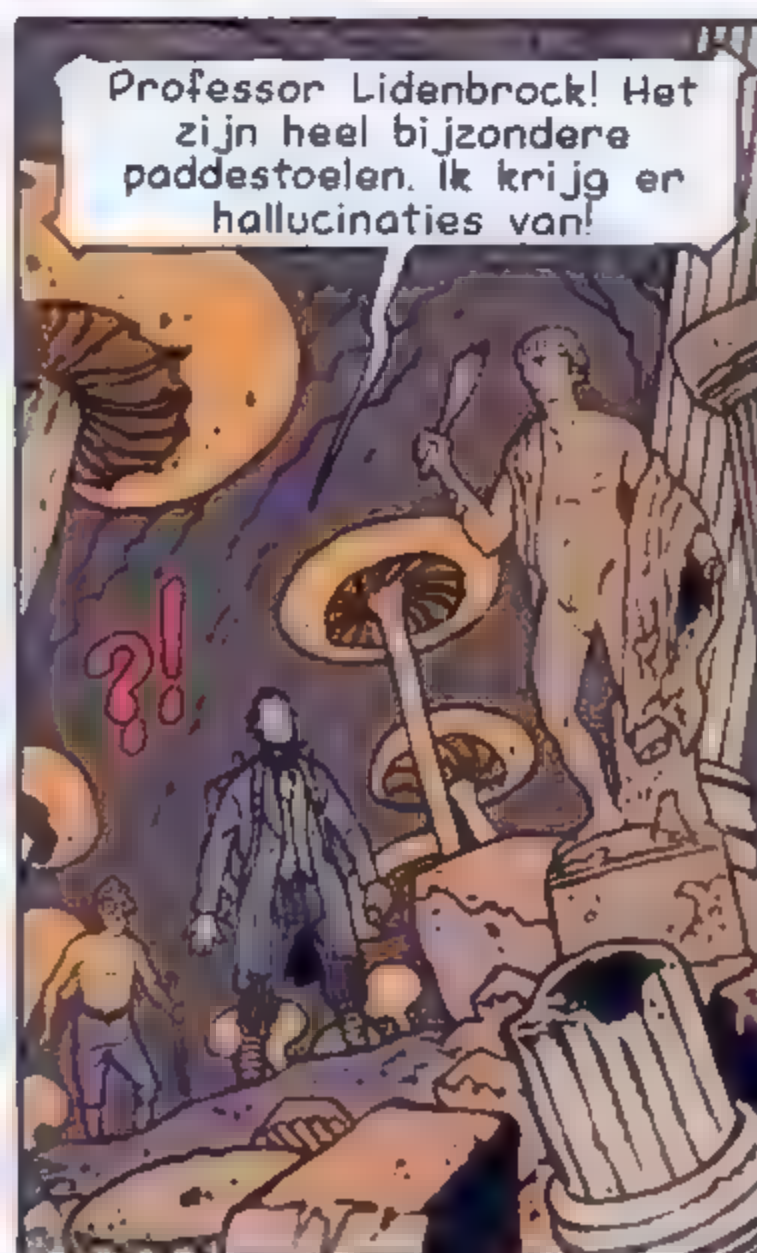
Er komt geen eind aan. Uitgestrekter dan het Zwarte Woud.

En die stilte... Die doodse stilte...

Het wordt minder dicht... Ik hoor het fluiten van vogels.

Ja, die vogels kennen we. Pterodactylen en zo meer.

Professor Lidenbrock! Het zijn heel bijzondere paddestoelen. Ik krijg er hallucinaties van!

Griekse hallucinaties, zeker. Beelden, friezen... Ja, ja, ik ook. Heel vreemd...

Volgens mij zijn we dood
en is dit het voorportaal
van de hel.

Een heel interessante
hypothese, geachte
collega. Maar één ding
laat me niet los...

Denk je dat er naakte
danseressen in de hel
zijn?

Ik ben een positieve geest.
We leven nog. Dat is een feit.
Zo is deze Griekse tempel.
Maar wat doet hij hier, vele
kilometers onder de grond?

Er zijn net zulke
beelden gevonden in
het graf van koning
Minos. En dan zijn er
nog al die voorwer-
pen van...

...goud!

Honden... ezels... paarden... vissen...
zeemeerminnen... allemaal van goud!

Het ligt hier gewoon voor
het grijpen...

OEPS!

Een put... Een peilloos diepe
put...

Wat zeg je me daar, Joris? Spreek duidelijk. Ik versta niet wat je zegt!

Ah, de toegang tot een kerker. Net zoëen als je aantreft in kasteel Hauenstufen. Een vreemde mengeling van tijdperken.

Waarom neem je geen foto's, Joris? Dit Duizend-en-één-nacht-paleis verdient het vereeuwigd te worden. En zijn ontdekker ook.

Ja, postuum, zeker!
Ha, ha, ha, ha!

Waarom doe ik dat nou?
M'n arme leermeester
vond me altijd al veel
te impulsief.

Bloemen... Er worden kennelijk
nog steeds diensten gehouden...

Nog één opname van dit
Kretensische fries...

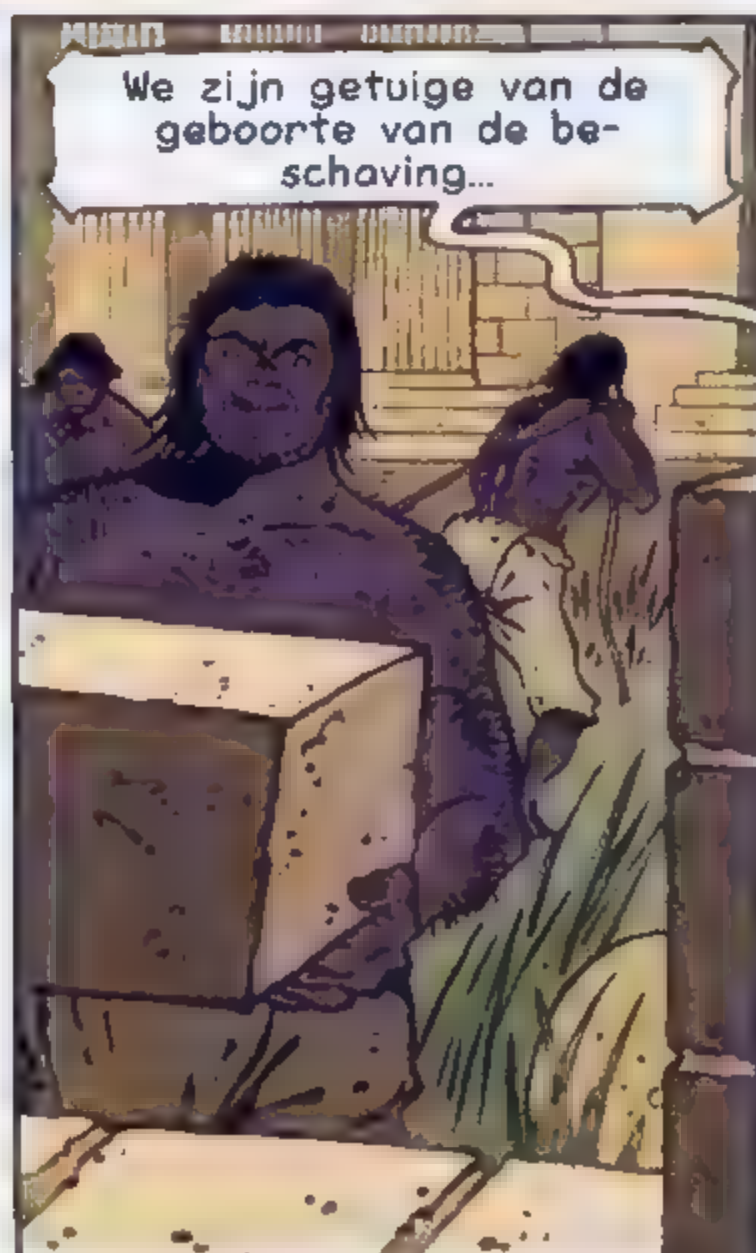
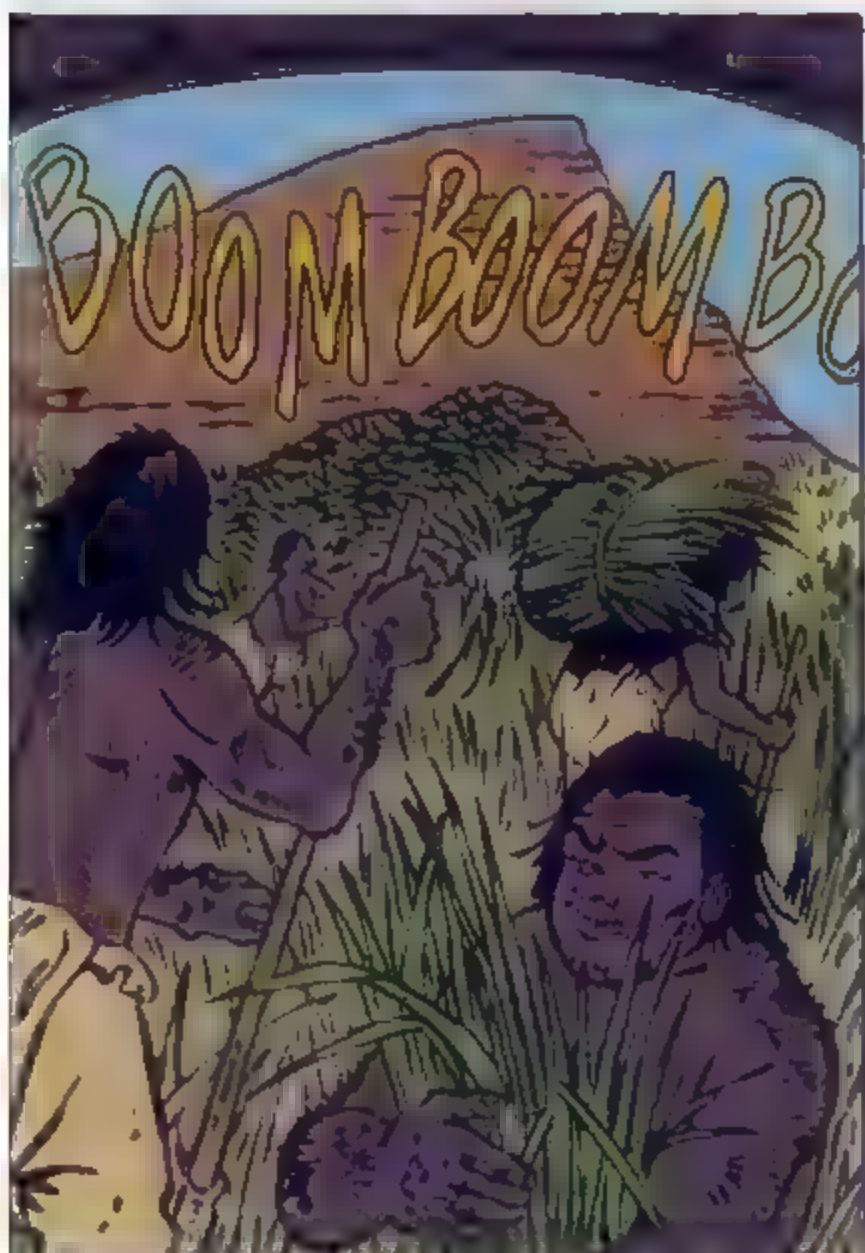
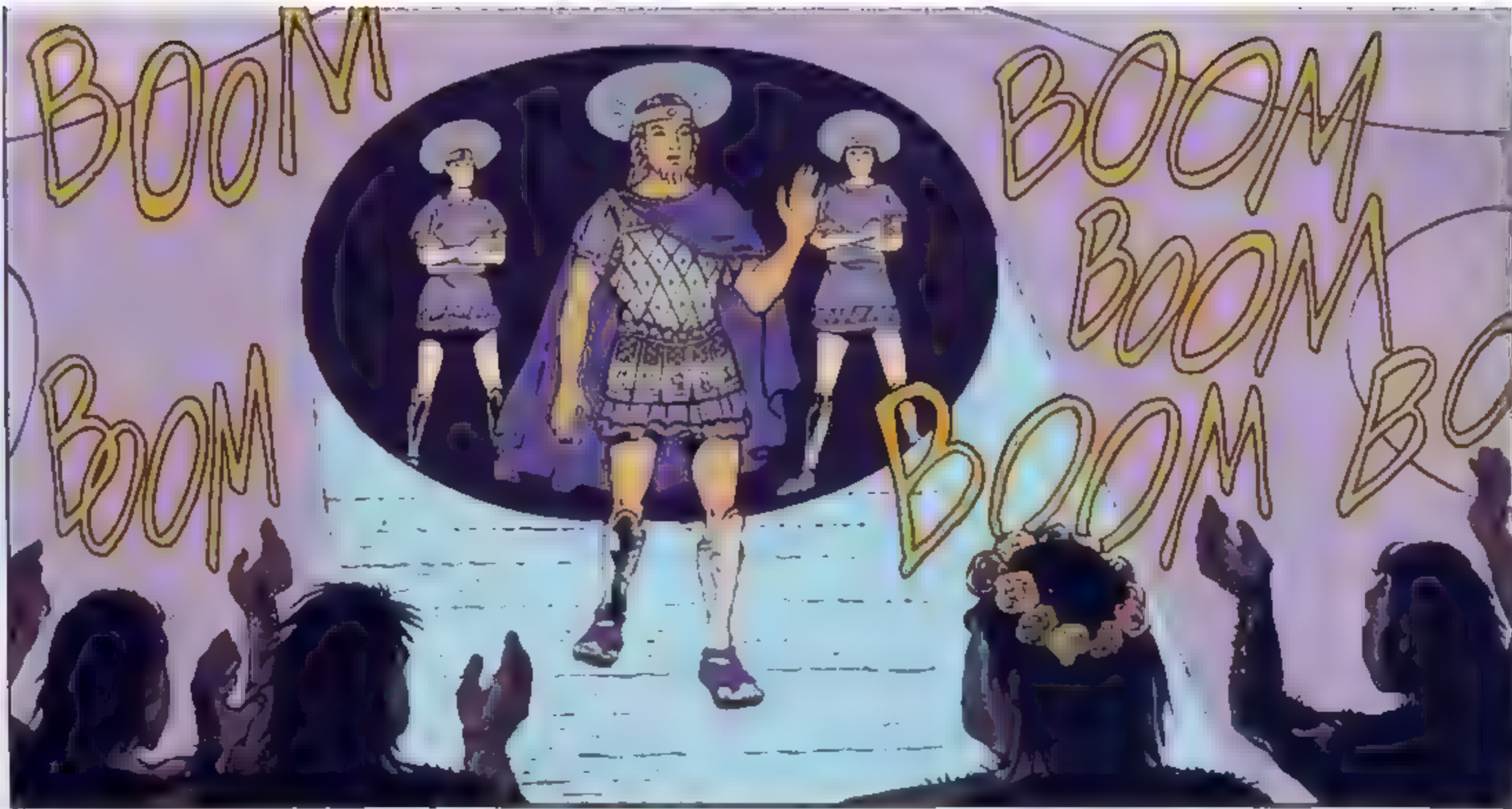

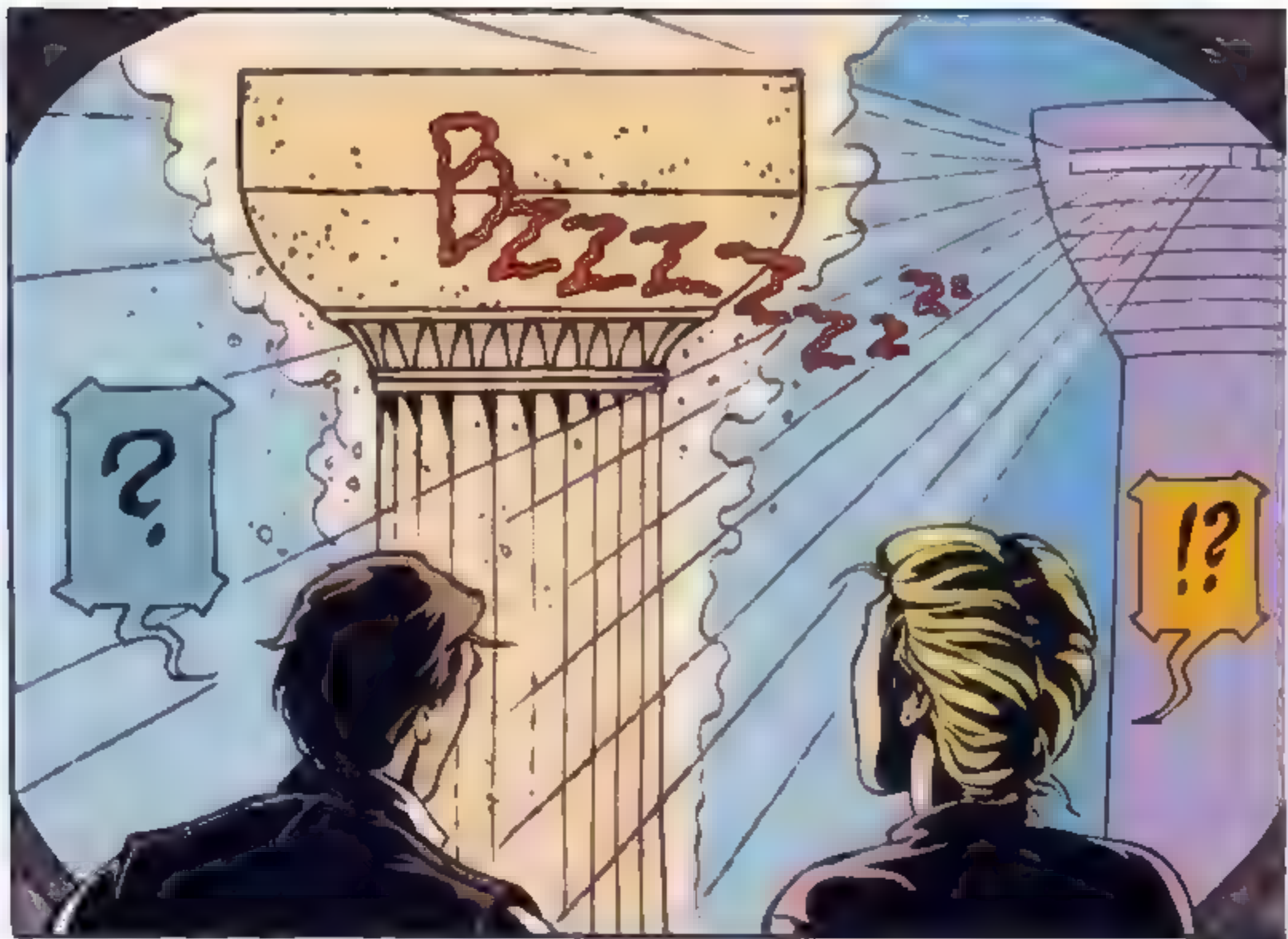
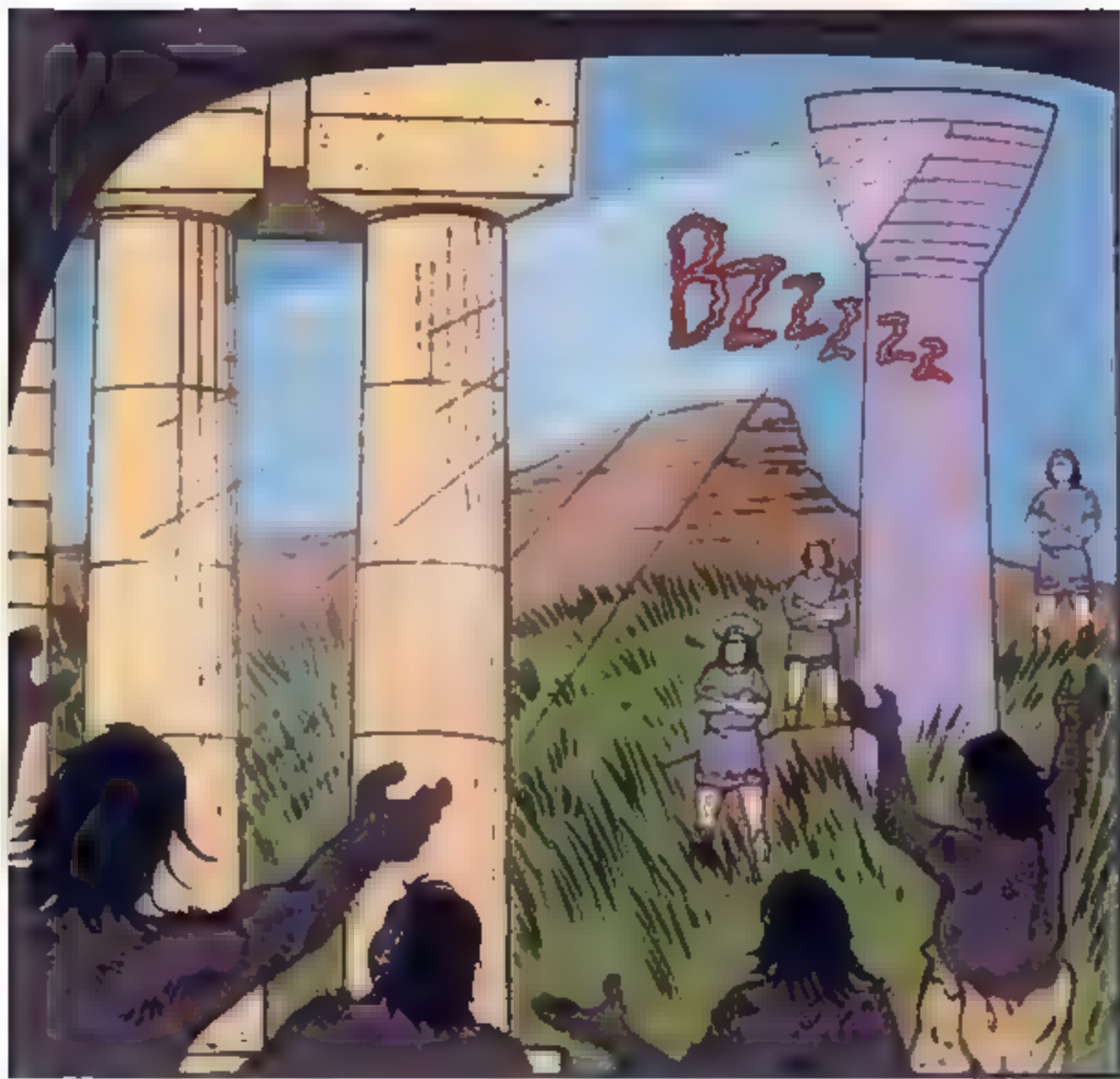
Dat apparaat heb ik niet meer
nodig. Weg ermeel! Het gaat ten-
slotte om de platen.

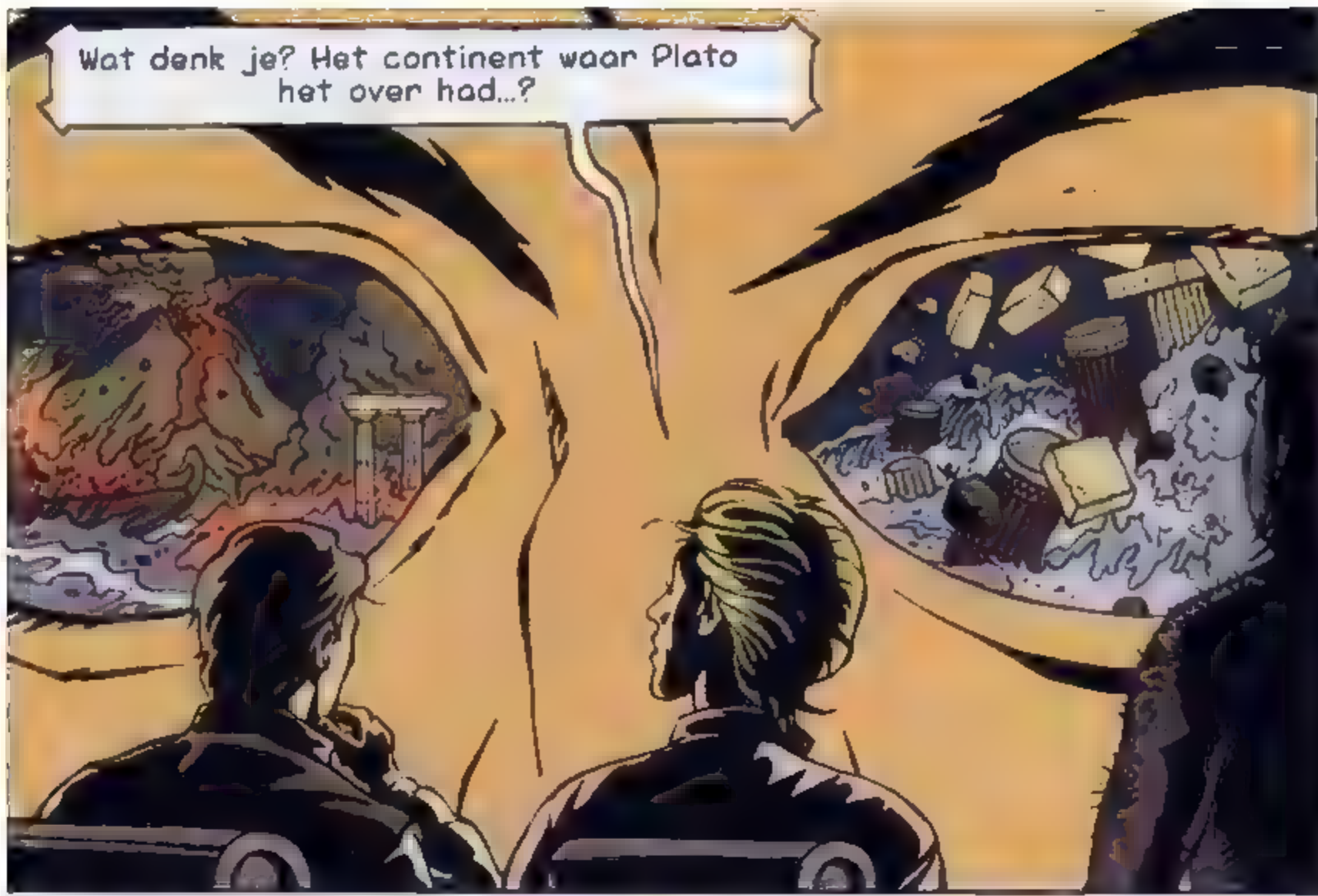

En nu heb ik plaats
voor een zakcentje: het
kapitaal voor m'n vol-
gende expeditie.

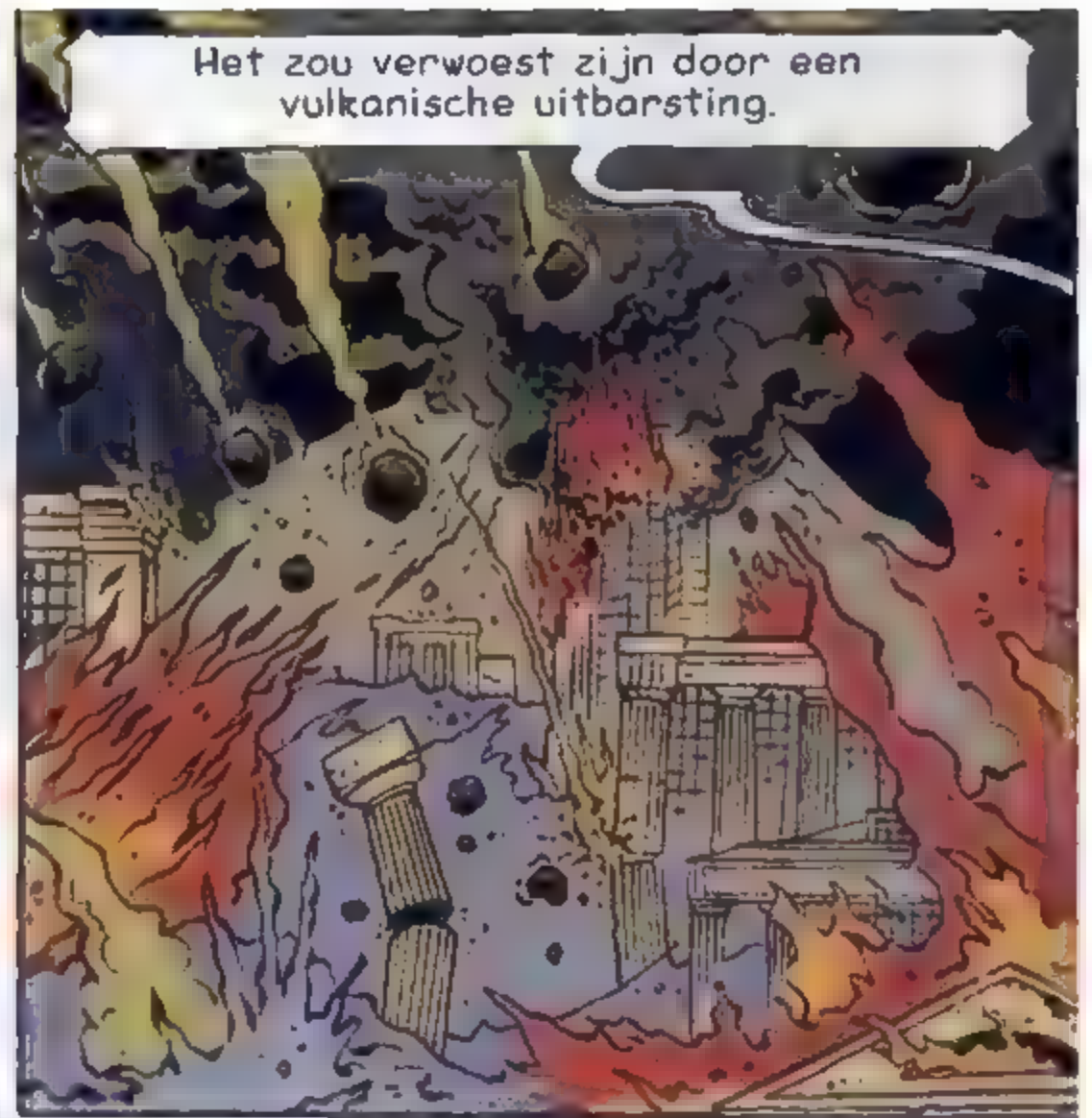

Wat denk je? Het continent waar Plato
het over had...?

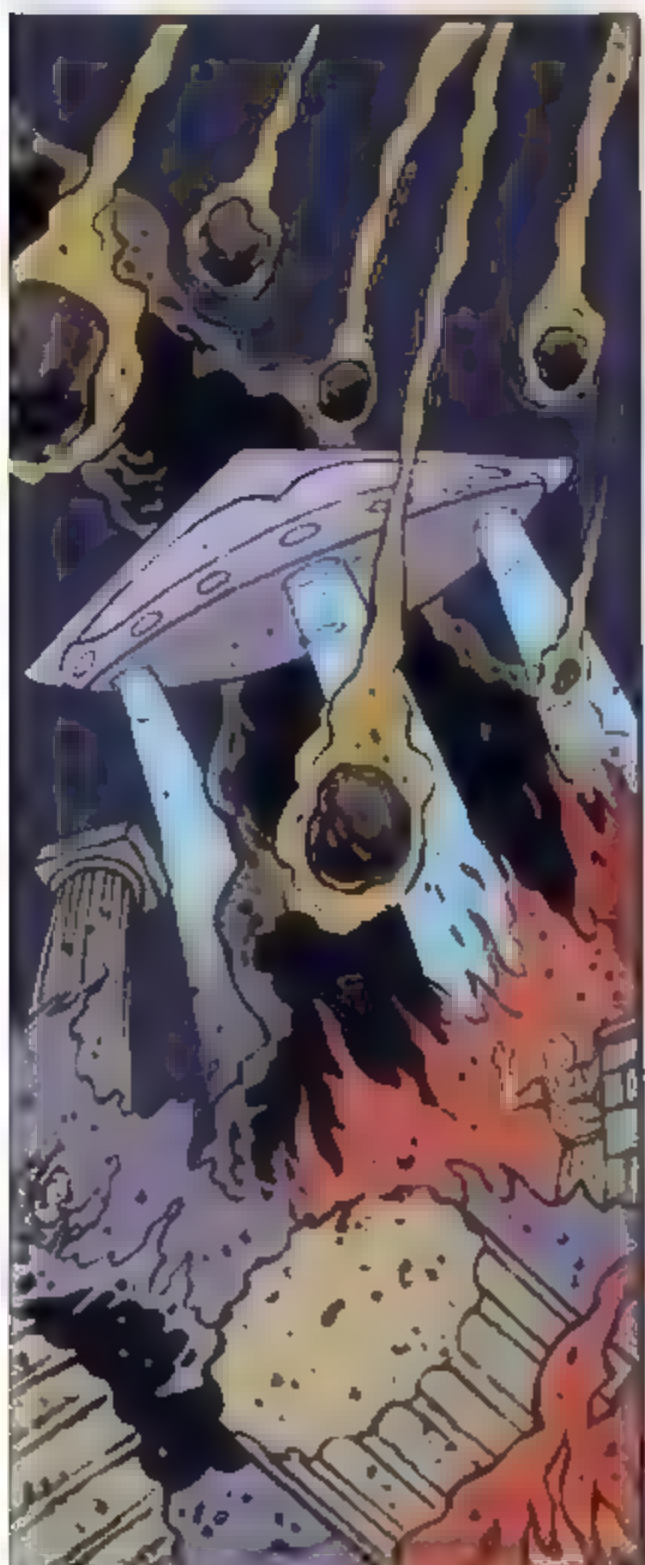
Het zou verwoest zijn door een
vulkanische uitbarsting.

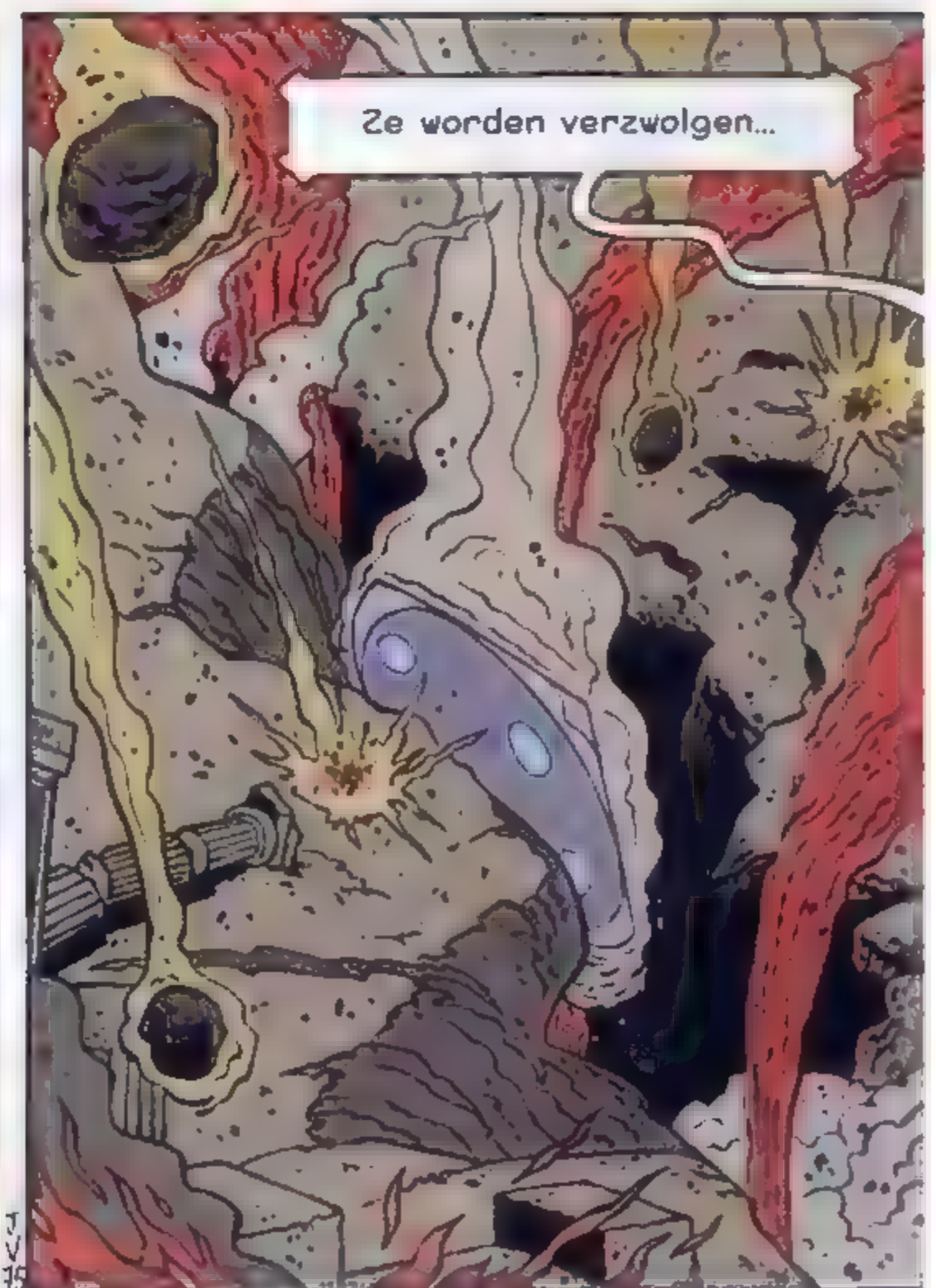
Arme mensen...

Daar is de vliegende
machine weer!

MIJN GOD!

Ze worden verzwoegen...

10.000 voet onder de aarde,
zonder bril. Als ik een
pessimist was, zou ik de
moed verliezen.

Gelukkig word je minder bijziend
naarmate de leeftijd voortschrijdt.

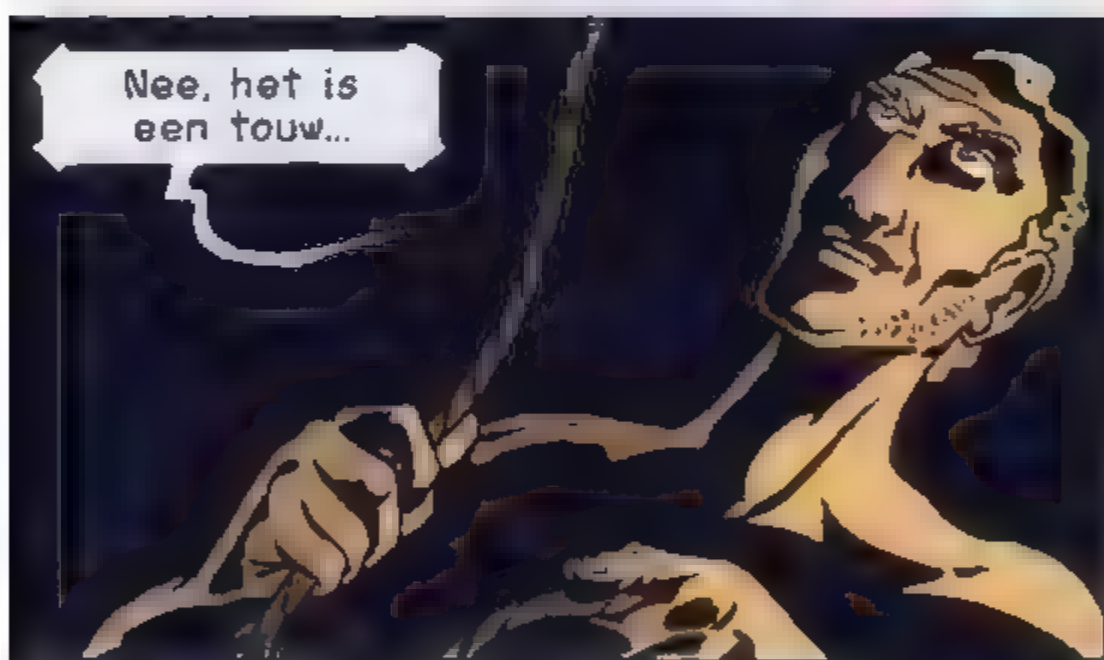
Hard als graniet.
Daar kun je geen treden
in uithakken...

Aaaah! Een slang!

Nee, het is
een touw...

Pakkevast... bofeklim,
bitte.

Raar taalt je...
en dat in een
Griekse tempel!

Maar ik ver-
baas me nu
nergens meer
over...

Vierden ze in de
oudheid ook al
carnaval?

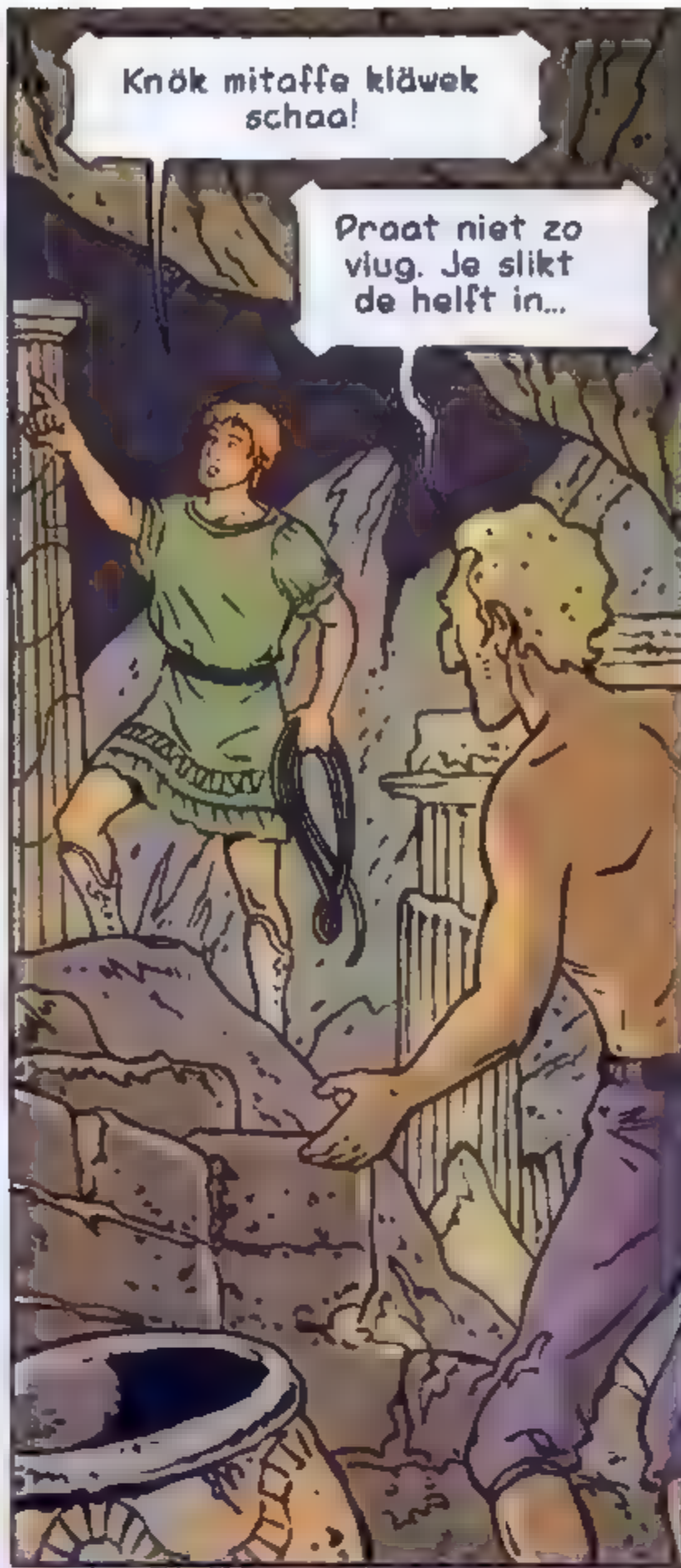

Hans! Wat goed je heel-
huids terug te zien!

Nog altijd even solide! Hoe
kom je aan dat kostuum?

Klā
denk ast.

Knök mitaffe klāwek
schaa!

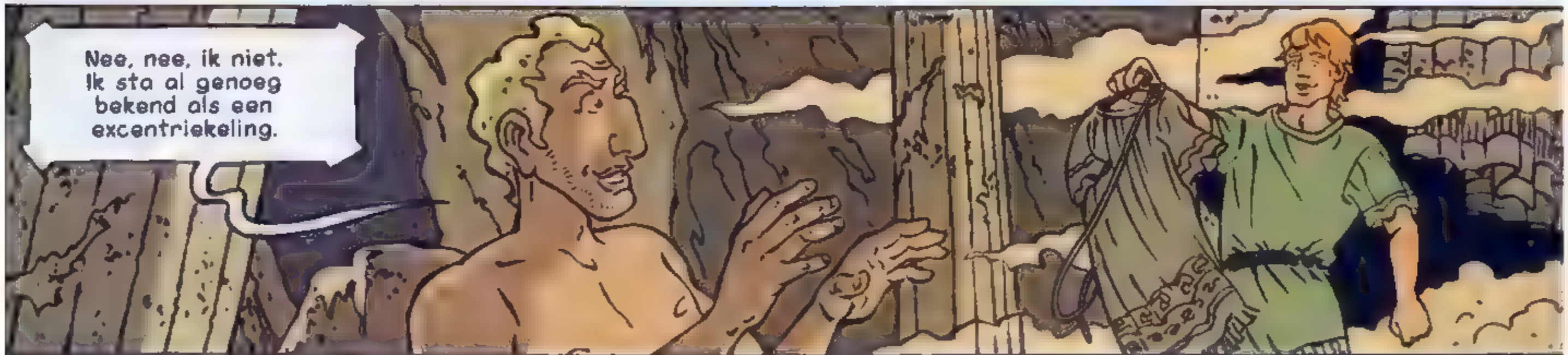
Praat niet zo
vlug. Je slikt
de helft in...

Je bent je kleren kwijtgeraakt in
een gevecht met de aap-mensen...?

En toen heb je een uitgebreide
garderobe gevonden en daaruit
iets gekozen...

Nee, nee, ik niet.
Ik sta al genoeg
bekend als een
excentriekeling.

In perfecte staat. Ietsjes vochtig.
God weet hoe oud dit is...

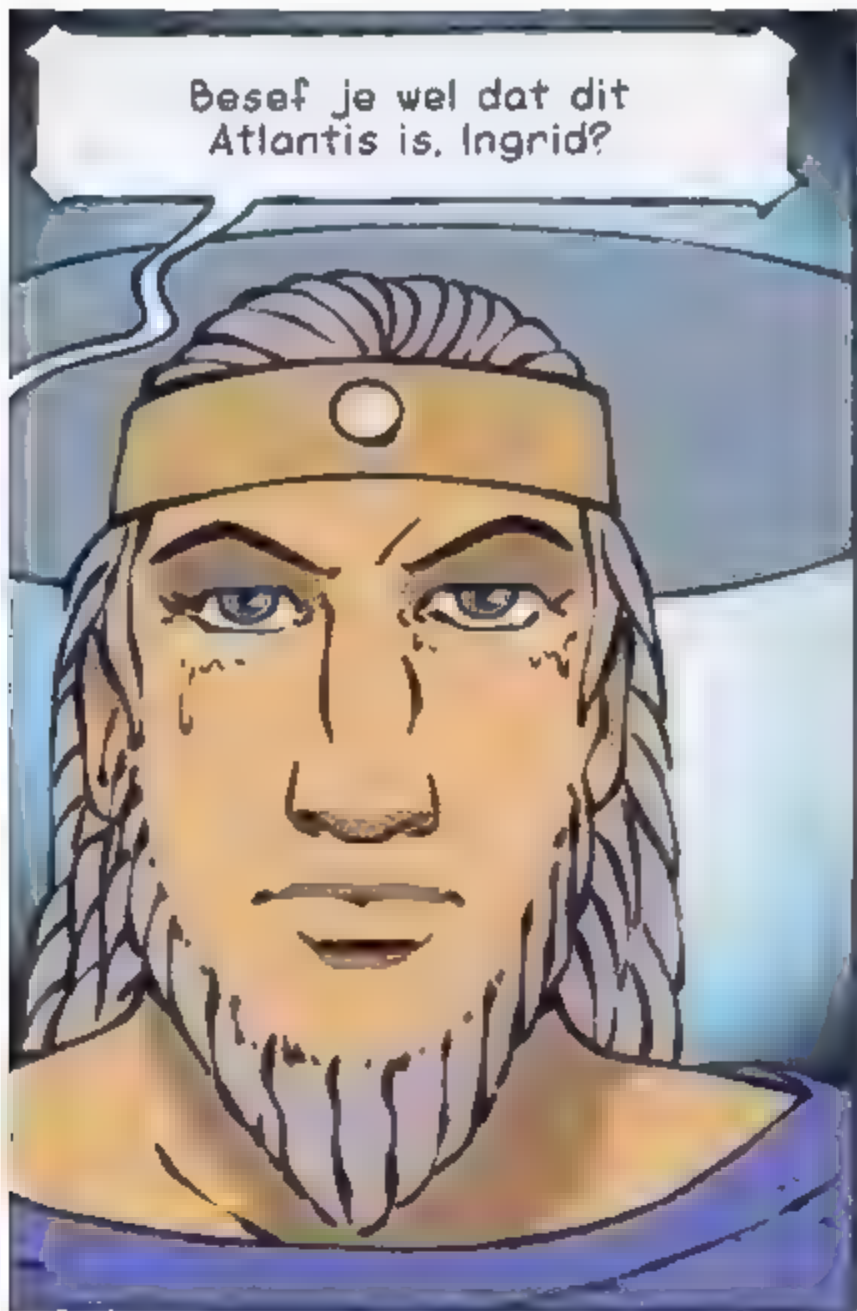
En m'n dochter? Mo dogter?
Heb je haar gezien?

Ingrid? Taraka
flu voloī.

Levend? Dan is
alles in orde!

SLÖ
SLÖ SLÖ TELS!

Het lijkt wel een
amfitheater.

Schiet op, stellet je
buideldieren!

Die stem...

Dat is vader!

Wat een geluk! We
zijn weer verenigd!

En Hans?

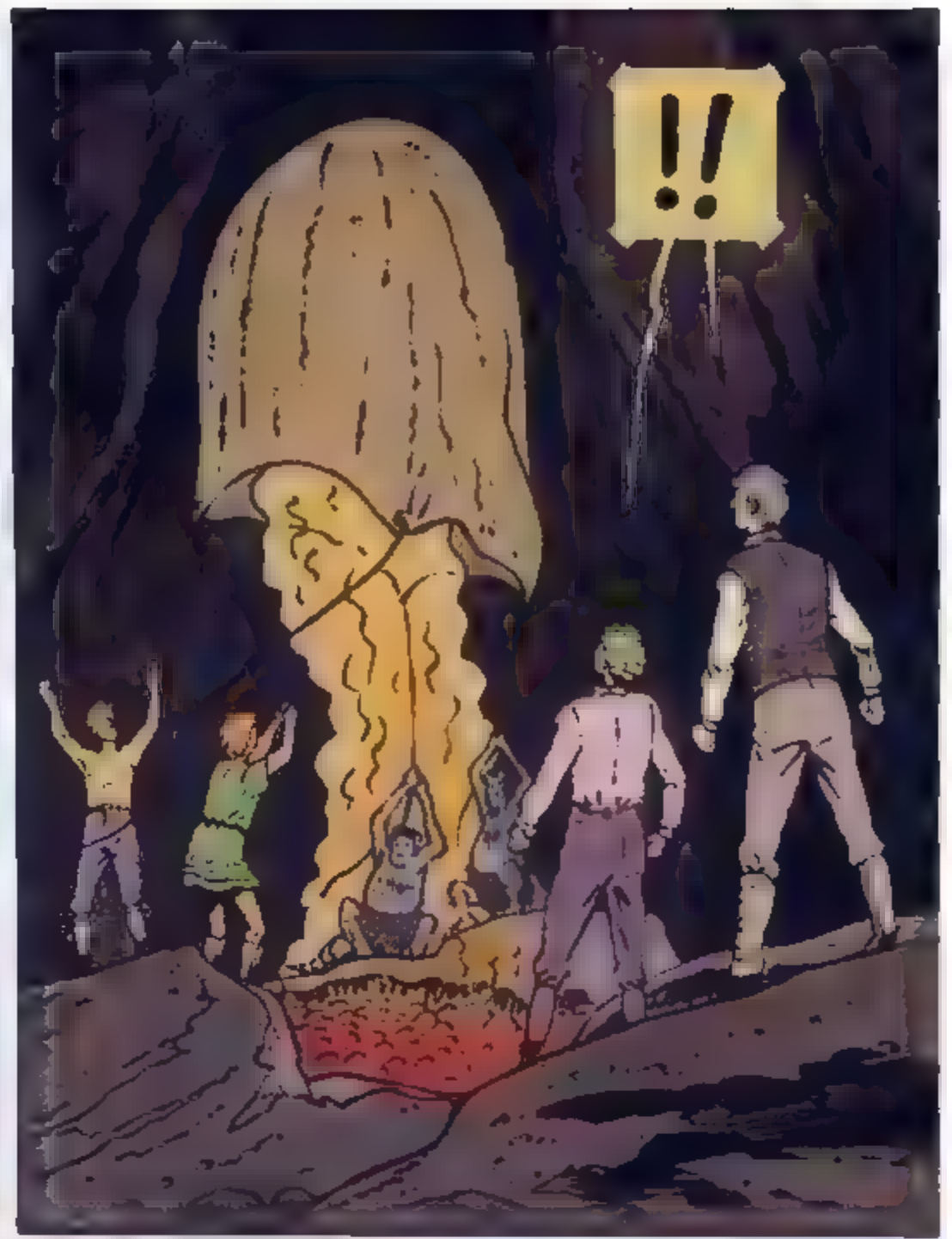
Je weet hoe buitengewoon
praktisch hij is.

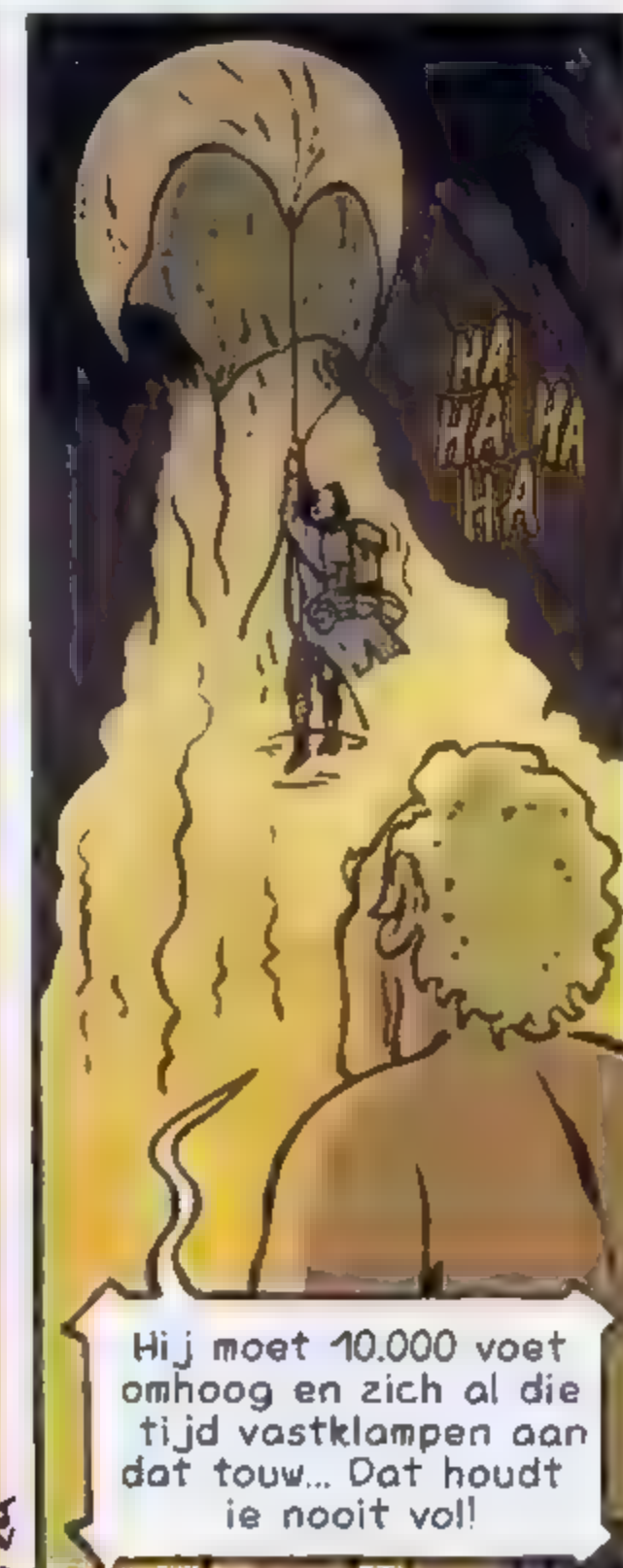
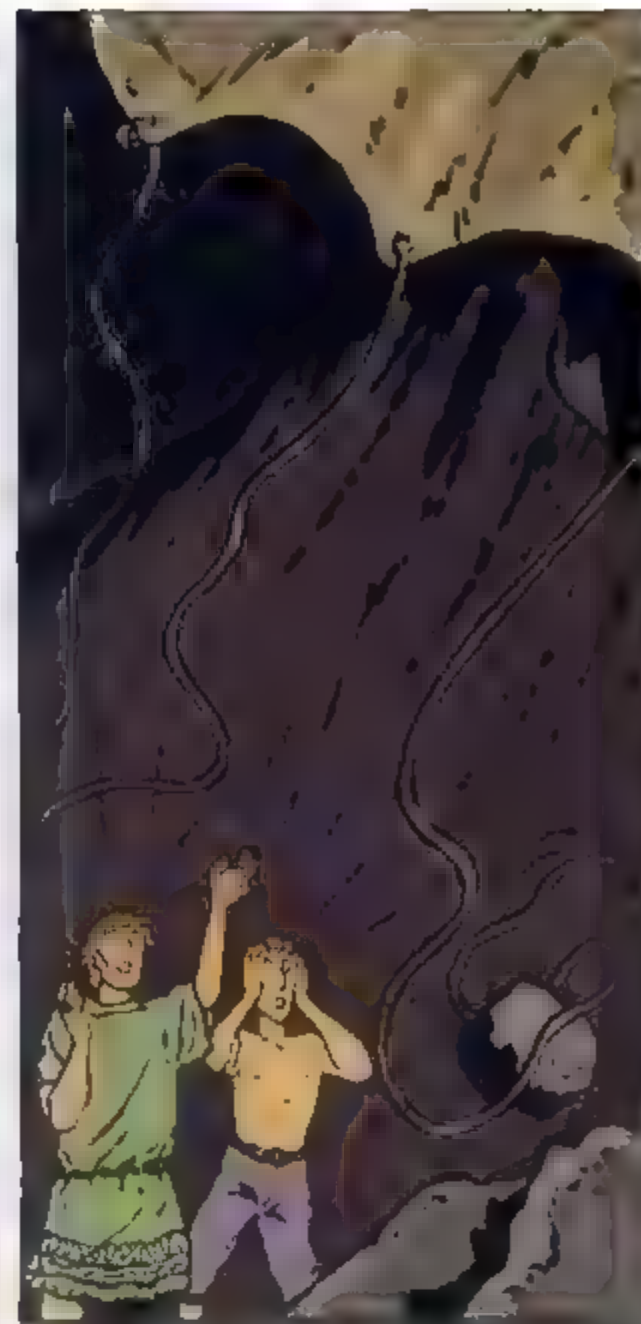
We hebben ontdekt dat het
dorp aan een lava-meer ligt.
Hij is nu bezig om ons weer
naar de oppervlakte te
brengen.

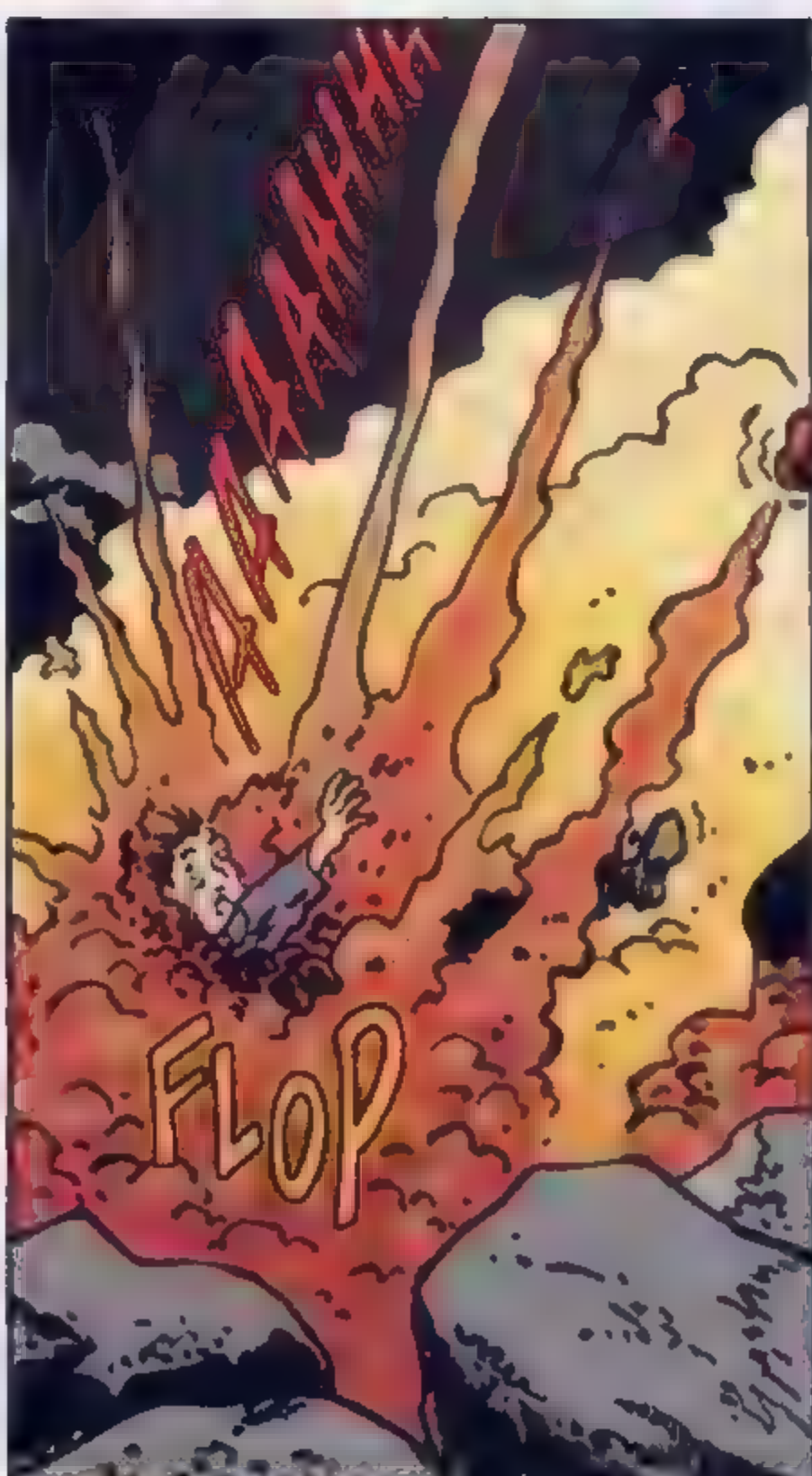
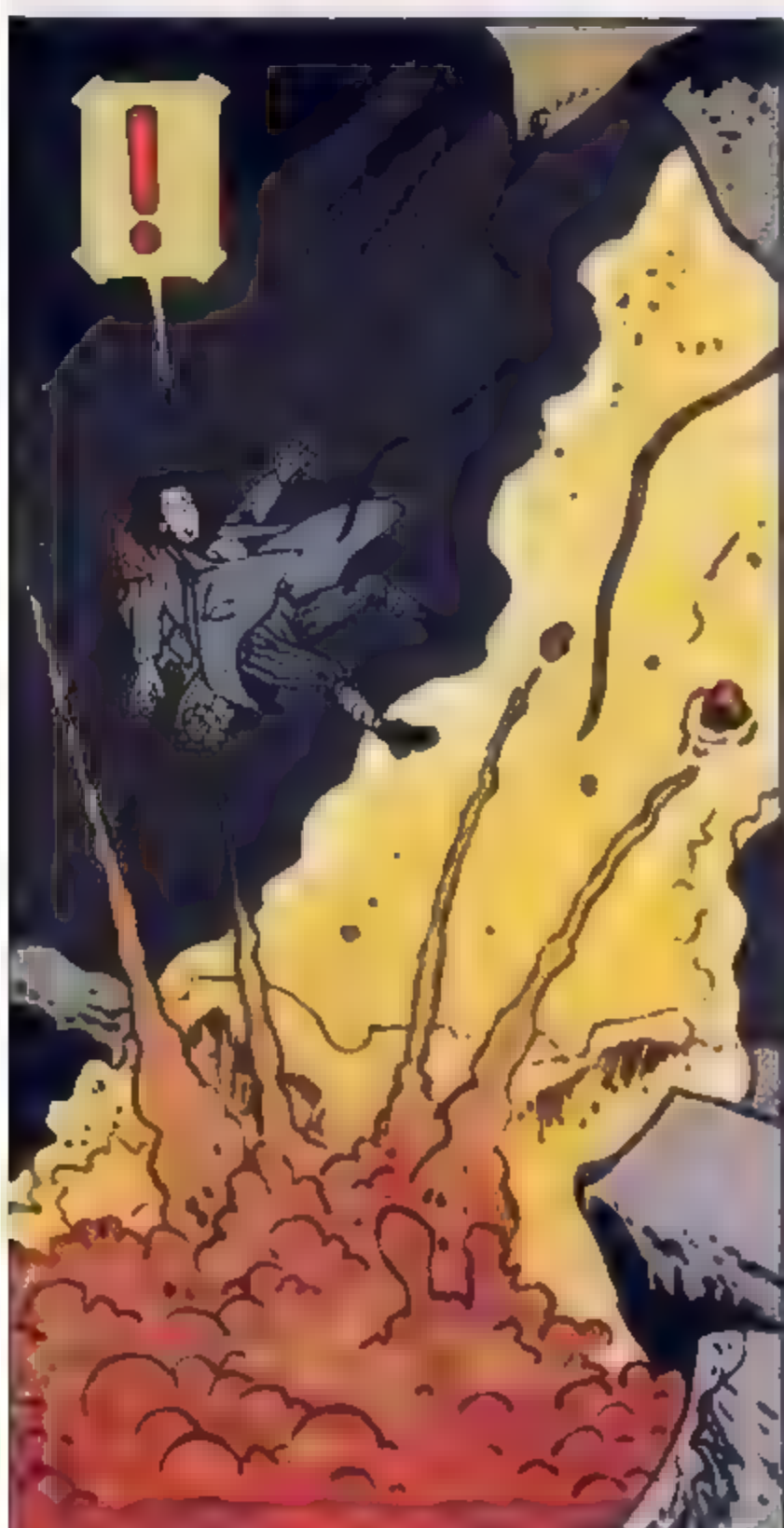
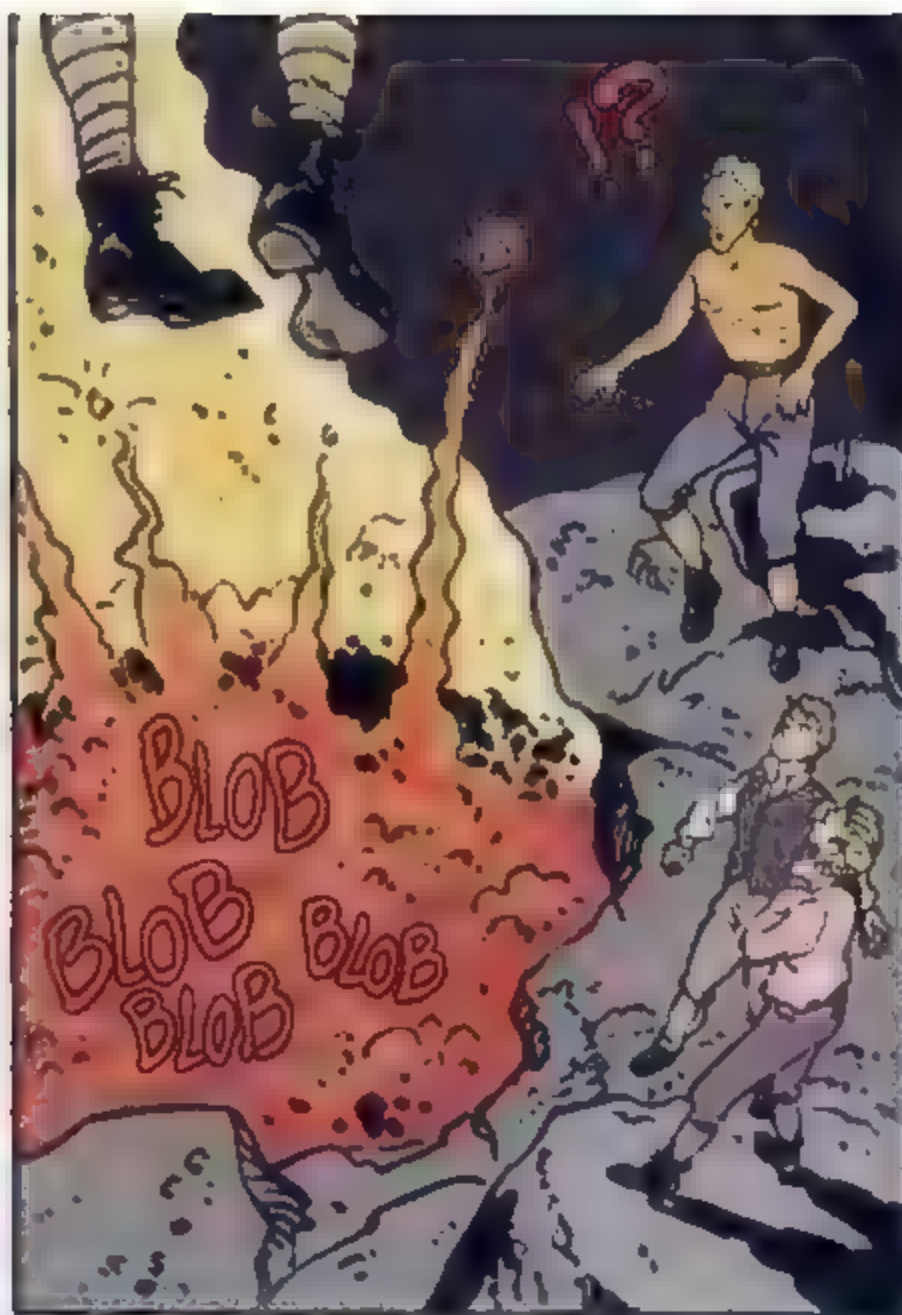
Hoe dan?

Momentje, Axel. Ik moet die
twee sympathieke hybriden in de
gaten houden. De kangoermensen
zijn misschien wel het meester-
werk van de schepping.

Die brave Hans heeft nooit gehoord van
Montgolfier en de eerste luchtballonnen.
En toch gaat hij een ballon maken.

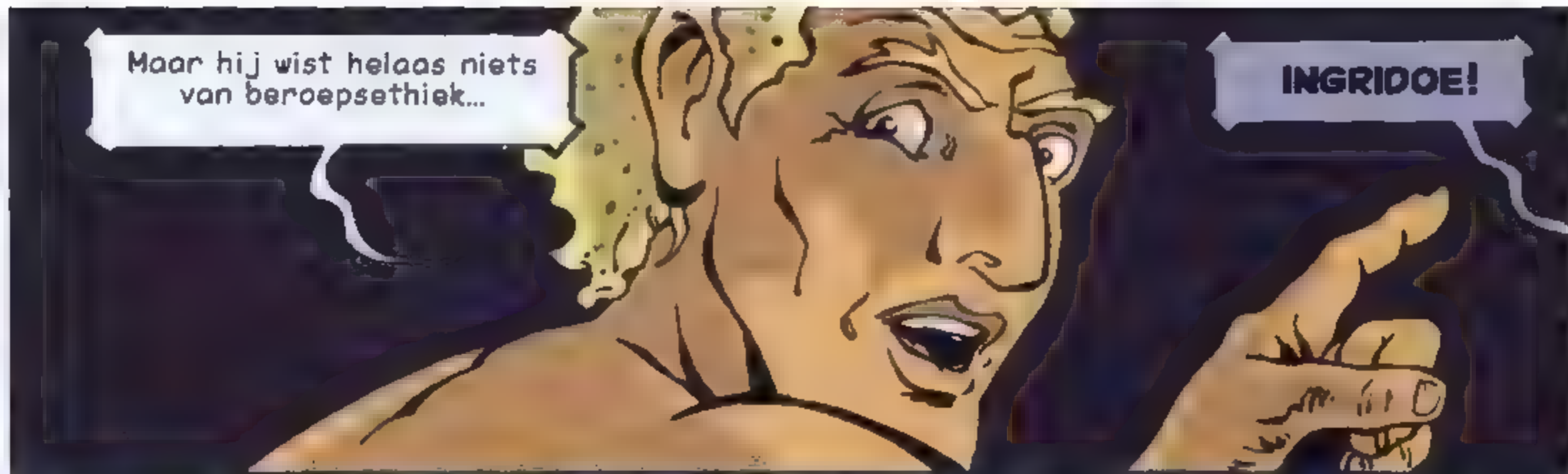

Wat een gruwelijke dood... Hij was een schurk, maar ook een echte wetenschapsman. De parthenogenese van de amoeben in het Krijt had geen geheimen voor hem.

Maar hij wist helaas niets van beroepsethiek...

INGRIDOE!

Ah, daar hebben we de figuranten...

Misschien willen ze Iphigenia gaan opvoeren...

Het lijkt me meer op een Requiem...

De aapmensen of de kokende lava. Leuk dilemma...

Ik heb de revolver van Joris gehouden als souvenir...

Prachtig! Dan kunnen we proberen een doorgang te forceren!

Ik kan beter overweg met microscopen dan met revolvers, maar volgens mij...

...zijn alle patronen afgeschoten. Het magazijn is leeg.

Ik snap het al.

Wacht!

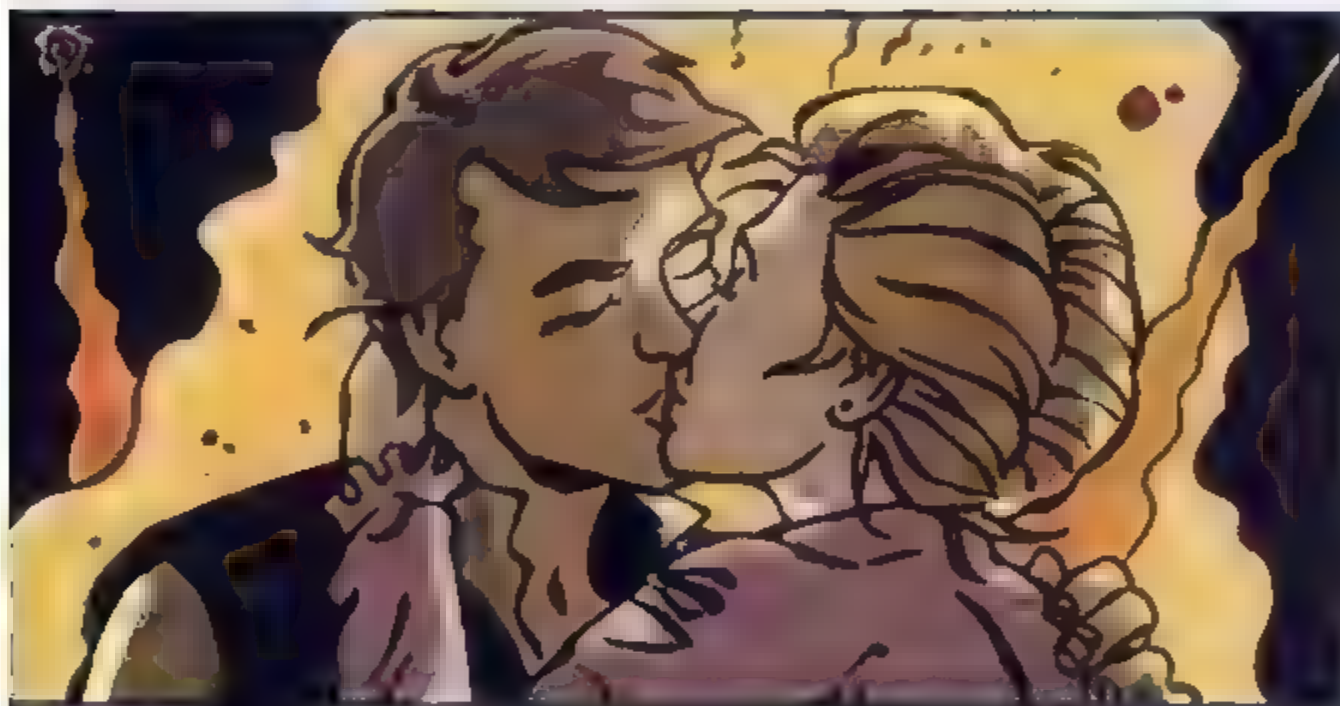

Ik heb geen zin in een aapmens als verloofde. Als dochter van een arme geleerde, heb ik trouwens geen bruidsschat.

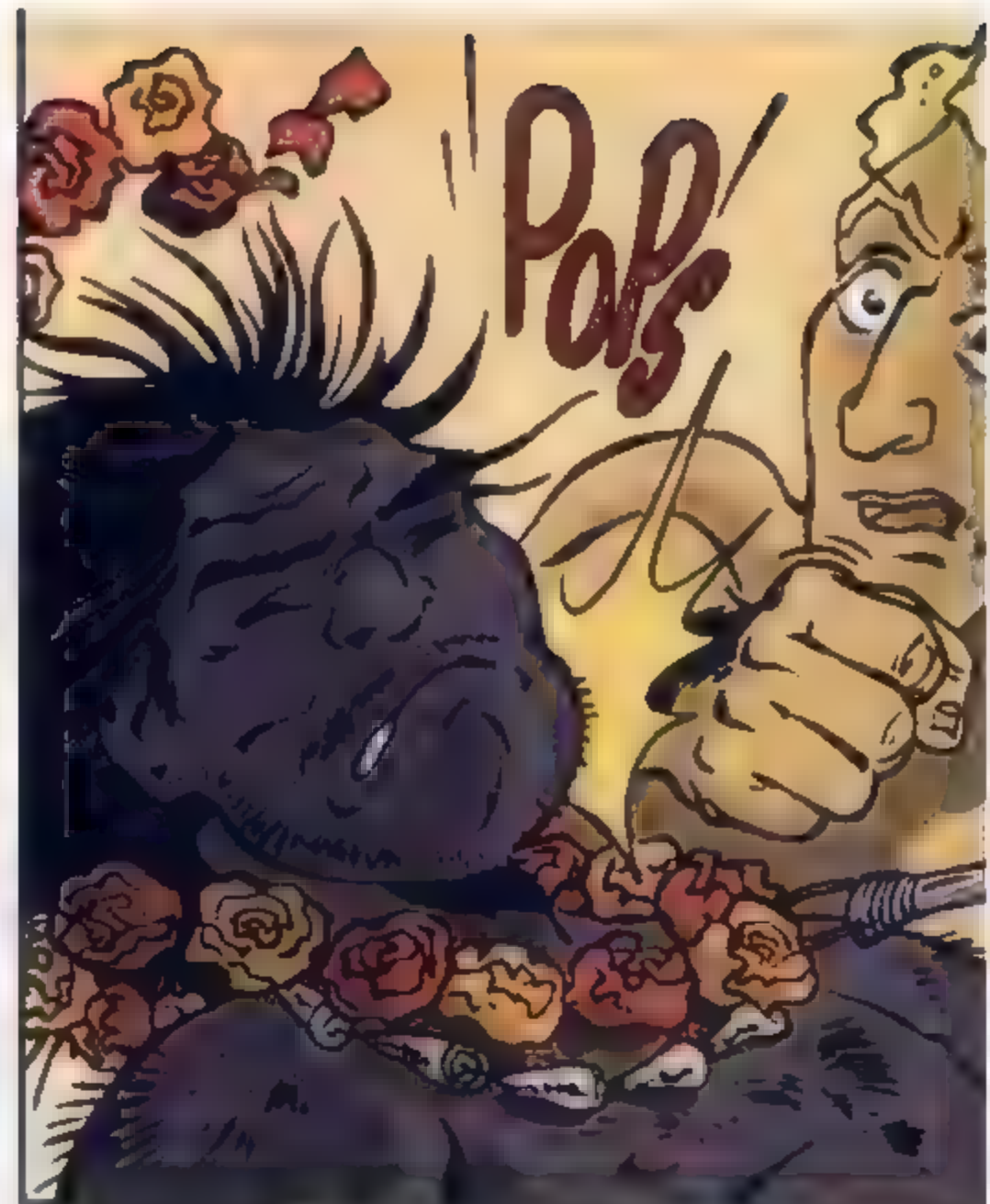
Doe toch niet zo raar, lieveling...

Kus me...

Kijk, Axel! Denk je dat we op die grote rots kunnen klimmen?

Het trilt!

De vulkaan
barst uit!

Dit is het einde...

Ik word zee-
ziek!

Ingrid...

We gaan steeds
sneller naar
boven...

Net de lift in
het Grand Hotel
in Montreux!

Het werkt
als een lucht-
drukgeweer,
en wij zijn
de kogel!

Volgens mij ga ik
flauwvallen... Net als een
echte jongedame...

Denk dat je bij
de tandarts zit.
De pijn duurt
maar even.

Het begint behoorlijk warm te
worden... Deze steen fungeert
als de deksel op een pan met
kokende lava.

We worden tegen de
wand vermorzeld...!

Welnee, Axel. Lava
zoekt altijd een weg
die naar de openlucht
leidt...

Of naar de
zeebodem!

We worden niet
vermorzeld. We
spatten uiteen
in de atmosfeer.

De ongelukkigen... Er zal niet veel van ze over zijn...

Nee, het valt mee. Ze rollen de vulkaanwand af en komen beneden in het gras terecht. Axel zou gewond kunnen raken...

...er liggen overal grote stenen...

Hij had honderd keer z'n nek kunnen breken... Gelukkig heeft hij mij nog...

Ik leef... Een wonder... En de anderen...?

Ingrid! Geef antwoord!

Het was vanaf het begin duidelijk dat die twee elkaar zouden vinden op de laatste pagina en dat het zou eindigen met een kus...

Klaar, beste Roos! M'n boek is af!

O ja? Ik ben heel blij voor u, meneer.

Ik heb uw post meegebracht.

Is er iets bijzonders bij?

Rekeningen, een brief van de bank... Een briefkaart uit Le Touquet, van uw vriend Mavence... Een brief van de deurwaarder...

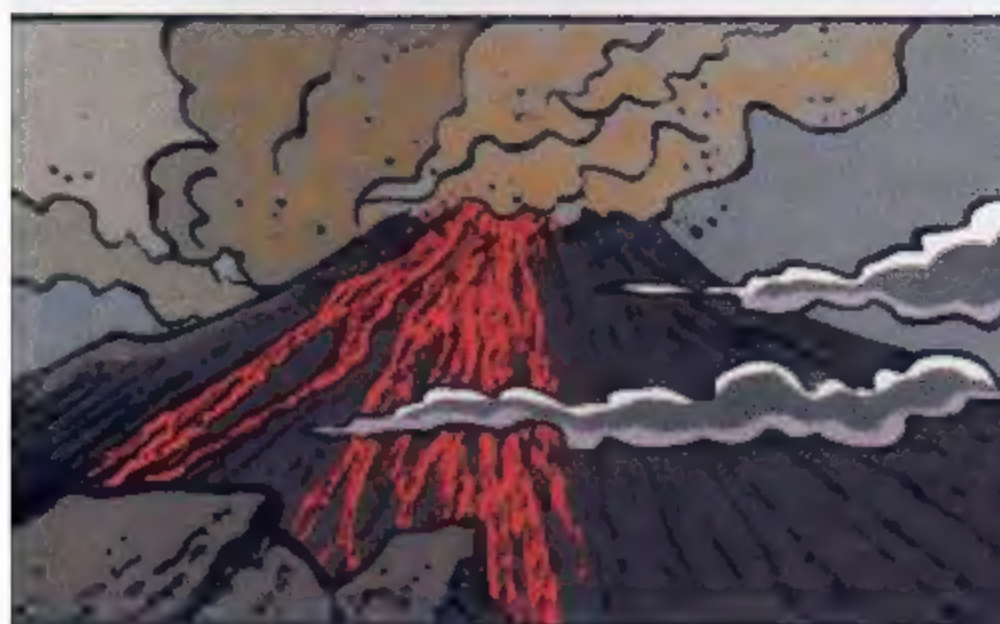
Goed, goed, dat zie ik later wel.

Ik neem een bad en ga dan lekker slapen. Rampen kunnen wel even wachten.

Verdraaid! Ik heb vergeten Lidenbrock te redden!

Geen probleem. Hij heeft een fossiel uit het Quartair gevonden dat hem wel even bezighoudt...

Morgen de rekeningen, morgen de deurwaarder, morgen de zorgen...

EINDE

BOD MORANE

presenteert...

JULES VERNE

Jules Verne is onsterfelijk.

Maar om zijn genie aan te tonen, moet je zo nu en dan het stof wegblazen dat zich op zijn boeken heeft verzameld...

Met deze bewerking van "Reis naar het Middelpunt der Aarde" komt een van Verne's meesterwerken weer tot leven.

Zelden heeft een fantasieverhaal de lezers zo geboeid. In de eerste plaats door het centrale thema: een afdaling naar het hart van onze planeet; een lange reis, die tevens een initiatie-functie heeft. Vervolgens door de talloze avonturen die onze helden beleven en die hun tocht naar de hel nog gevaarlijker maken.

Het adembenemende verhaal wordt afgesloten met een verrassende wending. Ten slotte wordt in dit stripverhaal Jules Verne zelf opgevoerd. Hij wordt de centrale figuur van dit album.

Nog te verschijnen :

Conan Doyle
De Verloren Wereld

ISBN 97890767372

